

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Türkçe

تركي

حِرَاسَةُ التَّوْحِيدِ

Tevhidin Korunması

Degerli Âlim
Abdülazîz b. Abdillâh b. Bâz

ح) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٧ هـ

بن باز ، عبدالعزيز
حراسة التوحيد - تركي. / بن باز ، عبدالعزيز .- الرياض ،
١٤٤٧ هـ
ص. ص ٤ : اسم

رقم الإيداع: ١٤٤٧/١٤٣٢١
رلمك: ١٢٠-١٧-٥١٧-٦٠٣-٩٧٨

حِرَاسَةُ التَّوْحِيدِ

Tevhidin Korunması

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Yazar: Değerli Âlim
Abdülazîz b. Abdillâh b. Bâz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Birinci Risale:

Doğru İnanç ve Ona Aykırı Olan Şeyler

Hamt yalnızca Allah'a mahsustur, salat ve selam kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

Bundan sonra: Doğru inanç, İslam dininin aslı ve imanın temeli olduğundan, bu konu üzerinde konuşmanın, bunu açıklayıp izah edecek yazı yazmanın ve eser ortaya koymanın ne kadar önemli olduğunu gördüm.

Kitap ve sünnetten gelen dini/şerî delillerden, amellerin ve sözlerin ancak doğru bir akideye (inanca) dayanması durumunda geçerli ve kabul edilebilir olduğu bilinmektedir. Ancak akide doğru değilse, ondan kaynaklanan ameller ve sözler geçersizdir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَسِرِينَ﴾

(Her kim de inanılması gerekenleri inkâr ederse, bütün işlediği boşa gider. Ahirette de o, ziyana uğrayanlardandır.) [Mâide Suresi: 5. Ayet]

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾﴾

(Andolsun, sana ve senden önceki peygamberlere şöyle vahyedildi: “Eğer şirk koşarsan, yaptıkların boşa gider ve elbette hüsrana uğrayanlardan olursun. 65) [Zümer Suresi: 65. Ayet]

Bu anlamda daha pek çok ayet vardır. Allah'ın apaçık kitabı ve O'nun güvenilir elçisinin - Rabbinden en güzel salat ve selam O'nun üzerine olsun- sünneti şunu göstermektedir: Doğru inanç altı şeyde özetlenir: Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, hayır ve şerriyle kadere iman. Bu altı mesele, Allah'ın yüce kitabında indirdiği ve peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i göndermiş olduğu doğru inanç esaslarıdır.

Bu altı esasın doğruluğuna dair Kur'an'da ve sahih sünnette çokça deliller vardır. Bunlardan bazıları şunlardır:

Birincisi: Kitaptan (Kur'an'dan) Deliller:
Bunlardan biri Allah -Azze ve Celle-'nin şu ayetidir:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ
ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

**(Yüzlerinizi doğu ve batı yönüne
döndürmeniz iyilik değildir. Fakat iyilik Allah'a,
ahiret gününe, meleklerle, kitaba ve
peygamberlere iman edenlerin yaptıklarıdır.)**
[Bakara Suresi: 177. Ayet]

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَامَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ ۚ وَكُتُبِهِ ۚ وَرُسُلِهِ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ...﴾

**(Peygamber, Rabbinden kendisine
indirilene iman etmiştir, Müminler de! Hepsi de
Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve
peygamberlerine iman etmiş ve Allah'ın
peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden)
ayırmayız...) [Bakara Suresi: 285. Ayet],**

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَى
رُسُلِهِ ۚ وَالْكِتَابِ الَّذِي أُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ ۚ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ ۚ وَكُتُبِهِ ۚ

وَرُسُلِهِ ۖ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

(Ey iman edenler! Allah'a, peygamberine, peygamberine indirdiği kitaba ve daha önce indirdiği kitaba iman ediniz. Kim, Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve ahiret gününü inkâr ederse, şüphesiz uzak bir sapıklığın içine düşmüştür. 136) [Nisâ Suresi: 136. Ayet],

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ ﴿٧٠﴾

(Bilmez misin ki Allah, gökte ve yerde olan her şeyi bilir. Şüphesiz ki bütün bunlar bir kitaptadır. Gerçekten bu Allah'a çok kolaydır. 70) [Hac Suresi: 70. Ayet].

İkincisi: Sünnetten deliller; bunlardan biri de Müslim'in Sahih'inde, Müminlerin emiri Ömer b. Hattâb -radiyallahu anıh-'tan rivayet ettiği meşhur ve sahih hadistir. Cebrâîl -aleyhisselam-, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e iman hakkında sormuş, o da şöyle cevap vermiştir:

«الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

«İman; Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe, hayır ve şerriyle birlikte kadere inanmaktır.»¹ Hadis, Bu hadisi Buhârî ve Müslim -küçük bir farklılıkla- Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'tan rivayet etmişlerdir.

Allah -Azze ve Celle- hakkında, ahirete ve diğer gaybî meselelere ilişkin olarak Allah -Azze ve Celle-'nin ve Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bize bildirdiği Müslümanın itikat etmesi ve iman etmesi gereken her şey bu altı esastan kaynaklanmaktadır.

Bu altı esasın açıklaması ise şöyledir:

Birinci Esas: Allah Teâlâ'ya iman.

Çeşitli hususları kapsar. Bazıları şunlardır: Kendisinin ibadete layık tek hak ilah olduğuna ve O'ndan başka hiçbir varlığın ibadete layık olmadığına iman etmektir. Çünkü O, kullarının yaratıcısı, onlara ihsan eden, rızıklarını veren, gizli ve açık hallerini bilen, itaat edenleri mükâfatlandırmaya ve isyan edenleri cezalandırmaya gücü yetendir.

Yüce Allah, insanları ve cinleri bu ibadet için yaratmış ve onlara bunu emretmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

¹ Müslim rivayet etmiştir (8).

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطْعِمُونِ ﴿٥٧﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٨﴾﴾

Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım.

Onlardan bir rızık istemiyorum, beni doyurmalarını da istemiyorum.

Şüphesiz rızık veren, güç ve kuvvet sahibi olan ancak Allah'tır. 58﴿ [Zâriyât Suresi: 56-58. Ayetler]

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٥٨﴾﴾

Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize ibadet ediniz ki, böylece takva sahibi olur, sakınırsınız.

O, sizin için yeryüzünü döşedi ve gökyüzünü bina etti. Gökten su indirip onunla size rızık olsun diye ürünler yetiştirdi. Öyleyse, bunları bile bile Allah'a ortak koşmayın. [Bakara Suresi: 21-22. Ayetler]

Allah, bu gerçeği açıklamak, ona davet etmek ve

ona aykırı olan şeylerden sakındırmak için elçiler göndermiş ve kitaplar indirmiştir. Nitekim Allah - Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

Andolsun biz, her ümmete, “Yalnızca Allah’a ibadet edin, tâgûttan kaçının” diye peygamber gönderdik... [Nahl Suresi: 36. Ayet].

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (٢٥)

Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere: “Şüphesiz, benden başka (hak) ilâh yoktur. Öyleyse yalnız bana ibadet edin!” diye vahyetmişizdir. [Enbiyâ Suresi: 25. Ayet]

Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿الرَّكْتَابُ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ (١) ﴿أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾ (٢)

Elif Lâm Râ. Bu, Hakim ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlam kılınmış, tam olarak açıklanmış bir kitaptır.

Allah’tan başkasına ibadet etmeyesiniz. Ben,

O'nun tarafından sizler için bir uyarıcı ve müjdeciyim. [Hûd Suresi: 1-2. Ayetler]

Bu ibadetin hakikati şudur: Kulların ibadet olarak yaptıkları tüm amelleri; dua, korku, ümit etme, namaz, oruç, kurban kesme, adak adama ve diğer ibadet çeşitleri – yalnızca Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya has kılmak, O'na tam bir boyun eğişle yönelmek, O'nun sevabını arzulayarak ve azabından korkarak ibadet etmek, O'nu en yüce şekilde sevmek ve azameti karşısında tam bir teslimiyet göstermektir.

Kim, Kur'an-ı Kerim'i hakkıyla tefekkür ederse, onun büyük bir kısmının bu büyük esas ile indirildiğini görecektir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاغْبُذْ اللَّهَ تَخْلِصًا لَهُ الدِّينَ فَاغْبُذْ اللَّهَ تَخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۖ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

Şüphesiz biz sana kitabı hak olarak indirdik. O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et. O halde Allah'a dini yalnız O'na halis kılarak ibadet et.

İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler, : “Biz bunlara ancak bizleri Allah’a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” (derler.) Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 2-3. Ayetler]

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir... [İsrâ Suresi: 23. Ayet]

Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾﴾

O halde kâfirlerin hoşuna gitmese de, siz dini Allah’a has kılarak O’na ibadet edin. [Gâfir (Mümin) Suresi: 14. Ayet]

Aynı şekilde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetini tefekkür eden kimse de, bu büyük esasa verilen önemi görecektir. Nitekim Sahiheyne'de Muâz -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

«Yüce Allah'ın kulları üzerindeki hakkı yalnızca O'na ibadet etmeleri ve kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır.»¹.

Allah'a iman kapsamına; Allah'ın kullarına farz kıldığı ve yerine getirmelerini emrettiği her şeye iman etmek de girmektedir. Bunların başında İslam'ın beş temel şartı gelir.

Allah'tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şehadet etmek, namazı dosdoğru kılmak, zekâtı vermek, Ramazan orucunu tutmak, gücü yetenlerin Beytullah'ı haccetmesidir. Ayrıca tertemiz İslam dininin getirdiği diğer farzlara da iman etmek bu kapsamda yer alır.

Bu şartların en önemlisi ve en büyüğü, Allah'tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed - sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'ın elçisi olduğuna şehadet etmektir. Bu şehadet; ibadetin yalnızca Allah'a has kılınmasını, O'ndan başkası yapılmasını reddetmeyi gerekli kılar. İşte "Lâ ilâhe illallâh"ın anlamı budur. Âlimlerin (Allah onlara rahmet etsin) söylediği gibi, bu ifadenin anlamı:

¹ Buhârî (2856) ve Müslim (30) nolu hadisleri rivayet etmişlerdir.

"Hakkıyla ibadete layık hiçbir ilah yoktur, sadece Allah vardır." demektir. Buna dayanarak denilebilir ki: Allah'tan başka her neye ibadet ediliyorsa -ister insan, melek, cin ya da başka bir şey olsun- bu ibadet batıldır. Gerçek ilah ve hakkıyla ibadet edilmesi gereken yalnız Allah'tır, O'nun hiçbir ortağı yoktur. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ...﴾

İşte bu böyledir. Çünkü hak olan ancak Allah'tır. Ondan başka taptıkları ise bizatihi batıldır... [Hac Suresi: 62. Ayet]

Daha önce Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın insanları ve cinleri bu temel esas için yarattığı, onlara bunu emrettiği, elçilerini bununla gönderdiği ve kitaplarını bununla indirdiği açıklanmıştı. Kulun da bunu iyice düşünüp, çok dikkat etmesi gerekir ki; Müslümanların çoğunun bu temel esas konusunda ne büyük bir cehalet içinde oldukları kendisine açıklık kazansın. Öyleki, Allah'tan başkasına ibadet etmiş ve O'na ait olan ibadeti başkasına sarfetmişlerdir. Kendisinden yardım istenilen Allah'tır.

Allah Teâlâ'ya iman etmenin kısımlarından biri de Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın; âlemi yaratan,

onların işlerini idare eden olduğuna ve bunlar üzerinde ilmi ve kudretiyle dilediği gibi tasarrufta bulunduğuna iman etmektir. O; dünyanın ve ahiretin sahibi, bütün âlemlerin Rabbi'dir. O'ndan başka bir yaratıcı ve O'ndan başka bir Rab de yoktur. Yüce Allah kullarını ıslah etmek, onları yakın zamanda ve gelecekte kurtaracak ve ıslah edecek şeylere çağırmak için peygamberler göndermiş ve kitaplar indirmiştir. Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'nın bütün bu işlerde bir ortağı yoktur. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

Allah her şeyin yaratıcısıdır. O her şeye vekildir. [Zümer Suresi: 62. Ayet]

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

Şüphesiz gökleri ve yeri altı günde yaratmış olan Rabbiniz Allah, sonrasında arşın üstüne yükselmiştir. Birbirlerini durmadan takip eden geceyi gündüze bürüyüp örter. Güneş, Ay ve yıldızlar da O'nun emrine boyun eğmiştir.

Dikkat edin! Yaratma da, emir de yalnızca O'na aittir. Âlemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir! [A'râf Suresi: 54. Ayet].

Allah Teâlâ'ya iman etmenin bir parçası da; yüce kitabında ve güvenilir elçisinden gelen sahih hadislerde, Allah'ın en güzel isimlerine ve yüce sıfatlarına, tahrif etmeden, ta'tîl/inkâr etmeden, tekyif/keyfiyetini belirtmeden ve temsil/benzetme yapmadan iman etmektir.

(...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ)

O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. Her şeyi işiten ve gören O'dur. [Şûrâ Suresi: 11. Ayet]

Bu nedenle, bu sıfatlar nasıl geldiyse öylece kabul edilmeli; keyfiyeti (nasıllığı) araştırılmamalıdır. Aynı zamanda, Allah'ın sıfatları olan bu yüce anlamlara iman edilmeli ve O'nu bu sıfatlarla, kendisine layık bir şekilde vasıflandırılmalıdır. Ancak hiçbir sıfatında yarattıklarına benzemediğine de kesin olarak inanılmalıdır. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur: Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

(فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٦﴾)

Allah'a benzerler koşup durmayın. Çünkü

Allah bilir, siz bilmezsiniz. [Nahl Suresi: 74. Ayet]

İşte bu, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ahabının ve en güzel şekilde onların peşinden giden Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'in akidesidir. Bu akideyi imam Ebu'l-Hasan el-Eş'arî -rahimehullah- "Makâlât" adlı eserinde hadis ehli ve Ehl-i Sünnet'ten nakletmiştir. Diğer ilim ve iman sahipleri tarafından da nakledilmiştir.

Evzâî -rahimehullah- şöyle demiştir: Zührî ve Mekhûl'a sıfatlarla ilgili ayetler soruldu ve onlar şöyle dediler: Bunları geldikleri gibi aktarın ve anlatın.¹

Evzâî -rahimehullah- ayrıca şöyle demiştir: Biz, tabiinden birçok kimse hâlâ aramızdayken, Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'nın Arş'ının üstünde olduğunu söyledik. Sünnette varit olan sıfatlara iman ederdik.²

¹ Lâlekâî, "Şerhu Usûli'l-İ'tikâd" adlı eserinde (735), İbn Abdilberr ise, "Câmi'u'l-İlmi ve Fadlih" (1801) adlı eserinde rivayet etmiştir. Ancak orada 'sıfat ayetleri' yerine 'bu hadisler' ifadesi yer almakta olup, lafzı şöyledir: 'Bu hadisleri nasıl geldiyse öylece rivayet edin ve onlar hakkında tartışmayın'.

² Beyhakî, el-Esmâ ve's-Sıfât'ta (865) rivayet etmiştir. İbn Teymiyye, el-Hamaviyye (s. 269) adlı eserinde isnadının sahih olduğunu söylemiştir. Zehebî el-Arz'da (2/223) şöyle demiştir: "Ravileri sikât/güvenilir imamlardır.

Velîd b. Müslim -rahimehullah- şöyle demiştir: Mâlik, Evzâî, Leys b. Sa'd ve Süfyân es-Sevrî'ye -Allah onlara rahmet eylesin- sıfatlar hakkında yer alan hadisler soruldu. Hepsi şöyle dediler: Keyfiyetini sorgulamadan olduğu gibi anlatın ve aktarın.¹

İmam Mâlik'in şeyhi Rabîa b. Ebû Abdurrahman -Allah onlara rahmet etsin- istiva hakkında sorulduğunda şöyle demiştir: (İstiva (Allah'ın Arş'a istiva etmesi) bilinmez değildir (yani ne anlama geldiği bilinir), keyfiyeti ise akılla idrak edilemez. Risalet (vahiy) Allah'tandır ve Rasûl'e düşen apaçık bir tebliğdir. Bizim üzerimize düşen de tasdik etmektir.)², İmam Mâlik -rahimehullah-'a bunun hakkında soru sorulduğunda ise şöyle demiştir: (İstiva malûmdur (anlamı bilinir), keyfiyeti meçhuldür (nasıl olduğu bilinmez), ona iman etmek farzdır, bu konuda soru sormak ise bidattir.) Sonra da soruyu soran kişiye şöyle dedi: Seni, ancak kötü bir adam olarak görüyorum! Dışarı çıkarılmasını

¹ Lâlekâ'î, Şerhu Usûli'l-İ'tikâd'da (930) ve Beyhakî el-Esmâ' ve's-Sıfât'ta (955) rivayet etmiştir.

² Lâlekâ'î, Şerhu Usûli'l-İ'tikâd'da (665), Beyhakî el-Esmâ' ve's-Sıfât'ta (868) rivayet etmiştir.

emretti ve onu dışarı çıkardılar.¹ Bu mana aynı şekilde Müminlerin annesi Ümmü Seleme - radiyallahu anhâ-'dan da rivayet edilmiştir.²

İmam Ebû Abdurrahman İbn Mubârek, - rahmetullahi aleyh- şöyle buyurmuştur: (Biz, Rabbimiz -Subhânehû ve Teâlâ-'yı, biliriz ki O, yarattığı semaların üstünde, arşının üstünde, yarattıklarından ayrıdır.)³

İmamların bu konudaki sözleri bu konferansta alıntılanamayacak kadar çoktur. Bu konu hakkında daha çok bilgi edinmek isteyen kimse, Ehl-i Sünnet âlimlerinin bu alanda yazdığı eserlere başvurmalıdır. Örneğin Abdullah bin İmam Ahmed'in "es-Sünne" adlı eseri, büyük imam Muhammed bin Huzeyme'nin "et-Tevhid" kitabı, Ebu'l-Kâsım el-Lâlekâî et-Taberî'nin "es-Sünne" adlı eseri, Ebû Bekir bin Ebî Âsım'ın "es-Sünne" kitabı ve İbn Teymiyye'nin Hama halkına verdiği cevap. Bu cevap, oldukça faydalı ve muhteşem bir metindir. Allah ona rahmet etsin, bu yazısında Ehl-i

¹ Lâlekâî, Şerhu Usûli'l-İ'tikâd'da (664), Ebû Nuaym Hilyetu'l-Evliyâ'da (6/325), Beyhakî el-Esmâ ve's-Sıfât'ta (867) rivayet etmiştir.

² Müzekkî, el-Muzekiyyât'ta (29), İbn Batta, el-İbâne'de (120) ve Lâlekâî, Şerhu Usûli'l-İ'tikâd'da (663) rivayet etmiştir.

³ Dârimî, er-Red 'ale'l-Cehmiyye'de (67), Beyhakî, el-Esmâ ve's-Sıfât'ta (903) rivayet etmiştir.

Sünnet'in akidesini açıklamış, onların sözlerinden birçok örnek nakletmiş ve söylediklerinin doğruluğunu hem şer'î (naklî) hem de aklî delillerle ortaya koymuş; muhaliflerinin görüşlerinin batıllığını da ispat etmiştir.

Aynı şekilde “Tedmuriyye” adını verdiği risalesinde de bu konuyu kapsamlı bir şekilde ele almıştır. Ehl-i Sünnet inancını hem naklî (ayet ve hadislerle) hem de aklî delillerle açıklamış, iyi niyetle ve hakkı öğrenmek isteyen samimi ilim ehli kimseler için hakkı ortaya koymuş, bu konuda ihtilaf edenlere reddiye vermiş ve batılı çürütmüştür. Özetle; Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'ın Allah'ın isim ve sıfatları konusundaki inancı şudur: Onlar, Allah -Subhânehû Teâlâ-'nın kitabında kendisi için ispat ettiği veya Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetinde O'nun için ispat ettiği isim ve sıfatları, teşbih (benzetme) olmaksızın kabul ederler. Aynı zamanda Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'yı, mahlûkatına benzemekten tenzih ederler. Ancak bu tenzih, sıfatları inkâr anlamına gelmeyen bir tenzihtir. Böylece çelişkiden uzak bir şekilde selamete ermiş olurlar. Onlar, Allah'ın yardımıyla bütün delillere göre hareket ettiler. Çünkü Allah Teâlâ'nın sünneti (değişmeyen kanunu) şudur: Kim, peygamberlerinin getirdiği hakka sarılır, bu

uğurda elinden gelen gayreti gösterir ve hakkı aramada Allah'a samimi olursa; Allah onu hakka ulaştırır ve delilini açıkça ortaya koyar. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ...﴾

Bilâkis, biz hakkı batılın üstüne bırakırız. O da o, batılın işini bitirir. Bir de bakarsın ki batıl, yok olup gitmiştir... [Enbiyâ Suresi: 18. Ayet].

Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ۝٢٣﴾

Onlar sana her ne misal getirirler (buna karşılık) mutlaka biz de sana hakkı ve daha güzel açıklamayı getiririz. [Furkân Suresi: 33. Ayet]

Allah'ın isimleri ve sıfatları konusunda Ehl-i Sünnet'e muhalefet eden kimse, mutlaka hem naklî hem de aklî delillere aykırı düşer. Ayrıca, ispat ettiği ve inkâr ettiği her şeyde açık bir çelişkiye düşmesi kaçınılmaz olur. Hâfız İbn Kesîr -rahimehullah- meşhur tefsirinde bu konu hakkında güzel bir söz zikretmiştir. Allah -Azze ve Celle-'nin şu buyruğundan bahsetmiştir:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ

عَلَى الْعَرْشِ...

Şüphesiz Rabbiniz O Allah'tır ki, gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra Arş'a istivâ eden (yükselen)... [A'râf Suresi: 54. Ayet].

Burada onun aktarılması yerinde olur; zira faydası büyüktür. Nitekim -rahimehullah- şöyle demiştir:

İnsanların bu konu hakkında birçok görüşü vardır; ancak burası bunları genişçe ele alma yeri değildir. Biz bu konuda selef-i sâlihînin; Mâlik, Evzâî, Sevrî, Leys b. Sa'd, Şâfiî, Ahmed b. Hanbel, İshak b. Râhûyeh ve Müslümanların eski dönem ve yeni dönem âlimlerinin yolunu takip ederiz. Bu yol: Hiçbir keyfiyet izafe etmeden, sıfatları kulların sıfatlarına benzetmeden veya Allah'ın sıfatlarını yok sayıp inkâr etmeden naslarda geldiği gibi aktarmaktır. Teşbihçilerin zihinlerinde canlanan zahir anlamlar ise Allah hakkında geçerli değildir; çünkü Allah, yarattıklarından hiçbirine benzemez.

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

O'nun benzeri hiçbir şey yoktur. Her şeyi işiten ve gören O'dur. [Şûrâ Suresi: 11. Ayet]
Bilakis mesele, -Buhârî'nin şeyhi Nuaym bin Hammâd el-Huzâî de dahil olmak üzere imamların

söylediği gibidir: Kim Allah'ı yarattıklarına benzetirse küfre girmiştir. Kim Allah'ın kendisini nitelediği şeyi inkâr ederse küfre girmiştir.¹ Allah'ın kendisini vafsettiği ya da Rasûlü'nün O'nu vafsettiği şeylerde hiçbir teşbih (benzetme) yoktur. Kim Allah Teâlâ hakkında, apaçık ayetlerde ve sahih rivayetlerde gelenleri, Allah'ın yüceliğine layık şekilde kabul eder ve Allah'tan noksanlıkları uzak tutarsa, hidayet yolunu izlemiş olur.² İbn Kesîr - rahimehullah-'ın sözü burada sona ermiştir.

Allah'a iman kapsamına giren hususlardan biri de; imanın söz ve amel olduğuna, itaatle artıp günahla eksildiğine inanmak; ayrıca şirk ve küfür dışındaki günahlardan dolayı -zina, hırsızlık, faiz yemek, içki içmek, anne babaya isyan etmek ve diğer büyük günahlar gibi- hiçbir Müslümanı tekfir etmenin caiz olmadığına inanmaktır. Yeter ki bu günahları helâl saymasın. Çünkü Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

Allah, kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz, bunun dışındakilerden dilediğini

¹ Zehebî, el-Uluv'da (464) rivayet etmiştir. el-Elbânî de Muhtasarü'l-Uluv'da (s.184) şöyle demiştir: İsnadı sahihtir ve ravileri güvenilir ve tanınmış kişilerdir.

² Tefsîr İbn Kesîr (3/426, 427).

bağışlar... [Nisâ Suresi: 48. Ayet] Bu, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mütevatir hadislerinde de sabit olmuştur. Bunlardan biri de şu sözüdür:

«إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ».

"Allah, kalbinde hardal tanesi kadar iman bulunan kimseyi Cehennem'den çıkaracaktır."¹

İkinci Esas: Meleklerle iman etmek,

İki hususu kapsar: Birinci husus: Meleklerle ilgili olarak genel anlamda iman etmektir. Yani, Allah'ın kendisine itaat etmeleri için yarattığı meleklerinin olduğuna ve onların şu şekilde vasfedildiğine iman etmemizdir:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٣٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٣٨﴾﴾

(Böyle iken) “Rahmân, çocuk edindi” dediler. O bundan münezzehtir, yücedir. Hayır! (Evlat diye niteledikleri) o melekler ikram edilmiş kullardır.

¹ Buhârî (22) nolu hadisi Ebû Saîd el-Hudrî -radiyallahu anh-tan rivayet etmiştir.

Onun sözünün önüne geçmezler ve O'nun emri gereğince iş görürler.

Allah, onların önlerindeki de arkalarındaki de (yaptıklarını da yapacaklarını da) bilir. Onlar, O'nun razı olduğu kimselerden başkasına şefaathetmezler ve hepsi O'nun korkusuyla titrerler. [Enbiyâ Suresi: 26-28. Ayetler]

Meleklerin birçok özellikleri vardır: Onlardan bazıları Arş'ı taşımakla görevlidir, bazıları Cennet ve Cehennem'in bekçileridir, bazıları da kulların amellerini korumakla görevlidir. İkinci husus: Meleklerle ayrıntılı olarak iman etmektir. Yani, Allah ve Rasûlü'nün ismini bildirdiği meleklerin varlığına iman etmektir. Bunlar arasında, vahiy ile görevli olan Cebrâîl, yağmurla görevli Mikâîl, cehennemin bekçisi Mâlik ve sûra üflemekle görevli İsrâfîl bulunmaktadır. Nitekim onların ismi sahih hadislerde de geçmiştir. Sahih'te Âişe -radiyallahu anhâ-'dan rivayet edildiğine göre Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِنْ مَاءٍ وَصَفَّ لَكُمْ».

«Melekler nurdan yaratıldı. Cinler dumanlı alevden, ateşten yaratıldılar. Âdem ise size

anlatılandan yaratıldı.»¹ Müslim Sahih'inde rivayet etmiştir.

Üçüncü Esas: Kitaplara iman etmek. İki şeyi kapsar:

Birinci husus: Kitaplar ile ilgili genel olarak iman: Allah'ın, hakkını beyan etmek ve kendisine davet etmek amacıyla peygamberlerine ve resullerine kitaplar indirdiğine iman etmektir. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ
النَّاسُ بِالْقِسْطِ...﴾

Andolsun ki, elçilerimizi açık delillerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye onlarla birlikte kitabı ve ölçüyü indirdik...
[Hadîd Suresi: 25. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ
مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ...﴾

İnsanlar tek bir ümmetti. Sonra Allah,

¹ Müslim (2996) nolu hadisi Âişe -radiyallahu anhâ-'dan rivayet etmiştir.

müjdeleyici ve uyarıcı olarak peygamberleri gönderdi ve insanların ayrılığa düştükleri hususlarda aralarında hükmetmesi için onlarla birlikte hak olan kitaplar indirdi... [Bakara Suresi: 213. Ayet].

İkinci husus: Kitaplara ayrıntılı olarak iman etmektir. Yani, Allah'ın isimlerini bildirdiği kitaplara -Tevrat, İncil, Zebûr ve Kur'ân- iman etmektir. Kur'ân'ın ise bu kitapların en faziletlisi, sonuncusu, onları tasdik eden ve onlara üstün kılınan kitap olduğuna inanırız. Tüm ümmetin ona uyması ve onu hüküm kaynağı kabul etmesi gerekir; Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak gelen sünnet de böyledir. Çünkü Allah Teâlâ, Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i elçi olarak bütün insanlara ve cinlere göndermiştir. Bu Kur'ân'ı da insanlar arasında onunla hükmetsin diye indirmiştir. Kur'ân, gönüllerde olanlara şifa, her şeyi açıklayan bir rehber ve Müminler için bir hidayet ve rahmettir. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾

Bu, mübarek olarak indirdiğimiz bir kitaptır. O'na tabi olun ve takvalı olun ki size merhamet edilsin. [En'âm Suresi: 155. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَى

لِّلْمُسْلِمِينَ﴾

Sana Kitab'ı her şeyi açıklayıcı, bir yol gösterici, bir rahmet ve Müslümanlar için bir müjde olarak gönderdik. [Nahl Suresi: 89. Ayet].

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ يَٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ ۖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

De ki: “Ey insanlar! Şüphesiz ben göklerin ve yerin mülkü (ve hakimiyeti) kendisinin olan, kendisinden başka hiçbir (hak) ilah bulunmayan, hem diriltlen, hem öldüren, Allah'ın size, hepinize gönderdiği peygamberiyim. O halde Allah'a ve O'nun sözlerine iman eden ümmî peygamber olan Rasûlüne iman edin ve ona uyun ki, doğru yolu bulmuş olasınız.” [A'raf Suresi: 158. Ayet]. Bu manada çok sayıda ayet vardır.

Dördüncü Esas: Rasûllere iman etmek

Bu da iki hususu içerir: Birinci husus: Rasûllere

genel olarak iman etmektir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kullarının içinden müjdeleyici, uyarıcı ve hakka çağıran elçiler göndermiştir. Kim onların davetine icabet ederse mutlu olacak ve kazanacaktır. Onlara karşı çıkanlar ise hüsrana uğrayacak ve pişmanlık duyacaktır. Peygamberlerin sonuncusu ve onların en hayırlısı Peygamberimiz Muhammed b. Abdullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'dir. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

Andolsun biz, her ümmete, “Yalnızca Allah’a ibadet edin, tâğûttan kaçının” diye peygamber gönderdik... [Nahl Suresi: 36. Ayet]. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...﴾

Müjdeleyiciler ve uyarıcılar olarak rasûller gönderdik ki, rasûllerden sonra insanların Allah’a karşı bir bahaneleri olmasın... [Nisâ Suresi: 165. Ayet]. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

Muhammed, sizin adamlarınızdan kimsenin

babası değildir fakat o Allah'ın Rasulü ve nebilerin sonuncusudur... [Ahzâp Suresi: 40. Ayet].

İkinci husus: Allah'ın rasûllerine ayrıntılı olarak iman etmek gerekir. Yani Allah'ın isimlerini bildirdiği veya Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in isimlerini ispat ettiği peygamberlere; Nûh, Hûd, Sâlih, İbrahim ve diğerlerine -Allah'ın salat ve selamı onların ailelerinin ve tabi olanların üzerine olsun- iman etmek.

Beşinci Esas: Ahiret gününe iman etmek

Şunları kapsar:

Allah Teâlâ'nın ve O'nun Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ölümden sonra gerçekleşeceğini haber verdikleri her şeye iman etmektir. Mesela: Kabir fitnesi, kabir azabı ve nimeti; kıyamet gününde yaşanacak dehşetler, zorluklar, sırat köprüsü, mizan (terazi), hesap, amellerin karşılığının verilmesi, insanlara amel defterlerinin dağıtılması; bazılarının amel defterlerini sağından, bazılarının solundan veya arkasından alması gibi.

Aynı şekilde Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e verilen havuza, Cennet ve Cehennem'e, Müminlerin bütün noksanlıklardan

münezzeh olan Rablerini görmelerine, Yüce Allah'ın onlarla konuşmasına ve Kur'an-ı Kerim'de ya da Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahih sünnetinde zikredilen diğer şeylere iman etmek de Ahiret gününe iman konusuna dahildir. Kulun, Allah ve Rasûlü'nün bildirdiği şekilde bütün bunlara iman etmesi ve tasdik etmesi gerekir.

Altıncı Esas: Kadere iman etmek

Kadere iman ise dört hususa iman etmeyi kapsar:

Birinci husus: Allah Teâlâ'nın, olmuş ve olacak her şeyi bildiğine iman etmektir. O, kullarının durumlarını, rızıklarını, ömürlerini, amellerini ve onlara dair her şeyi en ince ayrıntısına kadar bilir. Bu konulardan hiçbir şey Allah Teâlâ'ya gizli kalmaz. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

ve bilin ki Allah, şüphesiz her şeyi bilendir.

[Bakara Suresi: 231. Ayet]. Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿...لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ

عِلْمًا﴾

Allah'ın her şeye kadir olduğunu ve her şeyi ilmiyle kuşattığını bilesiniz. [Talâk Suresi: 12. Ayet].

İkinci husus: Allah Teâlâ takdir ettiği ve gerçekleşmesini dilediği her şeyi yazmıştır. Allah - Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ ﴿١﴾﴾

Yerin onlardan (cesetlerinden) ne eksilteceğini biliriz. Katımızda koruyup saklayan bir kitap vardır. [Kâf Suresi: 4. Ayet]
Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿...وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾

Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (Levh-i Mahfûz'da) sayıp yazmışızdır. [Yâsîn Suresi: 12. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾﴾

Bilmez misin ki Allah, gökte ve yerde olan her şeyi bilir. Şüphesiz ki bütün bunlar bir kitaptadır. Gerçekten bu Allah'a çok kolaydır. [Hac Suresi: 70. Ayet]

Üçüncü husus: Allah Teâlâ'nın kesin olarak

gerçekleşen iradesine (meşîetine) iman etmek; O'nun dilediği şey olur, dilemediği şey ise olmaz. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

Allah, dilediğini yapar. [Hac Suresi: 18]. Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾

Bir şeyi dilediği zaman, O'nun emri yalnızca: 'Ol!' demesidir. O da hemen oluverir. [Yâsîn Suresi: 82. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

Âlemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz de dileyemezsiniz. [Tekvîr Suresi: 29. Ayet]

Dördüncü husus: Allah Teâlâ'nın bütün varlıkları yarattığına iman etmek; O'ndan başka yaratıcı yoktur ve O'ndan başka Rab yoktur. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

Allah her şeyin yaratıcısıdır. O her şeye vekildir. [Zümer Suresi: 62. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ أَذْكَرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ
يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنْتُمْ تُؤْفَكُونَ﴾

Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Allah'tan başka size gökten ve yerden rızık verecek bir yaratıcı var mı? O'ndan başka (hak) ilah yoktur. Nasıl oluyor da (tevhidden şirke) çevriliyorsunuz? [Fâtır Suresi: 3. Ayet].

Kadere iman ise, bu dört hususun hepsine inanmayı kapsar. Bidat ehlinden bu hususlardan bir kısmını inkâr edenlerin aksine, Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'ın inancı da budur.

Ehl-i Sünnet'in inandığı doğru inançtaki önemli hususlar arasında şunlar vardır: Allah için sevmek ve Allah için nefret etmek, Allah için dost olmak ve Allah için düşmanlık etmek. İşte bu, velâ (dostluk) ve berâ (düşmanlık) akidesidir. Bu inanç Allah Teâlâ'ya imanın bir parçasıdır.

Mümin kimse, Müminleri sever ve onlara dost olur, kâfirlere buğzeder ve onlara düşmanlık eder. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat arasında sabit olan inanca göre, bu ümmetin Müminlerinin başında Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahabeleri gelir. Ehl-i Sünnet sahabeleri sever, onlara dostturlar ve peygamberlerden sonra en iyi

insanların onlar olduklarına inanırlar. Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ».

«İnsanların en hayırlıları benim asrımda yaşayanlardır. Sonra onlara uyanlar, sonra da onlara uyanlardır.»¹ Hadisin sahihliği hususunda ittifak edilmiştir.

Onlar, sahabelerin en hayırlılarının Ebû Bekir Sıddîk, ardından Ömer el-Fârûk, sonra Osman Zinnûreyn, sonra da Ali el-Murtazâ -radiyallahu anhum- olduğuna iman ederler. Sonra da bunlardan sonra Aşere-i Mübeşşere'nin geriye kalanları, ardından da diğer sahabeler -radiyallahu anhum- olduğuna iman ederler. Sahabeler arasında meydana gelen ihtilaflar hakkında susmayı tercih ederler ve onların bu hususta müçtehit olduklarına iman ederler. Doğruya isabet eden iki ecir alır, hata eden ise bir ecir alır.

Onlar, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ailesinden kendisine iman edenleri sever ve onlara dostluk beslerler. Aynı şekilde, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hanımları olan

¹ Buhârî (3651) ve Müslim (2533) nolu hadisleri Abdullah b. Mesûd -radiyallahu anh-'tan rivayet etmişlerdir.

Müminlerin annelerini de severler. Onların hepsinden razıdırlar. Ayrıca onlar, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabına buğz eden, onları kötüleyen, Ehl-i Beyt hakkında aşırıya kaçan ve Allah Teâlâ'nın onlara verdiği makamın üzerine çıkaran Rafizilerin yolundan uzak dururlar. Aynı şekilde, Ehl-i Beyt'e sözlü ve fiili olarak eziyet eden Nâsibîlerin yolundan da uzak dururlar.

İşte burada bahsettiğimiz tüm hususlar, Allah'ın elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in gönderildiği sahih akidenin bir parçasıdır. Bu akide, inanılması, kendisine sımsıkı sarılması ve uyulması gereken akidedir. Bu akide ile çelişen akideye karşı dikkatli olunmalıdır. Bu akide, Fırka-i Nâciye olan Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat'in akidesidir ki, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onlar hakkında şöyle buyurmuştur:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ».

«Ümmetimden, hak üzere kalacak bir topluluk sürekli bulunacaktır. Onları aşağılayan veya onlara muhalefet edenler, asla zarar veremeyecektir. Allah'ın (kıyamet) emri gelinceye kadar onlar bu

halde devam edeceklerdir.»¹ ve bir rivayette:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مَنْصُورَةٌ».

«Ümmetimden, hak üzere bir topluluk muzaffer olarak kalacaktır.»², Aleyhissâlâtu vesselâm şöyle buyurmuştur:

«افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَاسْتَفْتَرَقَ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي».

«Yahudiler yetmiş bir fırkaya ayrılmıştır. Hristiyanlar yetmiş iki fırkaya ayrılmıştır. Bu ümmet ise yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır. Bunların biri hariç geri kalanların hepsi (Cehennem) ateştedir. Sahabeler dediler ki: O (kurtulacak olan) fırka hangisidir ey Allah'ın Rasûlü? Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu: Benim ve ashabımın üzerinde bulunduğu yol üzere olanlardır.»³

¹ Müslim (1920) nolu hadisi Sevbân -radiyallahu anh-'tan rivayet etmiştir.

² İbn Mâce (3952) nolu hadisi Sevbân -radiyallahu anh-'tan rivayet etmiş ve İbn Hibbân sahih olduğunu söylemiş (6714) ve Hâkim (8653) rivayet etmiştir.

³ Tirmizî (2641) nolu hadisi Abdullah b. Amr -radiyallahu anh-'tan rivayet etmiştir. el-Münâvî, Feyzu'l-Kadîr'de (5/347) şöyle demiştir: "Bu hadiste Abdurrahman b. Ziyâd el-İfrîkî vardır. Zehebî onun zayıf görüldüğünü belirtmiştir."

Doğru Akideye Zıt Olan İnançlar

Bu akideden sapanlar ve bu akidenin tersine hareket edenler ise pek çok sınıflara ayrılmışlardır. Bunlar arasında putlara, heykellere, meleklerle, evliyalara, cinlere, ağaçlara, taşlara ve diğerlerine tapanlar vardı. İşte bunlar, peygamberlerin davetine icabet etmediler; aksine onlara karşı geldiler ve inat ettiler. Tıpkı Kureyş'in ve Arapların bazı sınıflarının Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yaptıkları gibi. Onlar, ihtiyaçlarını gidermesi, hastalara şifa vermesi ve düşmanlara karşı zafer kazandırması için taptıkları varlıklardan yardım istiyorlardı. Batıl ilahları adına kurbanlar kesiyorlar ve onlara adaklar adıyorlardı. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onların bu yaptıklarına karşı çıkarak, ihlaslı bir şekilde sadece Allah'a ibadet etmelerini emrettiğinde ise bunu gariptediler, onu inkâr ettiler ve şöyle dediler:

﴿أَجْعَلِ الْأِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

İlahları tek bir ilah mı yaptı? Bu, hayret edilecek bir şeydir. [Sâd Suresi: 5. Ayet].

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-, onları

el-Elbânî, Sahih el-Câmi'de (5343) hadisın sahih olduğuna hükmetmiştir.

Allah'a davet etmeye, şirkten sakındırmaya ve kendilerine çağırdığı hakikati açıklamaya devam etti. Nihayetinde Yüce Allah onlar arasından dilediğine hidayet etti. Daha sonra toplu toplu Allah'ın dinine girdiler. Böylece, Allah'ın dini diğer tüm dinlere üstün geldi. Bu, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ashabı -radiyallahu anhum-'un ve güzel bir şekilde onlara tabi olanların sürekli daveti ve uzun süren mücadeleleri ile gerçekleşti. Daha sonra şartlar değişti ve insanların bir çoğunda cehalet hakim oldu. Böylece çoğu kimse, peygamberlerin ve evliyaların sevgisinde aşırıya gittiler. Onlara yalvarıp yardım istediler ve daha başka şirk türleriyle İslam öncesi cahiliye dinine geri döndüler. (Lâ ilâhe illallah) Allah'tan başka hak ilah yoktur ifadesinin anlamını, Arap kâfirlerin kavradıkları kadar dahi anlayamadılar. Allah yardımcımız olsun.

Bu şirk, cehaletin yaygınlaşması ve peygamberlik döneminin üzerinden uzun zaman geçmesi sebebiyle, insanlar arasında günümüze kadar yayılmaya devam etti.

Sonrakilerin şüphesi, öncekilerin şüphesiyle aynıdır, o da onların şu sözleridir:

(...هَؤُلَاءِ شَفَعْتُنَا عِنْدَ اللَّهِ...)

Bunlar Allah katında bizim şefâatçilerimizdir [Yûnus Suresi: 18. Ayet] Şöyle de söylediler:

﴿...مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

Biz bunlara ancak bizleri Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz [Zümer Suresi: 3. Ayet] Yüce Allah, onların bu şüphesini geçersiz kılmış, kendisinden başkasına -kim olursa olsun- ibadet eden kimsenin O'na şirk koştüğünü ve küfre girdiğini beyan etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَرُونَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

Onlar Allah ile birlikte kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda vermeyecek olan şeylere ibadet ederler. Bir de: “Bunlar Allah katında bizim şefâatçilerimizdir” derler. [Yûnus Suresi: 18. Ayet] Ayetin devamında Allah -Subhânehû ve Teâlâ- onlara şöyle cevap vermiştir:

﴿قُلْ أَتَنْتَبِهُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

De ki: Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Allah, onların

şirk koşmalarından münezzehtir ve çok yücedir. [Yûnus Suresi: 18. Ayet]

Her ne kadar bunu yapanlar, yaptıklarını ibadet olarak isimlendirmese de, Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu ayette onların peygamberlere, evliyalara ve diğerlerine ibadet etmelerinin büyük şirk olduğunu bildirmiş ve Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...﴾

O’ndan başka veliler edinenler, : “Biz bunlara ancak bizleri Allah’a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” [Zümer Suresi: 3. Ayet]
Allah Teâlâ onlara şöyle cevap vermiştir:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾

Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 3. Ayet]

Böylece Allah -Subhânehû ve Teâlâ-, kendisinden başkasına yapılan dua, korku, ümit ve benzeri ibadetlerin, kendisinin ilahlığını inkâr

olduğunu açıkça bildirmiştir. Onların batıl ilahlarının kendilerini Allah'a yaklaştırdığını iddia ettikleri sözlerini de yalanlamıştır.

Doğru inanca aykırı olan ve peygamberlerin - Allah'ın selamı onların üzerine olsun- getirdikleri dine ters düşen küfür içerikli inançlardan biri de; bu çağda Marks, Lenin ve diğer inkâr ve küfür propagandacılarını takip eden ateistlerin inancıdır. Bu inanç ister sosyalizm, ister komünizm, ister Baasçılık (Arap sosyalizmi), ister başka adlarla isimlendirilsin fark etmez, bu ateistlerin temel esaslarından biri de şudur: İlah yoktur, hayat maddeden ibarettir.

Onların (ateistlerin) inanç esaslarından biri de, yeniden dirilişi inkâr etmeleri, cennet ve cehennemi, bütün dinleri inkâr etmeleridir. Her kim onların kitaplarını inceler ve bunların içeriğini araştırırsa bunu kesin bir şekilde öğrenmiş olacaktır. Bu inanç, tüm semavî dinlere aykırıdır ve mensuplarını dünya ve ahirette en kötü sonuçlara sürükler.

Hakka aykırı olan inançlardan bir başkası da; bazı tasavvuf ehlinin evliya dedikleri kimselerden bazılarının Allah ile birlikte kâinatta tasarruf sahibi olduklarına işleri yönettiklerine inanmalarıdır. Bunlara kutuplar, evlad (direkler), gavslar gibi

isimler verirler. Bu, onların kendi uydurdukları ilahlarına taktıkları isimlerdir. Bu tür bir inanç, rablikte (rububiyette) şirk koştur ve Allah'a ortak koşturmanın en çirkin türlerindendir.

Cahiliye dönemi önceki toplumların şirki ile sonrakiler arasında karşılaştırma yapan kimse, sonraki nesillerin şirkinin daha büyük ve daha tehlikeli olduğunu görür. Bunun açıklaması ise şöyledir: Cahiliye dönemi Arap müşrikleri iki özellikle öne çıkmışlardır: Birinci husus: Onlar, rubûbiyet hususunda şirk koşturmazlardı; onların şirki ibadetteydi. Zira onlar, Allah -Azze ve Celle-'nin Rab olduğunu kabul ediyorlardı. Nitekim Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...﴾

Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, elbette “Allah” derler... [Zuhruf Suresi: 87. Ayet]
Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾﴾

De ki: “Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlerin sahibi kimdir? Diriyi

ölüden çıkaran, ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir?” Onlar, “Allah’tır!” diyecekler. O halde “O’na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?” de. [Yûnus Suresi: 31. Ayet] Bu anlamda gerçekten pek çok ayet vardır.

İkinci husus: İbadetlerindeki şirkleri sürekli değildi, yalnızca bolluk ve rahatlık zamanlarında meydana geliyordu. Ancak, zorluk ve sıkıntı zamanlarında ibadetlerini ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a yapıyorlardı. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾

Gemiye bindiklerinde dini yalnız Allah'a has kılarak yalnız O'na dua ederler. Sonuçta onları karaya çıkarıp kurtarınca hemen ortak koşarlar. [Ankebût Suresi: 65. Ayet]

Ancak son dönemlerdeki müşrikler, öncekilere göre iki açıdan daha da ileri gitmişlerdir: Birinci husus: Bunlardan bir kısmı Allah'a rubûbiyette ortak koşmaktadırlar. İkincisi husus: Bollukta da, darlıkta da şirk koşmaktadırlar. Onları yakından tanıyan, hallerini inceleyen kimse, Mısır'da Hüseyin, Bedevi'nin, Aden'de Ayderûs'un,

Yemen’de Hâdî’nin, Şam’da İbn Arabî’nin, Irak’ta Abdülkâdir Geylânî’nin ve daha başka meşhur kabirlerin başında neler yaptıklarını görür ve insanların bu tür türbelere aşırı değer vererek Allah’a ait birçok hakkı onlara yönelttiği bilir. Onların bu yaptıklarını inkâr eden ve karşı çıkan, onlara Allah’ın Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- ve ondan önceki peygamberler aracılığıyla gönderdiği tevhidin gerçeğini açıklayan kimse ise pek azdır. Muhakkak ki biz, Allah’a aitiz ve muhakkak O’na döneceğiz.

İsim ve sıfatlar konusunda doğru akideye aykırı olan inançlardan biri de; Allah’ın -azze ve celle- sıfatlarını inkâr eden, O’na Kur’an’da bildirilen kemâl sıfatlarını geçersiz kılan, Allah’ı yoklukla, cansız varlıklarla ve imkânsızlıklarla niteleyen Cehmiyye, Mutezile ve onların yolundan giden bidat ehlidir. Allah Teâlâ, onların bu sözlerinden çok büyük ve yücedir.

Bu kapsama, Eş’arîler gibi Allah’ın bazı sıfatlarını inkâr edip bazılarını kabul edenler de girer. Bu kimseler, inkâr ettikleri sıfatlardan kaçınmak için getirdikleri gerekçelerin benzerlerinin, kabul ettikleri sıfatlar için de geçerli olduğunu kabul etmek zorundadırlar. Bu da onların, delilleri (nasları) ve aklı açıkça çeliştiklerini ve kendi içlerinde belirgin bir tutarsızlığa düştüklerini

gösterir.

Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat ise, Allah Teâlâ'nın kendisi için veya Peygamberi Muhammed - sallallahu aleyhi ve sellem- tarafından Allah için sabit kılınan isim ve sıfatları, kemal üzere Allah'a yaraşır şekilde kabul etmişlerdir. Aynı zamanda Allah'ı, yarattıklarına benzemekten uzak tutmuşlar; bu tenzih, sıfatları inkâr etme (ta'til) şüphesinden tamamen uzak bir tenzihtir. Böylece tüm delillerle amel etmişler, onları tahrif etmemiş, iptal etmemişlerdir. Diğerlerinin düştüğü çelişkilere de düşmemişlerdir. Daha önce açıklanmıştır.

İşte bu, dünya ve ahirette kurtuluş ve saadet yoludur. Bu ümmetin Selef-i Salihin'in ve âlimlerinin yürüdüğü dosdoğru yoldur. Bu ümmetin sonradan gelenleri, önce yaşamış olanların düzeldiği şey ile ıslah olur. Bu da, Kur'an ve sünnete uymak ve onlara aykırı olan şeyleri terk etmektir. Allah Teâlâ'dan, ümmeti yeniden doğru yola iletmesini, içlerinden hidayete davet edenlerin sayısını çoğaltmasını, bu şirkle mücadelede, şirki ve ona vesile olan şeyleri ortadan kaldırmada yönetici ve âlimleri muvaffak kılmasını dileriz. Muhakkak ki O, hakkıyla işiten ve yakın olandır. Başarı Allah'tandır, O bize yeter ve O, en iyi vekildir. O'ndan başka güç ve kuvvet sahibi yoktur. Yüce Allah kulu ve Rasûlü olan Peygamberimiz

Muhammed'e, ailesine ve ashabına salât ve selam
etsin.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

İkinci Risale:

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- 'den Yardım İstemenin Hükümü

Hamt, Allah'a mahsustur. Salât ve selam, Rasûlullah'ın, ailesinin, ashabının ve onun hidayet yoluna uyanların üzerine olsun.

Bunların ardından: Sahîfetü'l Müctema' el-Kuveyt (Kuveyt el-Müctema Gazetesi) 19/04/1390 H. tarihinde çıkan 15. sayısında, (Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in doğumunun yıldönümünde) başlığı altında şiir yayımladı ve bu şiirde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den yardım dilemek ve desteğini istemek, ümmete yetişmesi, ümmete yardım etmesi ve ümmetin düştüğü parçalanma ve ihtilaftan kurtarmak için, kendisine (Âmine) diyen zatın izniyle, yukarıda zikredilen şiirin beyitleri şöyledir:

Ey Allah'ın Rasûlü! Âleme yetiş... O, savaşı başlatıyor ve onun alevlenen ateşe girecek.

Ey Allah'ın Rasûlü! Ümmete yetiş... Şüphe karanlığında olan, sırrı uzun zamandır saklı kalmış ümmeti kurtar.

Ey Allah'ın Rasûlü! Ümmete yetiş... Kederin labirentlerinde kaybolmuş bir ümmeti kurtar.

Âişe -radiyalahu anhâ- hadisin devamında şöyle demiştir:

Zaferi hızlandır hızlandırdığın gibi... Bedir Günü Allah'a yalvardığın vakit, zaferi de hızlandırdın.

Utanç büyük bir zafere dönüştü... Allah'ın, senin görmediğin askerleri vardır

(Böylece bu kadın yazar, seslenişini ve yardım çağrısını Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yöneltmekte, ümmetin zafere ulaşması için ondan yardım etmesini istemekte, zaferin yalnızca Allah'ın elinde olduğunu, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in veya başka herhangi bir yaratılmışın elinde olmadığını unutarak -veya bilmeyerek- yapmaktadır. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-, apaçık olan kitabında şöyle buyurmaktadır:)

﴿...وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾

Zafer, ancak Aziz ve Hakim olan Allah katındandır. [Âl-i İmrân Suresi: 126. Ayet] Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرْكُمْ

مِنْ بَعْدِهِ...﴾

Allah size yardım ederse, kimse size galip gelemmez. Eğer sizi yardımsız bırakırsa, ondan sonra size kim yardım edebilir... [Âl-i İmrân Suresi: 160. Ayet]

Bu dua ve yardım isteme eylemi; Allah Teâlâ'dan başkasına bir nevi ibadet etmektir. Nastan ve icmadan anlaşıldığına göre bu caiz değildir. Allah - Subhânehû ve Teâlâ-, insanları kendisine ibadet etmeleri için yaratmış ve bu ibadeti açıklamak ve ona davet etmek için elçiler ve kitaplar göndermiştir. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım. [Zâriyât Suresi: 56. Ayet]
Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

Andolsun biz, her ümmete, “Yalnızca Allah’a ibadet edin, tâğûttan kaçının” diye peygamber gönderdik... [Nahl Suresi: 36] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

فَاعْبُدُونِ﴾

Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere: “Şüphesiz, benden başka (hak) ilâh yoktur. Öyleyse yalnız bana ibadet edin!” diye vahyetmişizdir. [Enbiyâ Suresi: 25] Allah - Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿الرَّكِتَابُ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ۝ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۚ إِنَّنِي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝﴾

Elif Lâm Râ. Bu, Hakim ve her şeyden haberdar olan Allah tarafından ayetleri sağlam kılınmış, tam olarak açıklanmış bir kitaptır.

Allah’tan başkasına ibadet etmeyesiniz. Ben, O’nun tarafından sizler için bir uyarıcı ve müjdeciyim. [Hûd Suresi: 1-2. Ayetler]

Allah Teâlâ bu muhkem ayetlerde, sekaleyni (insanları ve cinleri) yalnızca kendisine ibadet etmeleri ve kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamaları için yarattığını açıkça belirtmiştir. Elçileri -aleyhimu's-salâtü vesselâm- bu ibadeti emretmek ve zıddını yasaklamak için gönderdiğini açıkça belirtmiştir. Allah -Azze ve Celle-'nin, kitabının ayetlerini mükemmel kıldığını ve Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'dan başkasına ibadet edilmeyecek şekilde ayrıntılı olarak açıkladığını bize bildirmiştir.

İbadetin Allah'ı birlemek ve O'na itaat etmek, emirlerine uymak ve yasaklarını terk etmek anlamına geldiği bilinmektedir. Yüce Allah bunu birçok ayette emretmiş ve bize bildirmiştir. Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu sözü de buna dahildir:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O'na ibadet etmeleri emredilmişti... [Beyyine Suresi: 5. Ayet] Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir... [İsrâ Suresi: 23. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

Şüphesiz biz sana kitabı hak olarak indirdik. O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır.

O'ndan başka veliler edinenler, : “Biz bunlara ancak bizleri Allah’a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” (derler.) Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 2-3. Ayetler]

Bu manada pek çok ayet vardır ve hepsi de ibadetin ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a yapılacağına, Allah'tan gayrisına peygamberlere ve başkalarına ibadet etmenin terkinin gerekliliğine işaret etmektedir.

Duanın en önemli ve en kapsamlı ibadetlerden biri olduğunda şüphe yoktur. Dolayısıyla ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a karşı dua edilmelidir. Nitekim Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

O halde kâfirlerin hoşuna gitmese de, siz dini Allah’a has kılarak O’na ibadet edin. [Gâfir (Mümin) Suresi: 14. Ayet] Allah -Azze ve Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

Mescitler Allah’ındır. O halde Allah ile birlikte başkasına dua/ibadet etmeyin. [Cin

Suresi:18. Ayet] Duada yalnızca Allah'a yönelme rehberliği, peygamberler ve diğerleri de dahil olmak üzere tüm yaratılmışları kapsamaktadır. Yüce Allah şöyle buyurmaktadır:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَاً مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

Allah'ı bırakıp, sana fayda da zarar da veremeyecek olan şeylere dua edip yalvarma! Eğer böyle yaparsan kesinlikle zalimlerden olursun. [Yûnus Suresi: 106. Ayet], Bu, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yapılan bir hitaptır. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın onu şirkten koruduğu biliniyor, ancak bununla kastedilen başkalarını uyarmaktır. Sonra da Allah -Celle Celâluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَاً مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

Allah'ı bırakıp, sana fayda da zarar da veremeyecek olan şeylere dua edip yalvarma! Eğer böyle yaparsan kesinlikle zalimlerden olursun. [Yûnus Suresi: 106. Ayet], Bu, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yönelik bir hitaptır ve amacı başkalarını uyarmaktır. Zira Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın, elçisini şirkten koruduğu

biliniyor. Daha sonra Allah Teâlâ yasağı ve uyarıyı çok şiddetli bir hitapla ifade etmiş ve şöyle buyurmuştur:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنَ الظَّالِمِينَ﴾

Eğer böyle yaparsan kesinlikle zalimlerden olursun. Zulüm genel anlamda zikredildiğinde büyük şirk kastedilir. Zira Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

Kâfirler ise, onlar zalimlerdir. [Bakara Suresi: 254. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

Şirk koşmak çok büyük bir zulümdür. [Lokman Suresi: 13. Ayet] Âdemoğullarının efendisi Peygamber -aleyhisselam- Allah'tan başkasına davet etseydi zalimlerden olurdu. Peki ya O'ndan başkası?!

Bu ve benzeri ayetlerden anlaşıldığı üzere, Allah'tan başkasına -ölülere, ağaçlara, putlara ve benzeri şeylere- ibadet etmek, Allah -Azze ve Celle-ye şirk koşmak olduğu bilinmektedir. Allah'ın insanları yaratmasında, elçiler göndermesinde, kitaplar indirmesindeki gaye olan ibadet yoluyla

Allah'ın birlenmesi "Allah'tan başka hak ilah yoktur" ifadesinin anlamına da aykırıdır. Bu (Lâ ilâhe illallah) ifadesi Allah'tan başkasına ibadeti nefyedip, ibadeti yalnızca Allah'a has kılıyor. Allah - Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (٦٢)

İşte bu böyledir. Çünkü hak olan ancak Allah'tır. Ondan başka taptıkları ise bizatihi batıldır. Allah; üstündür/yüksektedir, büyüktür. [Hac Suresi: 62. Ayet]

İşte dinin aslı ve imanın temeli budur ve bu esas doğru olmadıkça ibadetler geçerli olmaz. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٦٥)

Andolsun, sana ve senden önceki peygamberlere şöyle vahyedildi: “Eğer şirk koşarsan, yaptıkların boşa gider ve elbette hüsrana uğrayanlardan olursun. [Zümer Suresi: 65. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

Eğer onlar dahi şirk koşsalar, yaptıkları her şey boşa giderdi. [En'âm Suresi: 88]

Yukarıdakilerden anlaşılıyor ki, İslam dini ve "Allah'tan başka hak ilah yoktur" şahadetinin iki büyük ilkesi vardır:

Bunlardan Biri: Allah'tan başkasına ibadet edilmemesi, O'na hiçbir şeyin ortak koşulmamasıdır. Kim ölümlere, peygamberlere veya başkalarına, putlara, ağaçlara, taşlara, başka yaratıklara ibadet ederse yahut onlardan yardım isterse, kurbanlar ve adaklar ile onlara yaklaşmaya çalışırsa, onlar için namaz kılsa veya onlara secde ederse Onları Allah'tan başka rabler edinmiş olur. Onları Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya denk tutmuş olur. "Allah'tan başka hak ilah yoktur" ifadesinin anlamını bozmuş ve reddetmiş olur.

İkincisi: Allah Teâlâ'ya, ancak Peygamberi ve elçisi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şeriatı ile ibadet edilebilir. Kim dinde Allah'ın izin vermediği bir şeyi sonradan çıkarırsa Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'ın elçisi olduğuna şahadet etmenin manasını anlayamamış olur. Yaptığı iş kendisine fayda vermez ve kendisinden kabul edilmez. Allah -Celle Celâluh- şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾

Onların yaptıkları bütün amellere yöneldik ve saçılmış toz zerrelere haline getirdik. [Furkân Suresi: 23 Ayet] Ayette geçen amellerden maksat: Allah -Azze ve Celle-'ye şirk koşarak ölen kimsenin amelleridir.

Bunlara ayrıca; Allah'ın izin vermediği, çünkü kıyamet günü O'nun temiz şeriatına uymadıkları için toz olup dağılacak olan bidatler da dahildir. Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Her kim bizim şu işimizde ondan olmayan bir şeyi ihdas ederse o merduttur.» Sahihliği hususunda ittifak edilmiştir.

Özetle: Bu kadın yazar, yardım ılığını ve yakarışını Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yöneltmiş; zaferin de, zararın da, faydanın da elinde olan, âlemlerin Rabbinden yüz çevirmişti. Ki bütün bunlar Allah'tan gayrısının elinde değildir.

Hiç şüphe yok ki, bu büyük ve vahim bir haksızlıktır. Allah -Azze ve Celle- bize kendisine dua etmemizi emretmiş ve her kim Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya dua ederse onun duasına icabet edeceğini vadetmiştir. Bunu yapmaktan kibirlenenleri Cehennem'e girmekle tehdit etmiştir. Allah -Azze ve

Celle- şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي
سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

Rabbiniz şöyle dedi: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Bana ibadet etmekten büyüklenenler, aşağılanmış olarak Cehennem'e gireceklerdir. [Mümin/Gâfir Suresi: 60], Yani: Alçaklar ve aşağılıklar olarak. Bu ayeti kerime, duanın ibadet olduğunu ve bunu yapmaktan kibirlenenin Cehennem'de kalacağını göstermektedir. Eğer bu, Allah'a dua etmekten kibirlenen birinin hali ise, O'ndan başkasına dua eden ve O'ndan yüz çeviren birinin hali ne olacaktır. Oysa Allah -Subhânehû ve Teâlâ-, yakındır, her şeyin sahibidir ve her şeye gücü yeter. Allah - Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾

Kullarım sana beni sorarlarsa; şüphe yok ki ben çok yakınım. Bana dua ettiği zaman, dua edenin duasına karşılık veririm. O halde onlar da benim davetime icabet etsinler ve bana iman etsinler ki, doğru yolda olsunlar. [Bakara Suresi: 186], Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- sahih

hadiste duanın ibadet olduğunu bildirmiş ve amcasının oğlu Abdullah b. Abbâs -radiyallahu anhumâ-'ya şöyle buyurmuştur:

«أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَيْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ».

«Sen Allah'ı (dinini) koru ki, Allah da seni korusun; sen Allah'ı (dinini) koru ki, Allah'ı karşında bulursun. İstedığın zaman Allah'tan iste, yardım dilediğin zaman Allah'tan yardım dile.» Tirmizî ve diğerleri rivayet etmiştir.

Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدًّا؛ دَخَلَ النَّارَ».

«Kim, Allah'ın dışında birisine dua ederek O'na eş koşar bir halde ölürse, Cehennem'e girer.» Buhârî rivayet etmiştir. Sahiheyne'de Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet edildiğine göre, kendisine; "Hangi günah daha büyüktür?" diye soruldu. Bunun üzerine o, şöyle buyurmuştur:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

«Seni yaratmış olduğu halde Allah'a şirk (ortak) koşmandır.» En-Niddu: Eşit ve denk olandır. Artık kim Allah'tan başkasına dua eder veya O'ndan yardım isterse, Allah'tan gayrisine adak adayıp

onun için bir şey keserse veya yukarıda zikredilenlerden başka bir ibadeti Allah'tan gayrısına yaparsa; ister peygamber olsun, ister evliya, ister kral, ister cin, ister put, isterse başka bir yaratılmış varlık olsun fark etmez, onu Allah'a denk (batıl) bir ilah edinmiş olur.

Burada birisi şöyle diyebilir: Diri ve hazır bir kimseden gücünün yettiği şeyleri istemenin ve gücünün yettiği duysal konularda ondan yardım istemenin hükmü nedir? Cevap: Bu şirk değildir, bilakis Müslümanlar arasında normal ve caiz bir durumdur. Allah Teâlâ Mûsâ -aleyhisselâm- kıssasında şöyle buyurmuştur:

﴿...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...﴾

Kendi tarafından olan, düşmanına karşı yardım istedi. [Kasas Suresi: 15. Ayet] Allah Teâlâ Mûsâ -aleyhisselâm- kıssasında şöyle buyurmuştur:

﴿فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...﴾

Bunun üzerine korku içinde etrafını gözetleyerek oradan çıkıp gitti... [Kasas Suresi: 21. Ayet] Tıpkı bir insanın savaşta ve diğer insanların karşılaştığı ve birbirlerine ihtiyaç duydukları konularda arkadaşlarından yardım

istemesi gibi.

Allah Teâlâ, Peygamberi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ümmetine, kendisinin kimseye fayda veya zarar verme gücüne sahip olmadığını bildirmesini emretmiştir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ ٢١ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ٢٢ ﴿

De ki: “Ben ancak Rabbime dua ederim ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmam.”

(De ki: “Benim size bir zarar vermeye de, sizi doğru yola iletmeye de gücüm yetmez.”) 22 [Cin Suresi: 21, 22. Ayetler] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ٢٣ ﴿

De ki: “Ben kendim için Allah’ın (benim hakkımda) dilediğinden başka ne bir fayda sağlayabilirim, ne de bir zarar. Eğer ben gaybı bilseydim, hayır yapmayı arttıırırdım ve bana bir kötülük de dokunmazdı. Ben sadece iman eden bir toplum için uyarıcı ve müjdeciyim.

[A'râf Suresi: 188. Ayet]

Bu anlamda daha pek çok ayet vardır.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yalnızca Rabbine ibadet ettiği bilinmektedir. Zira Bedir Günü, Allah'tan yardım dileyip düşmanına karşı O'ndan destek istediği ve bu konuda ısrarla şöyle dediği sahihtir: «Ey Rabbim! "Bana söz verdiğin şeyi yap.» Ta ki en büyük dost Ebû Bekir -radiyallahu anh- şöyle diyene kadar: "Ey Allah'ın Rasûlü, bu sana yeter, zira Allah sana vadettiğini yerine getirecektir." Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu hususta şu ayetini indirdi:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُم بِآلِفٍ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

مُرْدِفِينَ ﴿٦١﴾﴾

Hani siz Rabbinizden imdat istiyordunuz da: “Muhakkak Ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediyorum” diye duanıza karşılık vermişti. [Enfâl Suresi: 9. Ayet] İşte Allah -Subhânehû ve Teâlâ-, bu ayetlerde onların yardım çağlıklarından söz etmiş ve onların yardımına koştuğunu, onlara meleklerle yardım ettiğini bildirmiştir. Zafer ve güvence müjdesini vermek için Allah -Subhânehû ve Teâlâ- zaferin meleklerden gelmediğini, bilakis kendisinden geldiğini açıkça belirtmiştir. Allah Teâlâ şöyle

buyurmuştur:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

Yardım yalnızca Allah katındandır... [Âl-i İmrân Suresi: 126. Ayet] Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾﴾

Andolsun, siz son derece güçsüz iken Allah size Bedir'de yardım etmişti. O halde Allah'a karşı gelmekten sakının ki şükretmiş olasınız. [Âl-i İmrân Suresi: 123. Ayet]. Allah Teâlâ bu ayette, bütün noksanlıklardan münezzeh olan Allah kendisinin, Bedir Günü'nde onların destekçisi olduğunu açıkça belirtmiştir. Böylece, onlara verdiği silah ve güç ile meleklerden sağladığı şeylerin hepsinin zafer, müjde ve güvence olduğunu ve zaferin onlardan değil, yalnızca Allah'tan geldiğini biliyordu. Bu kadın yazar veya herhangi bir kimse, yardım ve zafer talebini nasıl olur da Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yöneltebilir ve âlemlerin Rabbi, her şeyin sahibi ve her şeye gücü yeten Allah'tan yüz çevirebilir?!

Bunun cehaletin en kötü biçimlerinden biri ve hatta şirkin en büyük biçimlerinden biri olduğuna şüphe yoktur. Yazar, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya

samimi bir tövbeyle tövbe etmelidir. Samimi tövbe, birkaç şeyi içeren bir tövbedir: Birincisi: Yaşananlardan dolayı duyulan pişmanlık. İkincisi: Yaptığını bırakması ve vazgeçmesi gerekir. Üçüncüsü: Allah'a saygıdan, O'na samimiyetten, O'nun emrine uymaktan ve O'nun yasakladıklarından sakınmaktan dolayı o günaha bir daha dönmemeye karar vermektir. Bu nasuh/samimi bir tövbedir. Suçun yaratılmışların haklarına karşı olup olmadığına ilişkin dördüncü bir husus daha vardır ki, o da şudur: Dördüncüsü: Hakkın hak sahibine iade edilmesi veya hak sahibinden helallik istenmesi.

Allah kullarına tövbe etmeyi emretmiş ve tövbeyi kabul edeceğini vadetmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (٣١)

Ey Müminler! Kurtuluşa ermek için hep birden Allah'a tevbe edin! [Nûr Suresi: 31. Ayet]
Hristiyanlar hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (٧٤)

Hâlâ Allah'a tevbe edip O'ndan af dilemiyorlar mı? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir. [Mâide Suresi: 74. Ayet] Allah

Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾﴾

Onlar ki, Allah ile birlikte başka bir ilâha dua/ibadet etmezler. Hak ile olması dışında, Allah'ın öldürülmesini haram kıldığı nefsi de öldürmezler. Zina da etmezler. Kim bunları işlerse cezaları ile karşılaşır.

Kıyamet günü onun azabı kat kat artırılır ve horlanmış olarak orada ebedî kalır.

Ancak tevbe edip iman eden ve salih amel işleyenler, Allah bunların günahlarını sevaba/iyiliğe çevirir. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir. [Furkân Suresi: 68-70. Ayetler] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٧٠﴾﴾

Kullarından tevbeyi kabul eden, günahları affeden ve yaptıklarınızı bilen O'dur. [Şûrâ Suresi: 25]

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak gelen bir hadiste o şöyle buyurmuştur:

«الإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجْبُ مَا كَانَ قَبْلَهَا.»

«İslam kendinden önceki günahları siler ve tövbe de kendinden önceki günahları siler.»

Şirk büyük bir tehlike ve en büyük günahtır. Zira bazı kimselerin bu kadın yazarın söylediklerine aldanmasından korktum. Allah'a ve kullarına karşı görevimi terine getirme zorunluluğuna binaen bu kısa cümleleri yazdım. Allah -Celle Celâluhu-'dan bundan faydalandırmasını, bizim ve bütün Müslümanların durumunu iyileştirmesini, hepimize dinde anlayış ve onda sebat bahşetmesini, bizi ve Müslümanları nefislerimizin şerlerinden ve amellerimizin kötülüklerinden korumasını dilerim. Zira O, bunları yapmaya sahip ve kadirdir.

Yüce Allah, kulu ve Rasûlü olan Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, ailesini ve ashabını mübarek kılsın. Allah'ın salât ve selamı onların üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Üçüncü Risale:

Cinlerden ve Şeytanlardan Yardım İstemenin ve Onlara Adak Adamanın Hükmü

Abdulaziz b. Abdullah b. Bâz'dan bunu gören Müslümanlara, Allah beni ve onları dinine bağlı kalmaya ve bu dinde sabit kalmaya muvaffak kılsın, âmin.

Es-Selamu aleykum ve rahmetullahi ve berekâtuh.

Bundan Sonra: Bazı kardeşlerim bana cahil insanların ne yaptıklarını sordular. Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'dan başkasına yalvarmaktan ve önemli işlerde Allah'tan gayrısından yardım istemekten; cinlere dua etmek, onlardan yardım istemek, onlara adak adamak, onlar için kurban kesmek gibi. Ve bunlara benzer, onlardan bir kısmı şöyle demiştir: (Ey yediler!) Yani: Cinlerin ileri gelenlerinden yedi cin, onu alın, kemiklerini kırın, kanını için, onu parçalayın, ey yedi cin! Ona şunları yapın, bunları yapın. Veya içlerinden bir kısmı: (Tutun şunu, ey öğlen cinleri, ey ikindi cinleri)

derler. Bu, bazı güney bölgelerinde sıkça rastlanan bir durumdur. Ve bu konuyla ilgili olarak peygamberlerden, salih kimselerden ve diğer insanlardan vefat etmiş olanlara dua edilmesi, meleklerle dua edilmesi ve onlardan yardım istenmesi. Bütün bunlar ve benzeri şeyler, Müslüman olduğunu iddia edenlerin çoğunun başına, cehalet ve bunu kabul edenleri taklit etme yüzünden gelir. Belki de bazıları bunu hafife aldı ve şu kanıtı delil olarak kullandı: Bu, aklımıza gelen bir şeydir; bunu kastetmiyoruz veya inanmıyoruz.

Ayrıca bana, bu işleri yapmakla bilinen birisiyle evlenmenin, onların kestikleri hayvanları yemenin, öldükleri zaman cenaze namazlarının kılınıp kılınmayacağını, arkalarında namaz kılınıp kılınmayacağını, büyücülere ve falcılara inanmanın hükmünü sordu. Hastanın vücuduna dokunan sarık, pantolon, başörtüsü ve benzeri gibi bir şeye bakarak hastalığı ve sebeplerini bildiğini iddia eden biri de bu kabildendir.

Cevap: Hamt yalnız Allah'a mahsustur. Salat ve selam, kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ailesinin, ashabının ve kıyamete kadar onların hidayet üzere oldukları yola tabi olanların üzerine olsun.

Bundan sonra: Allah -Subhânehû ve Teâlâ- Allah'tan gayrısını bırakarak sadece O'na ibadet etmek, dua etmek, O'ndan yardım istemek, Allah'a kurban kesmek, adak adamak ve diğer tüm ibadetleri sadece Allah'a has kılarak yapmaları için sekaleyni (insanları ve cinleri) yarattı. Bunun için elçiler gönderdi ve onlara bunu yapmalarını emretti. Kendisine daveti açıklamak, buna çağırarak, insanları Allah'a ortak koşmaktan ve O'ndan başkasına ibadet etmekten sakındırmak için en Yücesi Kur'an-ı Kerim olan semavi kitapları indirdi. İşte dinin ve imanın aslı ve temeli budur. Bu, “Lâ ilâhe illallah” şهادetinin mânası ve “Allah’tan başka hak ilah yoktur” sözünün hakikatidir. Bu şهادet, Allah’tan başkasının ilahlılığını ve O’ndan gayrısına ibadeti reddeder; ibadeti ise yalnız Allah’a has kılar, O’ndan başka hiçbir yaratılmışa tahsis etmez. Bunun delili, Allah’ın kitabı ve Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetinde pek çoktur. Bunlardan biri de Yüce Allah'ın şu sözleridir:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım. [Zâriyât Suresi: 56. Ayet]
Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir... [İsrâ Suresi: 23. Ayet]
Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, hakka yönelen kimseler olarak O'na ibadet etmeleri emredilmişti... [Beyyine Suresi: 5. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

Rabbiniz şöyle dedi: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Bana ibadet etmekten büyüklenenler, aşağılanmış olarak Cehennem'e gireceklerdir. [Mü'min/Gâfir Suresi: 60], Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

Kullarım sana beni sorarlarsa; şüphe yok ki ben çok yakınım. Bana dua ettiği zaman, dua edenin duasına karşılık veririm... [Bakara Suresi: 186].

İşte Allah -Subhânehû Teâlâ- bu ayetlerde,

sekaleyni (insanları ve cinleri) kendisine ibadet etmeleri için yarattığını, hem Kur'an-ı Kerim'de hem de Rasûlullah -aleyhissalâtu vesselâm-'ın diliyle, kulların Rablerinden gayrısına ibadet edilmemesi gerektiğini kullarına hükmettiğini, yani emrettiğini ve tavsiye ettiğini açıkça bildirmiştir.

Allah -Celle ve Alâ- duanın büyük bir ibadet olduğunu ve bunu yapmaktan kibirlenenlerin Cehennem'e gireceğini açıkça belirtmiştir. Kullarına yalnızca kendisine dua etmelerini emretmiş ve onlara yakın olduğunu ve dualarına icabet edeceğini bildirmiştir. Bu nedenle, tüm kulların dua etmek için Rablerini seçmeleri zorunludur. Çünkü bu, onların yaratıldıkları ve emredildikleri bir ibadettir ve Allah -Celle Celâluh- şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ
وَبَذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾﴾

De ki: “Benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm âlemlerin Rabbi olan Allah içindir.”

“O’nun hiçbir ortağı yoktur. İşte ben bununla emrolundum ve ben Müslümanların ilkiyim.”
[En’âm Suresi: 162, 163. Ayetler]

Bunun üzerine Yüce Allah, Peygamberi -

sallallahu aleyhi ve sellem-'e namazını, kurban kesmesini, hayatını ve ölümünü âlemlerin Rabbi Allah için olduğunu ve O'nun ortağının olmadığını insanlara bildirmesini emretti. Buna göre: Kim Allah'tan başkası için kurban keserse, sanki Allah'tan gayrısı için namaz kılmış gibi Allah'a şirk koşmuş olur. Zira Allah -Subhânehû ve Teâlâ- namazı ve kurbanı birbirine yakın zikretmiştir. Bu ibadetlerin yalnızca Allah için yapılacağını, Allah'ın hiçbir ortağının bulunmadığını bildirdi. Allah'tan gayrı cinler, melekler, ölümler ve diğerleri adına kurban kesen ve bununla onlara yakınlaşmak isteyen kimse, Allah'tan başkası için namaz kılan kimse gibidir. Sahih bir hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

«Allah'tan başkası adına kurban kesen kimseye Allah lanet etsin. » İmam Ahmed, Târik b. Şihâb -radiyallahu anh-'tan o da Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den hasen bir isnatla rivayet etmiştir. Peygamber -aleyhisselâm- şöyle buyurmuştur:

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنَمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرِّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقْرَبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذَبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقْرَبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا

ذَوْنَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُقَّتَهُ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ».

«İki adam, yanından kimsenin bir şey sunmadan geçemeyeceği bir putu olan bir topluluğun yanından geçtiler. İçlerinden birine: Bir şey sun dediler. Dedi ki: Sunacak hiçbir şeyim yok. Dediler ki: Bir sinek bile sun. O da bir sinek sundu ve onu serbest bıraktılar. Ateşe girdi. Ötekine dediler ki: Bir şey sun. Dedi ki: Ben Allah -Celle Celâluh-'tan başkası adına bir şey kurban etmem. Bunun üzerine boynunu vurdular, o da Cennet'e girdi.»

Eğer bir puta veya benzeri bir şeye sinek yahut da benzeri bir şey kurban eden biri Cehennem'e girmeyi hak eden bir müşrik oluyor ise; cinlere, meleklerle ve evliyalara dua eden, onlardan yardım isteyen, onlara adak adayan ve onlara kurbanlar sunarak malını korumayı, hastasını iyileştirmeyi veya hayvanlarını ve ekinlerini güvende tutmayı uman birinin hali ne olacak? Peki ya bunu cinlerin veya benzeri bir şeylerin şerrinden korktuğu için yapan birinin hali ne olacak? Hiç şüphe yok ki bunu ve benzerini yapan biri, puta sinek kurban eden bu adamdan daha çok Cehennem'e girmeyi hak eden bir müşrik olmaya layıktır.

Bu konuda zikredilenler arasında Yüce Allah'ın şu sözü de vardır:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

Şüphesiz biz sana kitabı hak olarak indirdik. O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler, : “Biz bunlara ancak bizleri Allah’a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” (derler.) Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 1-3 Ayetler] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝﴾

Onlar Allah ile birlikte kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda vermeyecek olan şeylere ibadet ederler. Bir de: “Bunlar Allah katında bizim şefâatçilerimizdir” derler. De ki: Allah’a,

göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Allah, onların şirk koşmalarından münezzehtir ve çok yücedir. [Yûnus Suresi: 18. Ayet]

İşte Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu iki ayette müşriklerin, korku, ümit, fedakarlık, adak, dua ve benzeri şeylerle O'nun dışındaki yaratıklardan veliler edindiklerini, bu velilerin kendilerine tapanları Allah'a yaklaştırdığını ve O'nun katında onlar için şefaathçi olduklarını iddia ettiklerini bize bildirdi. Sonra Allah -Subhânehû ve Teâlâ- onları yalanladı, onların yalanlarını açıkladı ve onları yalancılar, kâfirler ve müşrikler olarak adlandırdı. Kendisini onların şirklerinden yüce tutarak Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

﴿...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

Münezzehtir ve çok yücedir onların şirk koştuklarından. [Nahl Suresi: 1. Ayet] Bundan da anlaşılıyor ki; her kim melek, peygamber, cin, ağaç veya bir taşı Allah ile birlikte kendisine ilah edinirse Allah ile birlikte o edindiğı ilaha dua eder, ondan yardım diler, adak adayarak, kurban keserek Allah katında şefaatinin ve kendisini Allah'a yakınlılaştırmasını umarak, hastaların şifa bulmasını, malının korunmasını, vatanından uzak olanların selamette kalmalarını veya bunlara

benzer bir şeyi umarak o batıl ilaha ibadet ederse o kimse, büyük bir şirke ve korkunç bir belaya düşer. Yüce Allah bunu yapan kişi hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ (٤٨)

Allah, kendisine şirk koşulmasını asla bağışlamaz, bunun dışındakilerden dilediğini bağışlar. Kim, Allah'a şirk koşarsa büyük bir günahla iftira etmiş olur. [Nisâ Suresi: 48] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (٧٢)

Kim Allah'a şirk koşarsa, Allah ona Cennet'i haram kılar, onun yeri Cehennem olur. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur. [Mâide Suresi: 72]

Kıyamet günü şefaata ancak tevhid ve ihlas ehline nasip olur, şirk ehline nasip olmaz. Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kendisine: Ey Allah'ın Rasûlü! Senin şefaatinle en mutlu olacak olan kimdir? diye sorulduğunda o şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

«Kalbinde ihlâs ile "La İlâhe illallah" (Allah'tan başka hak ilah yoktur) diyen kimsedir.» Başka bir hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِّأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

«Her peygamberin kabul olunan bir duası vardır, bu yüzden her peygamber duasını acele ettirmiştir. Ben duamı kıyamet günü ümmetim için şefaath olarak sakladım. -Allah'ın izniyle- ümmetimden Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmadan ölene verilecektir.»

Önceki müşrikler, Allah'ın Rableri, yaratıcıları ve rızık vericileri olduğuna inanıyorlardı. Ayetlerde daha önce belirtildiği gibi, peygamberlere, evliyalara, meleklerle, ağaçlara, taşlara ve benzerlerine güvenerek, onların Allah katında şefaath etmelerini ve kendilerini O'na yakınlaştırmalarını umuyorlardı. Allah onları bundan dolayı mazur görmedi. Bilakis Allah onları yüce kitabında inkâr etti ve onları kâfirler ve müşrikler olarak adlandırdı. Bu ilahları kendileri için şefaath ettiği ve onları Allah'a yakınlaştırdığı iddialarında onları yalancılar olarak adlandırdı. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onları mazur görmedi. Bilakis Rasûlullah -sallallahu

aleyhi ve sellem- Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın emrine uygun olarak, sadece Allah'a ibadet etmeleri için bu şirke düşmeleri sebebiyle onlarla savaştı; Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu sözüne uyarak:

﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...﴾

Fitne kalmayınca, din/ibadet yalnız Allah'a yapıncaya kadar, onlarla savaşın...

[Bakara Suresi: 193. Ayet] Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

«Ben, Allah'tan başka hak ilah bulunmadığına, Muhammed'in Allah'ın Rasûlü olduğuna şahadet edip, namazı dosdoğru kılincaya ve zekâtı hakkıyla verinceye kadar insanlarla savaşmakla emrolundum. Bunları yaptıkları takdirde, kanlarını ve mallarını benden korumuş olurlar. İslam'ın gerektirdiği haklar ise bunların dışındadır. Onların gizli hallerinin hesabı Allah'a aittir.» Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu sözünün anlamı:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

«Allah'tan başka hak ilah olmadığına şahitlik

edinceye kadar» Yani: Ta ki, kullukta ihlaslı samimi olup, sadece Allah'a ibadet ve kulluk edene kadar.

Müşrikler cinlerden korkup onlara sığınıyorlardı, bunun üzerine Allah Teâlâ bu konuda şu ayeti indirdi:

﴿وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

Şu da gerçek ki, insanlardan bazı kimseler cinlerden bazı kimselere sığınarlardı da onların taşkınlıklarını arttırırlardı. [Cin Suresi: 6. Ayet] Tefsir âlimleri bu değerli ayet hakkında şunu söylemişlerdir: Allah'ın sözünün anlamı şudur:

﴿...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾

﴾...onların taşkınlıklarını arttırırlardı. (Yani: Panik ve korku; çünkü cinler, kendilerine sığınan insanları gördükleri zaman kibirlenirler, büyükenirler, sonra onlardan daha çok korkarlar ve dehşete kapılırlar. Sonunda insanlar cinlere ibadetlerini artırır ve onlara sığınarlardı.

Yüce Allah, Müslümanların bu durumlarını telafi etmek için, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya ve O'nun mükemmel sözlerine sığındılar. Bu konuda Yüce Allah şu buyruğunu indirdi:

﴿وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

Şeytan'dan sana bir vesvese gelirse, hemen Allah'a sığın. Allah her şeyi işitendir. Her şeyi bilendir. [A'râf Suresi: 200. Ayet] Allah -Celle Celâluhu-'nun şu sözü:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

De ki: Ben, sabahın Rabbine sığınırım. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak gelen bir hadiste o şöyle buyurmuştur:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

«Her kim bir konaklama yerine iner de (Eûzü bi kelimâtillâhi tâmmâti min şerri mâ halak) şu duayı okursa, oradan ayrılıncaya kadar kendisine hiçbir şey zarar veremez: Allah'ın yarattığı mahlukatın şerrinden, Allah'ın eksiksiz tam kelimelerine sığınırım. »

Yukarıdaki ayet ve hadislerden kurtuluş arayan, dinini korumak ve şirkten emin olmak isteyen kimse, bunun ince ve büyük yönlerini bilir. Ölülere, meleklerle, cinlere ve diğer yaratıklara bağlanmak, onlara yalvarmak, onlara sığınmak ve benzeri şeyler. Cahiliye müşriklerinin yaptıklarından biri de Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya karşı şirkin en kötülerinden biridir. Bunu terk etmek, bundan sakınmak, birbirlerine şirkî terk etmeyi tavsiye

etmek ve bunu yapanı kınamak gereklidir.

Bu şirki amelleri yapmakla, tanınan kimselerle evlenmek, kestikleri hayvanı yemek, onlardan vefat edenin cenaze namazını kılmak ve arkalarında namaz kılmak, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya tövbe edip bunu ilan etmeleri haricinde caiz değildir. Dua ve ibadeti sadece Allah'a yapmak gerekir. Dua; ibadetin ta kendisidir, hatta özüdür. Nitekim Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

«Şüphesiz ki dua, ibadetin ta kendisidir. »
Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet olunduğuna göre, başka bir rivayette şöyle buyurmuştur:

«الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ».

«Dua ibadetin beyni ve iliğidir» Müşriklerle evlenmeye gelince: Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَا مَئْمُومَةً مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى التَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾

İman etmedikleri sürece Allah'a ortak koşan

(müşrik) kadınlarla evlenmeyin. Şundan emin olun ki Mümin bir cariye, sizin hoşunuza gitse de müşrik bir hür kadından iyidir. İman etmedikleri sürece müşrik erkeklerle de kadınlarınızı evlendirmeyin. Şundan da emin olun ki imanlı bir köle, sizin hoşunuza gitse bile müşrik bir hür kişiden daha iyidir. Onlar insanları ateşe çağırırlar, Allah ise izni ile cennete ve bağışlanmaya çağırır, gerektikçe hatırlasınlar diye insanlara ayetlerini açıklar.

[Bakara Suresi: 221. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- ihlaslı bir şekilde ibadeti sadece Allah'a has kılana, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdiği dine iman edene ve onun yoluna uyana kadar Müslümanların müşriklerle, putperestlerle, cinlere tapanlarla, meleklerle tapanlarla ve diğerleriyle evlenmelerini yasaklamıştır. İhlaslı bir şekilde ibadeti sadece Allah'a has kılana, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e iman edene ve ona tabi olana kadar müşriklerin Müslüman kadınlarla evlendirilmelerini de yasaklamıştır.

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- güzelliği ve konuşmasının güzelliğiyle kendisine bakan ve sözlerini dinleyenlerin hoşuna gitse bile, Mümin cariyenin hür müşrik kadından daha hayırlı olduğunu; hatta güzelliği, belagati, cesareti ve diğer özellikleriyle onu dinleyenlerin ve izleyenlerin

hoşuna gitse bile, Mümin kölenin hür müşrik erkekten daha hayırlı olduğunu haber verdi. Sonra Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu üstün kılmasının sebeplerini şu sözülle açıkladı:

﴿...أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...﴾

Onlar insanları ateşe çağırırlar [Bakara Suresi: 221. Ayet] Bununla kastettiği Müşrik erkek ve kadınlardır. Çünkü onlar, sözleriyle, fiilleriyle, davranış ve ahlaklarıyla Cehennem'in davetçileridirler. İman etmiş erkekler ve iman etmiş kadınlar da ahlaklarıyla, fiilleriyle, davranış ve ahlaklarıyla Cennet'in davetçileridirler. Öyleyse bunlar (Müminler) ve onlar (Müşrikler) nasıl eşit olabilirler?

Müşriklerin cenaze namazlarını kılmaya gelince, Yüce Allah münafıklar hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (A5)

Onlardan ölen hiçbirine asla namaz kılma ve kabrinin başında durma. Çünkü onlar Allah'a ve Rasûlü'ne kâfir oldular ve fâsık olarak öldüler. [Tevbe Suresi: 84. Ayet] İşte -Yüce- Allah bu ayette onların Allah'a ve Rasûlüne karşı küfre girmeleri

sebebiyle münafık ve kâfirlerin cenaze namazlarının kılınmayacağını açıkça bildirmiştir. Onların küfürleri ve güvenilir olmamaları, Müslümanlarla aralarındaki büyük düşmanlık, ibadet ve namaz ehli olmamaları sebebiyle onların arkasında namaz kılınmamalı ve Müslümanlara imam yapılmamalıdır. Küfür ve şirk ile amel bir arada bulunmaz. Allah'tan bizi bu (şirkî ve küfrî) amellerden afiyette kılmasını dileriz. Müşriklerin kestiği hayvanların yenmesine gelince, Allah -Celle Celâluhu- ölü hayvanın ve müşriklerin kestiği hayvanların haram oluşunu açıklarken şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾

Üzerine Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanları yemeyin. Şüphesiz bu, günahtır. Şeytanlar, dostlarına sizinle mücadele etmeleri için fısıldarlar. Eğer onlara uyarsanız, şüphesiz siz de müşriklerden olursunuz. [En'âm: 121. Ayet] Allah -Celle Celâluhu- Müslümanlara ölü hayvan yemeyi ve müşriklerin kestiği hayvanları yemeyi yasaklamıştır. Necis olduğu için, üzerine Allah'ın adı anılsa bile kesilen hayvan ölü sayılır. Çünkü onun besmelesi geçersizdir, hiçbir etkisi yoktur. Çünkü bu bir ibadettir. Müşrik bir kimse

Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya tevbe edinceye kadar Allah'a şirk koşmak ibadeti batıl ve geçersiz kılar. Allah -Celle Celâluhu- Ehl-i Kitabın yiyeceğini şu sözüyle helal kılmıştır:

﴿...وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلٌّ لَهُمْ...﴾

﴾...Kendilerine kitap verilenlerin yiyecekleri size helâl, sizin yiyecekleriniz de onlara helâldir...﴿ [Mâide: 5. Ayet] Çünkü onlar semâvî bir dine bağlıdırlar. Onlar Mûsâ ve İsâ -aleyhimessalâtu vesselâm-'ın takipçileri olduklarını iddia ediyorlar. Oysa ki bu konuda yalan söylüyorlar. Allah, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i tüm insanlara göndererek onların dinlerini iptal etti ve geçersiz kıldı. Fakat -Yüce- Allah, Ehli Kitap'ın yiyeceklerini ve kadınlarını bize helal kıldı. Peygamberlerden, evliyalardan ve başkalarından, putlara ve ölülere tapan müşriklerden farklı olarak ilim ehlinin açıkladığı derin bir hikmet ve gözlenen sırlar için. Çünkü onların dinlerinin bir temeli yoktur ve bunda şüphe yoktur. Hatta o din, temelinden batıldır. Bu yüzden şirk ehlinin kestiğı hayvan ölü sayılır ve onu yemek caiz değildir.

Bir kimsenin hitap ettiğı kişiye: (Sana bir cin musallat oldu) (seni bir cin aldı), (Bir şeytan seni uçurdu) ve benzeri şeyler söylemesi bir küfür ve hakarettir. Diğer küfür ve hakaret türleri gibi

Müslümanlar arasında caiz değildir. Bu bir şirk biçimi değildir, ancak söyleyen kişi cinlerin Allah'ın izni ve iradesi olmadan insanları kontrol ettiğine inanırsa o başka. Cinler veya diğer yaratıklar hakkında buna inanan kişi bu inancından dolayı kâfirdir. Zira Allah -Subhânehû ve Teâlâ- her şeyin sahibidir, her şeye gücü yeter. Fayda veren de O'dur, zarar veren de O'dur. Hiçbir şey O'nun izni, iradesi ve takdiri olmadan var olamaz. Nitekim Allah -Azze ve Celle- Peygamberi -sallallahu aleyhi ve sellem-'e insanlara şu büyük esası bildirmesini emrederek şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ
الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ﴾

De ki: “Ben kendim için Allah’ın (benim hakkımda) dilediğinden başka ne bir fayda sağlayabilirim, ne de bir zarar. Eğer ben gaybı bilseydim, hayır yapmayı arttıırırdım ve bana bir kötülük de dokunmazdı. Ben sadece iman eden bir toplum için uyarıcı ve müjdeciyim. [A'râf Suresi: 188. Ayet] Yaratılanların efendisi ve en hayırlısı -aleyhissalâtu vesselâm- Allah'ın dilediğinden başka, kendisine hiçbir fayda veya zarar veremiyorsa, diğer yaratılmışlar ne yapsın?

Bu manada çok sayıda ayetler vardır.

Falcılara, sihirbazlara, müneccimlere ve benzeri gayb haberleriyle uğraşan kimselere sormak ise çirkin ve caiz değildir. Onlara inanmak ise daha kötü ve daha çirkindir. Hatta küfrün bölümlerindendir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

«Kim bir medyuma gider ve ona bir şey sorarsa; kırk gün kıldıgı namazı kabul olmaz. » Hadisi Müslim Sahih'inde rivayet etmiştir. Aynı şekilde Sahih'inde Muâviye b. Hakem es-Sülemî -radiyallahu anh-'tan rivayet ettiğine göre şöyle rivayet etmiştir:

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِيْتَانِ الْكُهَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- falcılara gitmeyi ve onlara soru sormayı yasakladı.

Ehl-i Sünen, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şöyle buyurduğunu rivayet etmişlerdir:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Kim, kâhine ya da falcıya gidip söylediklerini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni inkâr etmiş olur. » Bu anlamda çok sayıda hadis bulunmaktadır. Müslümanların

yapmaları gereken: Yukarıda zikredilen, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu hususu yasaklaması ve bundan sakındırması sebebiyle, kâhinlere, falcılara ve benzeri ister tıp adına olsun, ister başka bir şekilde olsun, gaybdan haber verdiklerini iddia ederek Müslümanları aldatmakla meşgul olan bütün şarlatanlara soru sormaktan kaçınmak ve başkalarını da uyarmaktır. Bunlara dahil olan şeyler: Bazı kimselerin tıp adına iddia ettikleri gaybî şeylerden, bir hastanın sarığını veya bir kadın hastanın başörtüsünü veya buna benzer bir şeyi kokladıklarında: Bu hasta, erkek veya kadın, şunu yaptı ve şunu yaptı, hastanın sarığında veya buna benzer bir şeyde belirtisi olmayan gaybî şeylerdendir, derler. Fakat bununla halkı aldatmak amaçlanır. Böylece: O, tıp konusunda, hastalıkların çeşitleri ve sebepleri konusunda bilgilidir desinler diye yapmaktadırlar. Belki de onlara bazı ilaçlar vermiştir. Belki de şifa Allah'ın takdiriyle olmuştur da, onlar da şifaya kavuşmalarının onun verdiği ilaç sebebiyle olduğunu sanmışlardır. Belki de bu hastalık, tıbbi bildiğini iddia eden kişiye hizmet eden ve bildikleri bazı gaybî şeyleri ona anlatan bazı cin ve Şeytanlar tarafından meydana getirilmiştir. O da bunlara güvenir, cin ve Şeytanları kendilerine uygun olan ibadetlerle razı eder. Böylece onlar da o hastayı geçip giderler ve ona yaptıkları kötülükleri terk

ederler. Bu da cin, Şeytanlar ve onları kullananlar hakkında bilinen bir şeydir.

Müslümanların yapmaları gereken: Bundan sakınmaları, birbirlerine bundan vazgeçmelerini tavsiye etmeleri, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya itimat etmeleri ve her konuda O'na tevekkül etmeleridir. Meşru dualar ve kullanılması mübah olan ilaçlar kullanmakta hastayı muayene eden ve hastalığını elle tutulur ve akılcı yollarla doğrulayan doktorlara tedavi olmakta hiçbir sakınca yoktur. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak rivayet edilen bir hadiste o şöyle demiştir:

«مَا أَنْزَلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ شِفَاءً، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ، وَجَهْلَهُ مَنْ جَهْلَهُ».

«Allah, şifasını indirmedığı hiçbir hastalığı indirmemiştir. O hastalığı (şifasını) bilen bildi, bilmeyen de bilmedi.» Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ».

«Her derdin bir devası vardır. Derdin devasına rastlanırsa Allah'ın izniyle düzelir.» Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«عِبَادَ اللَّهِ، تَدَاوَوْا وَلَا تَدَاوَوْا بِحَرَامٍ».

«Allah'ın kulları, tedavi olunuz, fakat haram şeylerle tedavi olmayınız.» Bu anlamda çok sayıda

hadis bulunmaktadır.

Allah -Celle Celâluhu-'nun tüm Müslümanların durumlarını iyileştirmesini, kalplerini ve bedenlerini her türlü kötülükten iyileştirmesini, onları hidayet yolunda birleştirmesini, bizi ve Müslümanları hidayet yolundan saptıran fitnelerden, Şeytan'a ve onun takipçilerine itaat etmekten korumasını dileriz. O, her şeye kadirdir. Yüce Allah'tan başka hiçbir güç veya kuvvet yoktur.

Yüce Allah, kulu ve Rasûlü olan Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, ailesini ve ashabını mübarek kılsın. Allah'ın salât ve selamı onların üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dördüncü Risale:

Bidat ve Şirk İçeren Zikirlerle İbadet Etmenin Hükmü

Abdulaziz bin Abdullah b. Bâz'dan muhterem kardeşimize (.....), Allah ona her hayırda muvaffakiyet versin, âmin.

Selamun aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh.

Bundan sonra: Bana sizin değerli mektubunuz ulaştı, Allah sizi doğru yola iletsin. Mektubunuzdaki bilgilerden biri de şudur: Ülkenizde Allah'ın, hakkında hiçbir delil indirmediği dualara sarılan, bir kısmı sapkın, bir kısmı da şirk koştan insanlar var ve onlar bunu Müminlerin Emiri Ali b. Ebî Tâlib -radiyallahu anh-'a ve diğerlerine atfediyorlar. Bu duaları zikir meclislerinde veya akşam namazından sonra camilerde okuyarak, bunun Allah'a yakınlaşmanın bir yolu olduğunu iddia ediyorlar: Allah hakkı için, ey Allah adamları, Allah'ın yardımıyla bize yardım edin, Allah'la bize yardımcı olun. Ve şu sözlerinde gibi: Ey kutuplar! Ey efendiler! Ey bize destek olanlar! Cevap verin ve Allah için şefa'at edin, bu senin kapıda duran ve sana ibadet eden ve kusurlarından korkan

kulundur. Bize yardım et, ey Allah'ın Rasûlü! Senden başka gidecek kimsem yok, istediğim şey senden bana bahşedilir, sen Allah'ın ehlisin, şehitlerin efendisi Hamza ile birlikte bize yardım gelecektir. Sizden kim bize yardım eder, ey Allah'ın Rasûlü! Bize yardım et, destek ver. Şu sözlerinde olduğu gibi: Allah'ım! Kudretli sırlarının yarılıp açılmasına ve rahmet nurlarının açılmasına sebep kıldığın, böylece ilahi huzurun temsilcisi ve senin sırlarının halifesi olan kimseye salat eyle.

Bidat nedir, şirk nedir, bu duayı yapan imamın arkasında namaz kılınır mı gibi konuların ki, bunlar bilinen konulardır. Bunların açıklığa kavuşturulmasını istiyor musunuz?

Cevap: Hamt yalnız Allah'a mahsustur. Salat ve selam, kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ailesinin, ashabının ve kıyamete kadar onların hidayet üzere oldukları yola tabi olanların üzerine olsun.

Bundan sonra: Bil ki -Allah seni doğru yola ilet sin- Allah -Subhânehû ve Teâlâ- mahlukatı yarattı. Şirk koşmadan yalnızca kendisine ibadet etmeleri ve kendisinden başka hiçbir hak ilahın olmadığını kullarına bildirmeleri için elçilerini -salat ve selam onların üzerine olsun- gönderdi.

Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım. [Zâriyât Suresi: 56. Ayet]

İbadet ise -daha önce açıklandığı gibi- Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'ya itaat etmek ve O'nun Rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e itaat etmektir. Allah'a ve Rasûlüne iman ederek, ihlaslı bir şekilde Allah için amel ederek, Allah'a olan tam bir sevgiyle, yalnızca Allah Teâlâ'ya tam bir teslimiyetle, Allah'ın ve Rasûlünün emrettiğini yapmak, Allah'ın ve Rasûlünün yasakladığını terk etmek suretiyle olur. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

Rabbin, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi emretmiştir... [İsrâ Suresi: 23. Ayet]
Yani: Yalnızca kendisine ibadet edilmesini emretmiş ve tavsiye etmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِيَّاكَ

نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾

Hamt, âlemlerin Rabbi olan Allah'a

mahsustur.

O Rahmân'dır, Rahîm'dir.

Din/Hesap gününün sahibidir.

Yalnız sana ibadet eder ve yalnız senden yardım dileriz. [Fâtiha Suresi: 2 - 5] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- bu ayetlerle sadece kendisinin ibadete ve yardım istenmeye layık olduğunu açıkça bildirmiştir. Allah -Celle Celâluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ...﴾

Şüphesiz biz sana kitabı hak olarak indirdik. O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

(İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır... [Zümer Suresi: 2-3. Ayetler] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝﴾

O halde kâfirlerin hoşuna gitmese de, siz dini Allah'a has kılarak O'na ibadet edin. [Gâfir (Mümin) Suresi: 14. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

Mescitler Allah'ındır. O halde Allah ile birlikte başkasına dua/ibadet etmeyin. [Cin Suresi:18. Ayet] Bu anlamda pek çok ayet vardır ve hepsi de yalnızca Allah'a ibadet etmenin gerekliliğine işaret etmektedir.

Duanın her şekliyle bir ibadet olduğu bilinmektedir. Hiçbir kimsenin, bu yüce ayetler ve bunların manaları gereğince, Rabbinden başkasına dua etmesi, O'ndan başkasından yardım ve destek istemesi caiz değildir. Bunlar, yaşayan ve hazır bulunan bir yaratılmışın gücünün yettiği dünyalık işler ve duyusal vesileler dışındaki şeyler için geçerlidir. Bu dünyalık işler ibadetlerden değildir. Bilakis, bir kimsenin gücü yettiği dünyalık işlerde; mesela oğlunun, hizmetçisinin, köpeğinin veya benzerinin başına gelecek bir kötülüğü def etmek için hayatta olan ve gücü yeten bir kimseden yardım istemesi nas ve icma ile caizdir. Bu bir insanın evini yaparken, arabasını tamir ederken veya benzeri bir işte çalışırken, haberleşme ve benzeri duyusal yollarla, yaşayan, hazır bulunan ya da gaip olan, gücü yeten bir kişiden yardım istemesine benzer. Bunlara şunlar da dahildir: Cihatta ve savaşta arkadaşlarından yardım isteyen kimse, vb. buna örnektir. Bu konuda Allah Teâlâ

Mûsâ -aleyhisselâm-'ın kıssasında şöyle buyurmuştur:

(...فَاسْتَعَاثُهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...)

Kendi tarafından olan, düşmanına karşı yardım istedi. [Kasas Suresi: 15. Ayet]

Ölülerden, cinlerden, meleklerden, ağaçlardan ve taşlardan yardım dilemeye gelince; bu büyük şirktir. Önceki müşriklerin Uzzâ, Lât ve diğerleri gibi batıl ilahlarına yaptıkları ibadetin aynısıdır. Aynı şekilde hastalara şifa vermek, kalpleri hidayete erdirmek, Cennet'e sokmak ve Cehennem'den kurtarmak gibi sadece Allah'ın kadir olduğu konularda, yaşayanlar arasında velayet sahibi olduğuna inanılanlardan yardım ve destek istemek de böyledir.

Öncesinde gelen ayetler ve benzer manalarla gelen ayet ve hadisler; her işte kalpleri Allah'a yöneltmenin ve ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a bir ibadet etmenin gerekliliğine işaret etmektedir. Zira kullar bunun için yaratılmışlardır ve -daha önce ayetlerde geçtiği gibi- bu şekilde emredilmişlerdir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu buyruğunda da belirtildiği gibi:

(وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...)

Yalnızca Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın... [Nisâ Suresi: 36. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

Hâlbuki onlara, ancak dini Allah'a has kılarak, O'na ibadet etmeleri emredilmişti... [Beyyine Suresi: 5. Ayet] Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Muâz -radiyallahu anh-'ın hadisinde şöyle buyurmuştur:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

«Yüce Allah'ın kulları üzerindeki hakkı yalnızca O'na ibadet etmeleri ve kendisine hiçbir şeyi ortak koşmamalarıdır.» Hadisin sahihliği hususunda ittifak edilmiştir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- İbn Mesûd -radiyallahu anh-'ın hadisinde şöyle buyurmuştur:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ».

«Kim, Allah'ın dışında birisine dua ederek O'na eş koşar bir halde ölürse, Cehennem'e girer.» Hadisi Buhârî rivayet etmiştir. İbn Abbâs -radiyallahu anhuma-'nın rivayetine göre Sahihey'n'de de Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Muâz -radiyallahu anh-'ı Yemen'e gönderirken ona şöyle buyurmuştur:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

«Muhakkak ki sen, Ehl-i Kitap bir topluma gidiyorsun, onları ilk önce Allah'tan başka hakkıyla ibadete layık hiçbir hak ilah olmadığına şahadet etmeye davet et.» Bir başka lafızda da şöyle gelmiştir:

«أَدْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ».

«Allah'tan başka hak ilah olmadığına ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'ın Rasûlü olduğuna şahitlik etmeye davet et.» Buhârî'nin rivayetinde şöyle geçmektedir:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ».

«Onları dâvet edeceğin ilk şey, Allah Teâlâ'yı birlemeleri olsun.» Sahih-i Müslim'de Tarık b. Eşyem el-Eşcaî -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَجَسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

«Kim Allah'tan başka hakkıyla ibadete layık hiçbir ilâh yoktur der ve Allah'tan başka ibadet edilenleri inkâr ederse, o kimsenin malı ve kanı haram olur. Onun, (gizli hallerinin) hesabı ise Allah

-Celle Celâluhu-'ya âittir.» Bu anlamda çok sayıda hadis bulunmaktadır.

Bu hususu gösteren ayetlerin işaret ettiği gibi bu tevhid, İslam dininin aslı, dinin temeli, meselelerin başı, farzların en önemlisi, sekaleynin (insanların ve cinlerin) yaratılmasındaki hikmet ve bütün elçilerin -aleyhimessalâtu vesselâm-'ın gönderilmelerindeki hikmettir. Bu ayetler arasında Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu sözü de vardır:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

Ben cinleri de insanları da ancak bana ibadet etsinler, diye yarattım. [Zâriyât Suresi: 56. Ayet]
Bunun delillerinden biri de Allah -Celle Celâluhu-'nun şu sözüdür:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

Andolsun biz, her ümmete, “Yalnızca Allah’a ibadet edin, tâgûttan kaçının” diye peygamber gönderdik... [Nahl Suresi: 36] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا

فَاعْبُدُونِ﴾

Senden önce gönderdiğimiz bütün peygamberlere: “Şüphesiz, benden başka (hak)

ilâh yoktur. Öyleyse yalnız bana ibadet edin!" diye vahyetmişizdir. [Enbiyâ Suresi: 25. Ayet]. Allah -Celle Celâluhu- Nûh, Hûd, Sâlih ve Şuayb -aleyhimessalâtu vesselâm-'ın hakkında şöyle buyurmuştur: Onlar kavimlerine şöyle demişlerdi:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

Allah'a ibadet edin. Sizin O'ndan başka bir ilahınız yoktur. [A'râf Suresi: 59. Ayet] Bu, önceki iki ayetin de işaret ettiği gibi, tüm rasûllerin çağrısıdır. Rasûllerin düşmanları, rasûllerin onlara yalnızca Allah'a ibadet etmelerini ve Allah'ın dışında ibadet edilen ilahları reddetmelerini emrettiğini kabul ettiler. Allah -Celle Celâluhu-'nun Âd kıssasında buyurduğu gibi, onlar Hûd -aleyhisselâm-'a şöyle dediler:

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

Bize, bir tek ilaha ibadet etmemiz ve atalarımızın ibadet ettiklerini bırakmamız için mi geldin? [A'râf Suresi: 70. Ayet] Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- Kureyşliler'i ibadeti yalnızca Allah'a has kılmaya ve O'nun dışında taptıkları melekleri, evliyalı, putları, ağaçları ve diğer şeyleri terk etmeye çağırıldığında Allah -Subhânehû ve Teâlâ- Kureyşliler hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

İlahları tek bir ilah mı yaptı? Bu, hayret edilecek bir şeydir. [Sâd Suresi: 5. Ayet] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- onlar hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لِلَّهِ تَارِكُونَ
﴿إِلَهَتِنَا لَشَاعِرٌ مَّجْنُونٌ﴾

Çünkü onlar, kendilerine; "Allah'tan başka (hak) ilah yoktur." denildiği zaman büyüklenirlerdi.

Bir mecnun şair için ilahlarımızı terk mi edeceğiz?" derlerdi. [Sâffât Suresi: 36-37. Ayetler]
Bu manaya işaret eden ayetler çoktur.

Buraya kadar zikrettiğimiz ayet ve hadislerden anlaşıldığı üzere -Allah beni ve seni dini anlamada ve âlemlerin Rabbinin hakkını kavramada muvaffak kılsın- sorunuzda açıkladığınız bu duaların ve yardım talebi çeşitlerinin hepsi büyük şirk çeşitleridir. Çünkü bu; Allah'tan başkasına ibadet etmek, Allah'tan başkasının yapamayacağı şeyleri ölümlerden ve gaiplerden istemektir ki, bu öncekilerin (Cahiliye Dönemi Müşriklerinin) şirkinden daha kötüdür. Çünkü öncekiler ancak bolluk zamanlarında Allah'a şirk koşarlardı. Zor

zamanlarında ihlaslı bir şekilde Allah'a ibadet ederlerdi. Çünkü onlar bilirler ki, kendilerini sıkıntıdan kurtaracak olan Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'dır. O'ndan başkası değildir. Nitekim Allah Teâlâ o Müşrikler hakkında doğru yolu açıklayan kitabında şöyle buyurmuştur:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكَ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾^(١٦)

Gemiye bindiklerinde dini yalnız Allah'a has kılarak yalnız O'na dua ederler. Sonuçta onları karaya çıkarıp kurtarınca hemen ortak koşarlar. [Ankebût Suresi: 65. Ayet] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- başka bir ayette onlara hitaben şöyle buyurmuştur:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّيْكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾^(١٧)

Denizde başınıza bir sıkıntı gelse O'ndan başka dua ettikleriniz kaybolur. Fakat sizi kurtarıp karaya çıkarınca hemen yüz çevirirsiniz. Zaten insan çok nankördür. [İsrâ Suresi: 67. Ayet]

Bu sonradan gelen Müşriklerden biri şöyle dese: Biz bununla, o kimselerin kendilerine fayda

vermelerini, hastalarımızı iyileştirmelerini, bize fayda vermelerini veya bize zarar vermelerini kastetmiyoruz. Fakat biz onların Allah Teâlâ katında bize şefaathçi olmalarını mı kastediyoruz.

Cevap: O kimseye şöyle söylenir: Önceki kâfirlerin amacı ve niyeti budur. Onlar, tanrılarının kendiliğinden yarattığını, rızık verdiğini, fayda veya zarar verdiğini kastetmemişlerdir. Çünkü bu, Allah'ın Kur'an'da onlar hakkında zikrettiği şeylerle geçersiz kılınmıştır. Onlar; onların şefaatinin, itibarlarını ve Allah'a yakınlaştırmalarını istemişlerdi. Zira Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾

Onlar Allah ile birlikte kendilerine ne bir zarar ne de bir fayda vermeyecek olan şeylere ibadet ederler. Bir de: “Bunlar Allah katında bizim şefâatçilerimizdir” derler. [Yûnus Suresi: 18. Ayet], Ayetin devamında Yüce Allah onlara şöyle cevap vermiştir:

﴿...قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

De ki: Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şeyi mi haber veriyorsunuz? Allah, onların şirk koşmalarından münezzehtir ve çok yücedir. [Yûnus Suresi: 18. Ayet] Böylece Allah - Subhânehû ve Teâlâ- müşriklerin istediği gibi, göklerde ve yerde kendisiyle birlikte bir şefaatchi bilmediğini, varlığını bilmediği şeyin de var olmadığını açıkça ortaya koymuştur. Çünkü hiçbir şey O'na (Allah) -Subhânehû ve Teâlâ-'ya gizli kalmaz. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۝ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

Bu kitap; Azîz ve Hakîm olan Allah tarafından indirilmiştir.

Şüphesiz biz sana kitabı hak olarak indirdik. O halde dini yalnız O'na halis kılarak Allah'a ibadet et.

İyi bilin ki, halis din yalnız Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler, : “Biz bunlara ancak bizleri Allah'a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” (derler.) Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm

verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 1-3 Ayetler]

Buradaki dinin anlamı: İbadettir. -Yukarıda da belirtildiği gibi- Allah'a ve Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'e itaattir. Dua etmek ve yardım dilemek, korkmak ve ümit etmek, kurban kesmek ve adak adamak, ayrıca namaz kılmak ve oruç tutmak ve Allah ve Rasûlü'nün emrettiği diğer şeyler buna dahildir. Böylece Allah -Subhânehû ve Teâlâ- ibadetin yalnız kendisine mahsus olduğunu, kulların da ibadeti kendisine has kılmasının farz olduğunu açıkça bildirmiştir. Zira Allah'ın Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e ibadeti Allah Teâlâ'ya has kılmasını emretmesi, bu ümmetin bütün evlatlarına bir emirdir.

Sonra Allah -Azze ve Celle- kâfirler hakkında açıkça beyanda bulunmuş ve şöyle buyurmuştur:

﴿...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ

رُفَعَى...﴾

O'ndan başka veliler edinenler, : “Biz bunlara ancak bizleri Allah’a yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz” (derler.) [Zümer Suresi: 3. Ayet] Ayetin devamında Allah -Subhânehû ve Teâlâ- onlara şöyle cevap vermiştir:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 3. Ayet] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- bu ayet-i kerimede bize şöyle haber vermiştir: Kâfirlerin, O'ndan başka evliyalara, ancak onları Allah'a yakınlaştırmak için ibadet ettiklerini bildirdi. İşte kâfirlerin, hem eski hem de günümüzde bütün amaçları bu idi. Yüce Allah bunu şu sözülle boşa çıkarmıştır:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

Şüphesiz Allah, ayrılığa düştükleri şeyler konusunda aralarında hüküm verecektir. Şüphesiz Allah, yalancı ve nankör olanları doğru yola iletmez. [Zümer Suresi: 3. Ayet] Allah - Subhânehû ve Teâlâ- açıkça belirtmiştir: Onların, edindikleri batıl ilahlarının kendilerini Allah'a yakınlaştırdığı iddialarını ve onlara yaptıkları ibadeti Allah Teâlâ yalanlamıştır. Böylece, en ufak bir basirete sahip olan herkes bilir ki, önceki dönem yaşamış olan kâfirlerin küfrü sadece peygamberleri

ve evliyaları, ağaçları ve taşları ve yaratılmışlardan diğerlerini kendileri ile Allah arasında şefaathiler edinmeleri idi. Ve onlar, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın izni ve onayı olmadan, tıpkı vezirlerin kralların yanında şefaathetmesi gibi, ihtiyaclarını giderdiklerine inandıkları için, Allah -Celle Celaluhu-'yu krallara ve liderlere benzettiler. Dediler ki: Bir krala veya bir lidere ihtiyacı olan birisi, onun sırdaşları ve vezirleri aracılığıyla ondan şefaathet istediği gibi, biz de peygamberlerine ve evliyalarına ibadet ederek Allah'a yaklaşılmaya çalışırız. Bu, yalanların en büyüğüdür. Çünkü Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın eşi benzeri yoktur. Yarattıklarına kıyas edilemez, izni olmadan O'nun huzurunda kimse şefaathet edemez. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- sadece tevhith ehline şefaathet izni verir. O'nun her şeye gücü yeter; O, her şeyi hakkıyla bilir, merhamet edenlerin en merhametlisidir. Yüce Allah kimseden korkmaz ve kimseden de çekinmez. Çünkü Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kulları üzerinde mutlak güç sahibidir ve kulları hakkında dilediğini yapar. Krallar ve liderlerden farklı olarak her şeyi yapamazlar. Bu yüzden yapmaya güç yetiremedikleri işler hususunda kendilerine yardım edecek bakanlarının, özel adamlarının, askerlerinin yardımlarına ihtiyaç duyarlar. Nasıl ki; yönetimi altında yaşayan halktan yardıma muhtaç olan kimseleri bilemedikleri için ihtiyaç sahibi

vatandaşlara merhamet eden ve onları hoşnut etmek isteyen bakanlarından ve özel adamlarından, birilerine ihtiyaç duyarlar. Rabbimiz -Azze ve Celle- ise, tüm yarattıklarından müstağnidir ve onlara annelerinden daha merhametlidir. O; hikmetine, işine ve kudretine göre şeyleri uygun yerlerine koyan adaletle hükmedendir. Yüce Allah'ı hiçbir şekilde yarattıklarıyla kıyaslamak caiz değildir. İşte bu yüzden Allah'ın yaratıcı, rızık veren, işleri çekip çeviren olduğunu, darda kalıp sıkıntıya düşen biri kendisine yalvardığı zaman imdadına yetişen, kötülüğü gideren, yaşatan, öldüren ve diğer fiillerini dilediği gibi yapan bir varlık olduğunu Müşriklerin kabul ettiklerini Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kitabında açıkça bildirmiştir. Müşriklerle peygamberler arasındaki ihtilaf, ibadetin ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a yapılması konusundaydı. Nitekim Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾

Onlara kendilerini kimin yarattığını sorsan, elbette “Allah” derler... [Zuhuf Suresi: 87. Ayet]
Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمْنَ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ

اَللّٰهُ فَقُلْ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٣١﴾

De ki: “Gökten ve yerden size rızık veren kimdir? Kulak ve gözlerin sahibi kimdir? Diriyi ölüden çıkaran, ölüyü de diriden çıkaran kimdir? Her işi düzenleyen kimdir?” Onlar, “Allah'tır!” diyecekler. O halde “O'na karşı gelmekten sakınmaz mısınız?” de. [Yûnus Suresi: 31. Ayet] Bu anlamda daha pek çok ayet vardır.

Daha önce de geçmişti: Elçiler ile ümmetler arasındaki ihtilafın, ibadetin ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a yapılması konusunda olduğunu gösteren ayetlerin bahsi geçmişti. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu buyruğunda olduğu gibi:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

Andolsun biz, her ümmete, “Yalnızca Allah'a ibadet edin, tâgûttan kaçının” diye peygamber gönderdik... [Nahl Suresi: 36] Bu anlama gelen ayetler. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kitabının birçok yerinde şefaât meselesini açıklamıştır. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

İzni olmadan, O'nun yanında kim şefaât edebilir? [Bakara Suresi: 255] Allah -Azze ve Celle-

şöyle buyurmuştur:

﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ
اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾

Göklerde nice melekler vardır ki, Allah dilediği ve razı olduğu kimseler için izin vermedikçe onların şefaati hiçbir fayda vermez.
[Necm Suresi: 26. Ayet]

Meleklerin özellikleri hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿...وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ﴾

Onlar, O'nun razı olduğu kimselerden başkasına şefaet etmezler ve hepsi O'nun korkusuyla titrerler. [Enbiyâ Suresi: 28]

Allah -Celle Celâluh- bize, kullarının küfre girmelerinden razı olmadığını, bilakis onların şükründen razı olduğunu ve şükrün O'nun birlenmesi ve O'na itaat edilmesi olduğunu bildirdi. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا
يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

Eğer küfrederseniz, şüphesiz ki Allah size muhtaç değildir. Ama kulları için küfre razı

olmaz. Eğer şükrederseniz sizin için buna razı olur... [Zümer Suresi: 7. Ayet]

Buhârî'nin Sahih'inde Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'tan rivayet ettiğine göre o şöyle demiştir: Ey Allah'ın Rasûlü! Senin şefaatinle insanların en mutlusu kimdir? Peygamber -aleyhisselâm- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

«Kalbinde ihlâs ile "La İlâhe illallah" (Allah'tan başka hak ilah yoktur) diyen kimsedir.» Ya da şöyle söyleyen:

«مِنْ نَفْسِهِ».

«Kendi nefsinden.»

Sahih'te Enes -radiyallahu anh-'tan; o da Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayetle şöyle buyurmuştur:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لَأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

«Her peygamberin kabul olunan bir duası vardır, bu yüzden her peygamber duasını acele ettirmiştir. Ben duamı kıyamet günü ümmetim için şefaath olarak sakladım. -Allah'ın izniyle- ümmetimden Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmadan ölene verilecektir.» Bu anlamda çok sayıda hadis

bulunmaktadır.

Zikrettiğimiz bütün ayet ve hadisler, ibadetin ihlaslı bir şekilde yalnızca Allah'a yapılması, ibadeti Allah'tan gayrısına, peygamberlere ve de diğerlerine yapmanın caiz olmadığını, şefaatin de Allah -Celle Celâluhu-'ya ait olduğunu göstermektedir. Zira Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmaktadır:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

Şefaât, tümüyle Allah'a aittir... [Zümer Suresi: 44. Ayet] Hiçbir kimse, Allah'ın şefaât edecek olana izin vermesi ve şefaât edilenden razı olması dışında buna layık olamaz. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- daha önce de belirtildiği gibi, tevhitte başka hiçbir şeye razı olmaz. Buna göre: Müşriklerin şefaatte hiçbir payı yoktur ve Allah Teâlâ bunu yüce kitabında açıkça bildirmiştir:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّاٰفِعِينَ﴾

Artık şefaât edenlerin şefaâtleri onlara yarar sağlamaz. [Müddessir Suresi: 48. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿...مَا لِلظَّٰلِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne de

sözü dinlenir bir şefaathçi vardır. [Gâfir (Mümin)
Suresi: 18. Ayet]

Bilindiği üzere genel olarak zulüm, Allah'a ortak koşmaktır. Nitekim Yüce Allah şöyle buyurmuştur:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

Kâfirler ise, onlar zalimlerdir. [Bakara Suresi:
254. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

Şirk koşmak çok büyük bir zulümdür.
[Lokman Suresi: 13. Ayet]

Soruda bahsettiğin konuya gelince: Bazı sufilerin camilerde ve başka yerlerde: "Allah'ım, kudretli sırlarının parçalanmasına ve rahmet nurlarının patlamasına sebep kıldığın kimseye salat eyle ki; o, ilahi huzurun temsilcisi ve senin sırlarının halefi olsun..." vb. demeleri...

Cevap: Denilebilir ki, bu ve benzeri ifadeler yapmacıklığın ve abartmanın bir parçasıdır. Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sakındırdığı; Müslim'in Sahih'inde Abdullah b. Mesûd'dan rivayet ettiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

«(Sözlerinde ve fiillerinde haddi aşır) aşırı gidenler helak olmuştur. » Bunu üç defa tekrar etmiştir.

İmam Hattâbî -rahimehullah- şöyle buyurmuştur: Mütenattî' (Bilgiç): Bir şeyin derinliklerine dalmış, onu arama tutkusuna kapılmış kişi; kendisini ilgilendirmeyen konulara giren, akıllarının ermediği konulara dalan kelim ehlinin öğretilerine göre hareket eden kimsedir.

Ebü's-Seâdât b. Esîr şöyle demiştir: Konuşmalarında ayrıntılara dalan, boğazlarının en sonundan konuşan kişilerdir. Ağzın en üst kısmı anlamına gelen (nat') kelimesinden alınmıştır. Daha sonra konuşmalarında ve fiillerinde ayrıntılarına dalan herkes için kullanılmıştır.

Bu iki lügat âliminin zikrettikleri, senin için ve en ufak bir basireti olan herkes için, Peygamberimiz, Efendimiz Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salat ve selam getirmenin nasıl olduğunu açıkça anlaşılır kılıyor. Yasaklananlar arasında yapmacıklık ve abartı da vardır. Bu bağlamda bir Müslümanın, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e nasıl salat ve selam getirmesi gerektiğini araştırması tavsiye edilmiştir. Bunda, başka bir şeye ihtiyaç duyulmayacak kadar yeterlilik vardır.

Bunlara şunlar dahildir: Buhârî ve Müslim'in Sahih'lerinde Kâ'b b. Ucre -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre, sahabe -radiyallahu anhum- şöyle demişlerdir: Ey Allah'ın Rasûlü! Yüce Allah bize sana salat ve selam getirmemizi emretti. Sana nasıl salavat getirebiliriz? Peygamber -aleyhisselam- şöyle buyurmuştur:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Şöyle söyleyin: Allah'ım! İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini meleklerinin yanında methettiğin gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ailesini de meleklerinin yanında methet. Şüphesiz sen, çok övülensin, şeref sahibisin. Allah'ım! İbrahim'i ve İbrahim'in ailesini mübarek kıldığın gibi, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ailesini de mübarek kıl. Şüphesiz sen; çok övülensin, şeref sahibisin.»

Sahiheyn'de Ebû Humeyd es-Sâidî -radiyallahu anh-'tan rivayet edilen hadiste: Şöyle dediler: “Ey Allah'ın Rasûlü! Sana nasıl salavat getirebiliriz? Peygamber -aleyhisselam- şöyle buyurmuştur:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

«Şöyle söyleyin: Allahım! Muhammed'i, eşlerini ve soyunu, İbrahim ailesini meleklerinin yanında methettiğin gibi, methet. Muhammed'e, eşlerine ve soyuna, İbrahim ailesine bereket verdiğin gibi bereket ver. Sen gerçekten övülmeye layık ve yücesin.»

Sahih-i Müslim'de Ebû Mesûd el-Ensârî - radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Beşîr b. Sa'd -radiyallahu anh- şöyle demiştir: Ey Allah'ın Rasûlü! Allah bize sana salavat getirmemizi emretti. Sana nasıl salavat getirebiliriz? Sustu, sonra şöyle buyurdu:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ».

«Şöyle söyleyin: Allahümme salli alâ Muhammed ve alâ âli Muhammed, kemâ salleyte alâ âli İbrâhîme, inneke hamîdun Mecîd, ve bârik alâ Muhammed ve alâ âli Muhammed, kemâ bârekte alâ âli İbrâhîme, inneke hamîdun Mecîd. Selam sizin bildiğiniz gibidir.»»

İşte bu ve benzeri lafızlar -bunlar Peygamber

Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sabit olarak gelmiştir- bir Müslümanın Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salat ve selam getirirken kullanması gereken sözlerdir. Çünkü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Rabbine karşı hangi sözlerin kullanılması gerektiğini insanların içerisinde en iyi bilen kişi olduğu gibi, kendisi hakkında da hangi sözlerin kullanılması gerektiğini en iyi bilen kişidir.

Zorlama ve sonradan uydurulan kelimelere, yanlış anlamalara yol açabilecek sözlerle gelince; soruda geçen kelimeler gibi bunların da kullanılmaması gerekir. Çünkü karmaşıktır ve yanlış anlamlarla yorumlanmaya müsaittir. Zira Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ümmeti için seçip onları irşat ettiği sözlerle aykırıdır. O; mahlukatın en bilgini, en samimisi ve zorlama söz, iş ve davranışlardan en uzak olanıdır. Rabbinden en güzel salat ve selam onun üzerine olsun.

Tevhidin hakikatini, şirkin hakikatini, bu hususta ilk Müşriklerle sonraki Müşrikler arasındaki farkını, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e nasıl salât ve selam getirileceğini izah etmede zikrettiğimiz delillerin, hakkı arayan kimse için yeterli ve ikna edici olmasını ümit ediyorum. Hakikati öğrenme arzusunda olmayanlara gelince; bu kimse nefsinin arzusuna bağlıdır. Allah -Celle

Celâluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ بِغَيْرِ هُدًى مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

Eğer sana cevap veremezlerse, bil ki onlar ancak arzularına tabi oluyorlar. Allah'tan bir hidayet olmaksızın kendi hevesine/arzusuna uyandan daha sapık kim olabilir? Şüphesiz Allah, zalim topluma hidayet etmez. [Kasas Suresi: 50. Ayet]

İşte Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu ayet-i kerimede, Allah'ın, Peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e gönderdiği hidayet ve hak din hususunda insanların iki kısım olduğunu açıkça bildirmiştir:

Bunlardan biri: Allah'a ve Rasûlüne icabet etmektir.

İkincisi: Arzularının peşinden gider; sonra Allah -Subhânehû ve Teâlâ- Allah'tan bir hidayet olmaksızın, kendi arzularına uyan kimseden daha sapık kimsenin olmadığını bildirmiştir.

Allah -Celle Celâluh-'dan heva ve heveslere uymaktan selamet dileriz. Bizi, sizi ve bütün kardeşlerimizi Allah'a ve Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'e icabet edenlerden, Allah'ın dinini yüce

sayanlardan ve Allah'ın dinine ters düşen bidat ve heveslere aykırı olan her şeyden sakındıranlardan kılmasını dileriz. Muhakkak ki O, cömert ve şefkatlidir.

Salat ve selam, kıyamet gününe kadar Allah Teâlâ'nın kulu ve elçisi Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e, ailesine, ashabına ve en güzel bir şekilde ona tâbi olanların üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Beşinci Risale:

Peygamberimizin Doğum Gününü ve Diğer Doğum Günlerini Kutlamanın Hükmü

Hamt, Allah'a mahsustur. Salât ve selam, Allah'ın Rasûlü'nün, ailesinin, ashabının ve onun hidayet yoluna uyanların üzerine olsun.

Bundan sonra: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- doğumunu kutlamanın, bu sırada onun için ayağa kalkmanın, onu selamlamanın ve mevlitlerde yapılan diğer şeylerin hükmü hakkında birçok kişi tarafından tekrar tekrar şu soru sorulmuştur:

Cevap şudur: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- veya başka birinin doğumunu kutlamak caiz değildir. Çünkü bu, dine getirilen bidatlerden biridir. Zira Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu yapmamıştır; onun raşid halifeleri de, diğer sahabeler de, en güzel asırlarda onları ihsan ile takip edenler de yapmamıştır. Halbuki onlar, kendilerinden sonra gelenlerden daha çok sünneti bilen, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e karşı en mükemmel sevgiye sahip ve onun şeriatına

uyan kimselerdir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- her şeyi açıklayan, aydınlatan kitabında şöyle buyurmuştur:

﴿...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...﴾

Rasûl size ne verdiyse, onu alın ve sizi neyden sakındırmışsa ondan kaçının.

[Haşr Suresi: 7] Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

Bu sebeple, onun emrine aykırı davrananlar, başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar. [Nûr Suresi: 63. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝﴾

Andolsun Allah'ın Rasûlünde; Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı uman, Allah'ı çokça zikreden kimseler için güzel bir örnek vardır. [Ahzâb Suresi: 21. Ayet], Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

(İman etmede) ilk ve öncü olan Muhacirler'den, Ensar'dan ve onlara güzelce tabi olanlardan Allah razı olmuştur. Onlar da Allah'tan razı olmuşlardır. Allah onlara altlarından ırmaklar akan ve içinde ebedî kalacakları Cennetler hazırlamıştır. İşte en büyük kurtuluş budur. [Tevbe Suresi: 100. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. [Mâide: 3. Ayet] Bu anlamda daha pek çok ayet vardır. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şöyle buyurduğu sabittir:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Her kim bizim şu işimizde ondan olmayan bir şeyi ihdas ederse o merduttur. » Yani kendisine iade edilir. Başka bir hadiste şöyle buyurmuştur:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا،
وَعُضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ
ضَلَالَةٌ».

«Benim sünnetime; doğru yolu bulan, hidayete erdirilmiş halifelerin sünnetine sarılın. Bunlara azı dişlerinizle (yapışır gibi sımsıkı) yapışın. Sonradan çıkarılmış şeylerden sakının. Çünkü sonradan çıkarılmış her şey bidattir. Her bidat de sapıklıktır.»
Bu iki hadiste bidat çıkarmaktan ve bidatlerle amel etmekten şiddetle sakındırılmaktadır.

Bu tür kutlamaların çıkartılması Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'nın bu ümmete dinini tamamlamadığını ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu ümmete ne yapmaları gerektiğini bildirmediğini, ta ki sonradan gelen bu insanlar sonradan uydurulan bu şeylerin kendilerini Allah'a yakınlaştırdığını iddia ederek Allah'ın dininde izin vermediği şeyleri dinde varmış gibi gösterdiğini hissettirmektedir. Şüphesiz bu büyük bir tehlike arz eder ve Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya ve Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'e karşı gelmedir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kulları için dini kemale erdirmiş ve kullarının üzerlerindeki nimetlerini tamamlamıştır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- apaçık bir şekilde tebliğ etmiş ve Cennet'e giden yol veya Cehennem'den uzaklaştıran bir yolu

açıklamadan bırakmamıştır. Abdullah b. Amr - radiyallahu anh-'tan rivayet edilen sahih bir hadiste sabit olduğu gibi o şöyle demiştir: Rasûlullah - sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

«Benden önce gelen her peygamberin vazifesi, ümmetine onlar hakkında hayırlı olduğunu bildiği şeyleri göstermek ve onlar için şer olduğunu bildiği şeylere karşı da onları uyarmaktı.» Müslim Sahih'inde rivayet etmiştir.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in peygamberlerin en hayırlısı ve sonuncusu, tebliğ ve nasihatte en mükemmeli olduğu bilinmektedir. Doğum günleri kutlamak, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın razı olduğu dinin bir parçası olsaydı, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu ümmetine açıklar veya hayattayken yapardı veya ashabı -radiyallahu anhum- bunu yapardı. Bunlardan hiçbirisi gerçekleşmediğine göre, bunun İslam dininden olmadığı, bilakis daha önce hadislerde geçtiği gibi, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ümmetini uyardığı bidatlerden biri olduğu bilinmektedir. Bu bölümde daha pek çok ayetler ve hadisler vardır.

Bir grup âlim, mevlit kutlamalarını inkâr

ettiklerini ve onlara karşı uyarıda bulunduklarını bildirmişlerdir. Yukarıda zikredilen ve benzeri delillere göre sonradan gelen âlimlerden bir kısmı bu konuda ihtilaf etmişlerdir. Onlar, içinde Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sevgisinde aşırı davranılması, kadınların erkeklerle karışık bir şekilde bulunmaları, çalgı aletlerinin kullanılması ve pak şeriatın kötü saydığı diğer haramlar bulunmadığı takdirde buna izin vermişler. Ve bu mevlit kutlamalarının güzel bidatler olduğunu sanmışlardı. (Öyle ki güzel bidat yoktur)

Dini Bir Kural: İnsanların ihtilaf ettikleri konularda Allah'ın kitabına ve Rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine başvurmak demektir. Zira Allah -Celle Celâluh- şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝٥٩﴾

Ey iman edenler! Allah'a itaat edin. Peygamber'e itaat edin ve sizden olan ulu'l-emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu

Allah ve Rasûlüne arz edin. Bu, daha iyidir. Sonuç bakımından da daha güzeldir. [Nisâ Suresi: 59. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz konuda hüküm Allah'a aittir ... [Şûrâ Suresi: 10]

Biz bu konuyu, yani Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mevlidini kutlamayı, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın kitabına döndürdüğümüzde O'nun bize Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- ile gönderdiği şeylerde ona uymamızı emrettiğini, yasakladığı şeylerden bizi sakındırdığını ve Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın bu ümmetin dinini tamamladığını, bu kutlamanın Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdikleri arasında olmadığını bildirdiğini gördük. Allah'ın bizim için tamamladığı ve Rasûlullah'a uymamızı emrettiği dinden değildir.

Bunu da Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine döndürdük. Biz bunda Peygamber'in bunu yaptığını, kendisinin bunu emrettiğini ve ashabı -radıyallahu anhum-'un da bunu yaptıklarını görmedik. Bunun dinin bir parçası olmadığını, bilakis sonradan ortaya çıkarılan bir bidat olduğunu, Ehl-i Kitap olan Yahudilerin ve

Hristiyanların bayramlarına benzediğini öğrendik.

Böylece en ufak basireti, hakka ulaşma arzusu ve adalet arayışı içinde olan herkes için açıkça ortaya çıkmaktadır ki; Peygamber Efendimizin doğumunu kutlamak, İslam dininin bir parçası değil, bilakis Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın ve Rasûlü'nün bize terk etmemizi ve sakınmamızı emrettiği bidatlerden biridir. Akıllı bir insan, bütün ülkelerde bunu yapanların çokluğuna aldanmamalıdır. Çünkü hakikat, bunu yapanların çokluğuyla değil, şerî delillerle bilinir. Nitekim Allah Teâlâ Yahudiler ve Hristiyanlar hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾

(Ehl-i kitap:) Bir de; “Yahudi ve Hristiyanlardan başkası Cennet’e giremeyecek” dediler. Bu, onların kuruntusudur. De ki: “Eğer doğru söylüyorsanız (iddianızı ispat edecek) delilinizi getirin.” [Bakara Suresi: 111. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَن فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

Eğer sen yeryüzünde bulunanların çoğuna itaat edersen, seni Allah yolundan saptırırlar...
[En'âm Suresi: 116. Ayet]

Üstelik Peygamber Efendimizin doğumunu kutlamanın çoğu, bidat olmasıyla beraber kadınların erkeklerle bir arada bulunması, şarkılar söylenmesi ve çalgı aletlerinin kullanılması, içki içilmesi, uyuşturucu kullanılması ve benzeri kötülükler gibi başka çirkin şeyleri de içermekten uzak değildir. Bundan daha büyük bir şey de olabilir ki, bu da Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in veya diğer evliyaların sevgisinde aşırı gitmek, onlara dua etmek ve onlardan yardım istemek, onlardan destek istemek, onların gaybı bildiğine inanmak ve birçok insanın Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ve evliya dedikleri kimselerin doğumunu kutlarken yaptıkları küfür niteliğindeki diğer şeylerdir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak gelen bir hadiste o şöyle buyurmuştur:

«إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوفِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوفِي الدِّينِ».

«Dinde aşırılıktan sakının. Çünkü sizden öncekileri dinde aşırılıkları helak etmiştir. »
Aleyhissâlâtü vesselâm şöyle buyurmuştur:

«لَا تُظَرُونِي كَمَا أَظَرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

«Hristiyanların Meryem oğlu İsa'yı yücelttikleri (ve aşırı derecede övdükleri) gibi siz de beni yüceltmeyiniz (övmekte aşırı gitmeyiniz). Ben

ancak Allah'ın kuluyum. (Benim için) Allah'ın kulu ve rasûlü deyiniz.» Buhârî Sahîh'inde Ömer - radiyallahu anh-'dan rivayet etmiştir.

Şaşırtıcı ve garip olan; birçok insanın bu sapkın kutlamalara katılmak için aktif olması ve çabalaması, onları savunması ve Allah'ın kendilerine farz kıldığı cuma namazına ve cemaatle kılınan "beş vakit" namazlara katılmaması, bu başlarını dik tutacak bir şey değildir. Büyük bir münker yaptıklarını görmüyorlar. Bunun iman zayıflığından, basiret eksikliğinden ve kalplerine yerleşen birçok günah ve isyan türünden kaynaklandığına şüphe yoktur. Allah'tan kendimiz ve tüm Müslümanlar için afiyet diliyoruz.

Bunlara örnek olarak: Bazıları, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mevlit kutlaması sırasında hazır bulunduğunu sanmaktadırlar. İşte bu yüzden onu selamlamak ve karşılamak için ayağa kalkarlar. Bu en büyük yalanlardan ve en çirkin cehalet biçimlerinden biridir. Çünkü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Kıyamet Günü'nden önce kabrinden çıkmayacak, insanlardan hiçbirisiyle temas kurmayacak ve onların toplantılarına katılmayacaktır. Bilakis o, Kıyamet Günü'ne kadar kabrinde kalacaktır. Ruhu, Allah Teâlâ'nın buyurduğu gibi, Rabbiyle birlikte en yüksek göklerde şerefli bir yerde olacaktır:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

Sonra siz, bunun arkasından elbette öleceksiniz.

Sonra şüphesiz sizler, kıyamet günü yeniden diriltileceksiniz. [Mü'minûn Suresi: 15-16. Ayet]

Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«Kıyamet günü kabri ilk yarılacak olan benim, ilk şefaathçi ve şefaati ilk kabul edilecek olan da benim. » Rabbinden ona en güzel salat ve selam olsun.

Bu iki ayet-i kerime, bu hadis-i şerif ve aynı manayı taşıyan diğer ayet ve hadisler, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ve diğer vefat etmiş insanların Kıyamet Günü kabirlerinden kalkacaklarına işaret etmektedir. Bu husus İslam âlimlerinin ittifak ettiği bir husustur. Bu konuda aralarında hiçbir ihtilaf yoktur. Her Müslümanın bu hususlara dikkat etmesi, Allah'ın hiçbir delil indirmedigi, cahillerin ve onlar gibilerin çıkardıkları bidatlerden, hurafelerden sakınması gerekir. Yardım istenilen tek varlık Allah'tır. Sadece O'na tevekkül edilir. Güç ve kuvvet, sadece yüce ve büyük olan Allah'ın yardımıyla elde edilir.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e salat ve selam getirmek ise en faziletli ibadetlerden ve salih amellerdendir. Nitekim Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

Şüphesiz Allah ve melekleri Nebi'ye salat ederler. Ey Müminler siz de ona salat ve selam edin. [Ahzâb Suresi: 56. Ayet] Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

«Kim bana bir defa salât getirirse; Yüce Allah da ona on defa salât eder.» Her zaman caizdir ve her namazın sonunda salavat getirilmesi gerekir. Hatta bir grup âlime göre her namazın son teşehhüdünde salavat getirilmesi farzdır. Namaz için ezan okunduğunda, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- zikredildiğinde, cuma günü ve gecesi de dahil olmak üzere pek çok hadis-i şerifte işaret olduğu üzere sünnet olduğu birçok yerde sabittir.

Ve Allah'tan, bizi ve bütün Müslümanları dinini anlamada ve onda sebat etmede muvaffak

kılmasını, herkese sünnete uymayı ve bidatlerden sakınmayı nasip etmesini dileriz. Zira O, cömert ve şefkatlidir.

Yüce Allah'ın salâtı ve selâmı Peygamber Efendimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Altıncı Risale:

İsra ve Miraç Gecesi'ni Kutlamanın Hükmü

Allah'a hamt olsun, Allah'ın salâtı ve selâmı Allah'ın Rasûlü'nün, ailesinin ve ashabının üzerine olsun.

Bundan sonra: Hiç şüphe yok ki İsrâ ve Miraç, Allah'ın Rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah -Celle Celâluh- katındaki makamının yüceliğini gösteren Allah'ın çok büyük ayetlerindendir. Ayrıca, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın göz kamaştırıcı kudretinin ve yüceliğinin tüm yaratılışı üzerindeki delillerindendir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ ءَايَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (١)

Bir gece kulunu, Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya ayetlerimizi ona göstermek için götüren (Allah her türlü noksanlıktan) münezzehtir. Şüphesiz O, her şeyi işitendir, görendir. [İsrâ Suresi: 1.

Ayet]

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet edildiğine göre, o göklere yükseltildi. Göklerin kapıları kendisine açıldı; ta ki yedinci göğe kadar geçti. Rabbi -Subhânehû ve Teâlâ- dilediği gibi onunla konuştu ve ona beş vakit namazı farz kıldı. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- başlangıçta namazı elli vakit olarak farz kıldı. Fakat Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- ta ki beş vakit namaz oluncaya kadar Allah'ın namazları azaltmasını istemeye devam etti. Böylece farz olarak beş, sevap olarak elli vakit namaza denk oldu. Zira bir amelin karşılığı on misli ile ödenir. O halde hamt ve şükür bahşettiği bütün nimetleri için yalnızca Allah'adır.

İsrâ ve Miraç'ın gerçekleştiği bu gece, sahih hadislerde ne Recep ayında ne de başka bir ayda belirtilmiştir. Hadis âlimlerine göre, bu gecenin belirlenmesiyle ilgili olarak zikredilenlerin tamamı Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sabit değildir. O geceyi insanlara unutturmada Allah en büyük hikmete sahiptir. Eğer bu gecenin belirlenmesi kesin olsaydı, Müslümanların onu herhangi bir ibadet için özel kılmaları caiz olmazdı. O geceyi kutlamaları da caiz olmazdı. Zira Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ve ashâbı -radiyallahu anhum- o geceyi kutlamamışlar ve onu

herhangi bir ibadete özel kılmamışlardı. O gecenin kutlanması caiz olsaydı, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bunu ümmetine açıklardı. İster sözle, ister fiilen, böyle bir şey olmuş olsaydı mutlaka bilinir ve meşhur olurdu. Sahabe -radiyallahu anhum- bunu bize naklederlerdi. Zira onlar Peygamberleri -sallallahu aleyhi ve sellem-'den ümmetin muhtaç olduğu her şeyi nakletmişlerdir. Dinden hiçbir şeyi ihmal etmemişler, bilakis her türlü iyiliği ilk yapanlar olmuşlardır. Eğer bu geceyi kutlamak caiz olsaydı bunu ilk kutlayanlar onlar olurdu. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- insanlara karşı en samimi olanıdır. Risaleti en üst düzeyde iletmış ve emaneti yerine getirmiştir. Bu gecenin yüceltilmesi ve kutlanması Allah'ın dininin bir parçası olsaydı, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- onu ihmal etmez veya gizlemezdi. Dolayısıyla, bunların hiçbirisi gerçekleşmezdi. Bilindiği üzere, onu kutlamak ve yüceltmek İslam ile hiçbir ilgisi yoktur. Allah bu ümmetin dinini kemale erdirmiş, üzerindeki nimetlerini tamamlamış ve dinde Allah'ın izin vermediği şeyleri dinde varmış gibi sayanları kınamıştır. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- her şeyi açıklayan ve aydınlatan kitabında şöyle buyurmuştur:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ

الإِسْلَامَ دِينًا...

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. [Mâide: 3. Ayet]
Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

Yoksa, Allah'ın izin vermediği bir dini kendilerine bir din kılan ortakları mı var? Eğer (azabın ertelenmesine dair) kesin bir hüküm olmasaydı, aralarında hemen hükmedilirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. [Şûrâ Suresi: 21. Ayet]

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih hadislerle sabittir ki, bidatlerden sakındırır ve onların dalâlet olduğunu bildirirdi. Ümmeti tehlikenin ciddiyetine karşı uyarır ve onu işlemekten caydırırdı. Bunlar arasında, Sahiheyne'de Âişe -radiyallahu anhâ-'dan rivayet edilen bir hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Her kim bizim şu işimizde ondan olmayan bir şeyi ihdas ederse o merduttur.» Müslim'in

rivayetinde şöyle geçmektedir:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Kim bizim dinimizde olmayan bir şey yaparsa o reddedilir, makbul değildir.» Sahih-i Müslim'de Câbir -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- cuma hutbesinde şöyle derdi:

«أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Bundan sonra gelenlere gelince, en güzel söz Allah'ın kitabıdır ve en güzel yol da Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yoludur. İşlerin en kötüsü bidatlerdir ve her bidat dalalettir.» Nesâî hasen bir isnatla şunu ilave etmiştir:

«وَكُلَّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

«Her sapıklık ateştedir.» Sünnette, İrbâd b. Sâriye -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize etkileyici bir hutbe verdi, kalpler ürperdi, gözlerimiz yaşla doldu. Biz de; "Ey Allah'ın Rasûlü! Bu hutbe sanki bir veda hutbesi gibi dedik. Bize nasihat et." O da şöyle buyurdu:

«أُوصِيكُم بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مِنْ يَعْشُ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ

الْمُهْدِيَيْنِ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Size; Allah'a karşı takvalı olmanızı, başınıza bir köle bile yönetici olsa, onu dinleyip itaat etmenizi tavsiye ederim. Benden sonra pek çok ihtilaf göreceksiniz. O zaman sizin üzerinize gerekli olan, benim sünnetime ve doğru yolda olan Hulefâ-i Râşidîn'in sünnetine sarılmanızdır. Bu sünnetlere azı dişlerinizle sımsıkı sarılın. Sonradan ortaya çıkarılmış şeylerden (bidatlerden) şiddetle kaçının. Sonradan çıkarılmış (din adına) her şey bidattir. Her bidat de sapıklıktır.» Bu anlamda çok sayıda hadis bulunmaktadır.

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabından ve onlardan sonraki selef-i salihinden sabit olmuştur ki; bidatlara karşı uyarılmışlar ve (bidat işleyenlerin akıbetlerinin iyi olmayacağına) karşı korkutmuşlardır. Çünkü çıkarılan bu bidat, dinde bir ekleme yapmaktır. Allah'ın dinde izin vermediği bir şeydir. Allah'ın düşmanları olan Yahudiler ve Hristiyanların dinlerine ekleme yapmaları ve Allah'ın izin vermediği bir şekilde dinlerinde bidat çıkarmalarında onlara uymadır. Bunun sonucunda İslam dinini hafife alma, eksik görme ve İslam'ı kemale ermemekle itham etmektir. Bunda büyük bir fesat, korkunç bir

kötülük ve Allah -Celle Celâluh-'un şu sözüyle çelişen bir şey olduğu bilinmektedir:

{...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...}

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim [Mâide: 3. Ayet] Rasûlullah'ın -aleyhissalatu vesselâm-bidatlerden sakındıran ve onları kınayan hadislerinin açığa çığnmesi.

İşte bu ve zikrettiğimiz delillerin, hakikati arayan kimsenin bu bidati reddetmesi için yeterli ve ikna edici olmasını ümit ediyorum. Şunu kast ediyorum: İsrâ ve Miraç Gecesi'ni kutlama ve bundan sakındırmak, bunun İslam diniyle hiçbir ilgisinin olmadığını söylemek istedim.

Allah, Müslümanlara öğüt vermeyi gerekli kıldı. Dinde Allah'ın onlar için emrettiğini açıklamayı ve bilgiyi gizlemeyi haram kıldı. Birçok ülkede yayılan, hatta bazılarının dinin bir parçası sanmasına sebep olan bu bidat hakkında Müslüman kardeşlerimi uyarmayı uygun gördüm.

Ve Allah'tan, Müslümanların hepsinin durumlarını iyileştirmesini, onları dinde anlayışlı kılmasını, bize ve onlara hakka bağılı kalmamızda, hak üzerine sabit kalmamızda ve hakka aykırı olanı terk etmemizde yardımcı olmasını Yüce Allah'tan dileriz. O, buna sahiptir ve bunu yapmaya kadirdir.

Yüce Allah, kulu ve Rasûlü olan Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i, ailesini ve ashabını mübarek kılsın. Allah'ın salât ve selamı onların üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Yedinci Risale:

Şaban Ayının Ortasındaki Geceyi Kutlamanın Hükümü

Dini bizim için kemale erdirmiş ve üzerimizdeki nimetini tamamlamış olan Allah'a hamt olsun. Salat ve selam, O'nun Peygamberi ve Rasûlü, tövbe ve rahmet peygamberi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in üzerine olsun.

Bundan sonra: Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

(...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...)

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. [Mâide: 3. Ayet]
Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

(أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ...)

Yoksa, Allah'ın izin vermediği bir dini kendilerine bir din kılan ortakları mı var?...
[Şûrâ Suresi: 21. Ayet] Sahiheyne'de Âişe - radiyallahu anhâ-dan rivayet edildiğine göre,

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Her kim bizim şu işimizde ondan olmayan bir şeyi ihdas ederse o merduttur.» Sahih-i Müslim'de Câbir -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- cuma hutbesinde şöyle buyuruyordu:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

«Bundan sonra: En güzel söz Allah'ın kitabıdır ve en güzel yol da Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yoludur. İşlerin en kötüsü bidatlerdir ve her bidat dalalettir.» Bu manada birçok ayet ve hadis vardır. Bunlar açıkça Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın bu ümmetin dinini kemale erdirdiğini ve üzerindeki nimetlerini tamamladığını göstermektedir. Peygamber -aleyhissâlâtu vesselâm-'ı ancak çok açık bir tebliğ ettikten ve Allah'ın ümmete söz ve fiiller açısından emrettiği her şeyi açıkladıktan sonra vefat ettirmiştir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kendisinden sonra insanların ortaya koydukları ve İslam dinine mal ettikleri her şeyin söz olsun, fiil olsun; bunların hepsi, niyeti iyi olsa bile onu ortaya atan kişinin kendisine reddedilen, kabul edilmeyen

bir bidattir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabı bu meseleyi biliyorlardı ve onlardan sonraki İslam âlimleri de biliyordu. Sünneti tazim etmek ve bidati kınamak hakkında yazan İbn Vaddâh, Turtûşî, Ebû Şâme ve diğerlerinin belirttiği gibi bidatleri kınadılar ve onlara karşı uyardılar.

Bazı kimselerin getirdikleri bidatlerden biri de Şaban ayının ortasındaki geceyi kutlamak ve o gün özellikle oruç tutmak bidattir. Bunun için itimat edilen bir delil yoktur. Fazileti hakkında itimat edilmemesi gereken zayıf hadisler nakledilmiştir.

O gece namaz kılmanın fazileti hakkında zikredilenlere gelince; bunların hepsi uydurmadır, birçok âlim bunu belirtmiştir. Allah'ın izniyle onların da bazı sözleri zikredilecektir.

Ayrıca Şam halkından ve diğer bazı Selef-i Salihin'den de bazı uygulamalar gelmiştir.

Âlimlerin çoğunluğu, o geceyi kutlamanın bir bidat olduğu ve fazileti hakkında rivayet edilen hadislerin hepsinin zayıf, bir kısmının da uydurma olduğu konusunda ittifak etmişlerdir. Bunu işaret edenler arasında Hâfız İbn Recep (Latâifü'l-Ma'ârif) adlı kitabında ve başka âlimler de vardır. Zayıf hadislerin sadece aslı sahih delillerle sabit olan ibadetlerde kullanıldığı bilinmektedir. Şaban ayının ortasındaki geceyi kutlamanın ise hiçbir geçerli

dayanağı yoktur. Dolayısıyla zayıf hadislerle desteklenmemesi gerekir. Bu büyük kuralı İmam Ebu'l-Abbâs, Şeyhülislam İbn Teymiyye - rahimehullah- zikretmiştir.

-Değerli okuyucularım- bu konuda bazı âlimlerin söylediklerini, sizin de bu konuda net ve kesin bir bilgiye ve dayanağa sahip olmanız için size aktaracağım.

Âlimler -Allah onlara rahmet eylesin- insanların ihtilaf ettikleri meseleleri Allah -Azze ve Celle-'nin kitabına ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine götürmenin gerekli olduğu hususunda ittifak etmişlerdir. Kur'an ve sünnet veya o ikisinden (Kur'an ve sünnetten) herhangi birinin hükmü, uyulması gereken şeriattır. Bunlara aykırı olan şey terk edilmelidir. Kur'an ve sünnette zikredilmeyen ibadetler, o bidat olan ibadetlere davet ve teşvik edilmesini bırakın, yapılması caiz olmayan bidattir. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٖ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾﴾

Ey iman edenler! Allah'a itaat edin.

Peygamber'e itaat edin ve sizden olan ulu'l-emre (idarecilere) de. Herhangi bir hususta anlaşmazlığa düştüğünüz takdirde, Allah'a ve ahiret gününe gerçekten inanıyorsanız, onu Allah ve Rasûlüne arz edin. Bu, daha iyidir. Sonuç bakımından da daha güzeldir. [Nisâ Suresi: 59. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz konuda hüküm Allah'a aittir... [Şûrâ Suresi: 10. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

De ki: Allah'ı seviyorsanız, bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın... [Âl-i İmrân Suresi: 31. Ayet] Allah -Celle Celaluhu- şöyle buyurmuştur:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾

Hayır! Rabbine andolsun ki, aralarında çekiştikleri konularda seni hakem kılıp, verdiğin hükme kalplerinde hiçbir sıkıntı duymadan tam bir teslimiyetle teslim

olmadıkça iman etmiş olmazlar. [Nisâ Suresi: 65. Ayet] Bu manada pek çok ayet vardır ve bunlar, ihtilaf edilen meselelerde kitap ve sünnete başvurma, onların hükmüne razı olmanın gerekliliğini, bunun imanın gereği olduğunu, kullar için dünya ve ahirette daha hayırlı olduğunu ve en güzel yoruma, yani sonuca sahip olduğunu anlatan bir metindir.

Hâfız İbn Receb -rahimehullah- bu konu hakkında (Latâifü'l-Ma'ârif) adlı eserinde -önceki sözlerden sonra- şu metni nakleder:

“Şaban ayının ortasındaki gece, Tâbiin'in Şam halkından olanlarından bazıları... Hâlid b. Mâ'dan, Mekhûl, Lokman b. Âmir ve diğerleri gibi onlar da o geceyi tazim ederler ve o gecede ibadet etmeye çalışırlardı. İnsanlar o gecenin faziletini ve tazimini onlardan almışlardır.” İsrâiliyat'tan bu konuda birtakım izler duydukları, bu durumun kendi ülkelerinde duyulması üzerine de insanların bu konuda ihtilafa düştükleri söylenmektedir. Bunlardan bir kısmı bunu kabul etti ve onlara saygı göstermeye katıldılar. Bunların arasında Basra'dan bir grup abitler ve diğerleri de vardı. Hicaz âlimlerinin çoğunluğu, özellikle Atâ ve İbn Ebî Müleyke tarafından reddedilmiş, Abdurrahman b. Zeyd b. Eslem, Medine halkının fakihlerinden rivayet etmiş, İmam Mâlik'in ashabı ve diğerlerinin

görüştür ve onlar: "Bunların hepsi bidattir" demişlerdir.

Şam âlimleri, o geceyi ihya etmenin mahiyeti konusunda iki farklı görüşe sahiplerdir:

Bunlardan biri; camilerde cemaatle ihya edilmesi tavsiye edilir. Hâlid b. Mâ'dân, Lokman b. Âmir ve diğerleri en güzel elbiselerini giyer, tütsüler yakar, sürme çeker ve o gece camide dururlardı. İshak b. Râhaveyh (Râhûye) de onlarla aynı fikirdeydi. Camilerde cemaatle kılınması hakkında şöyle dedi: Bu bir bidat değildir. Bunu Harb el-Kirmânî Mesâil'inde (sorulan sorulara cevap olarak yazılan eserinde) rivayet etmiştir.

İkincisi: Namaz, hikâye ve dua için camilerde toplanmak mekruhtur, ancak bir adamın kendisi için orada namaz kılması mekruh değildir. Bu; Şam halkının imamı, fakihi ve âlimi olan Evzâî'nin ifadesidir ve bu, Allah'ın izniyle en yakın olanıdır. Ta ki şöyle demiştir: İmam Ahmed'in Şaban ayının ortasındaki gece hakkında bir şey söylediği bilinmemektedir. Hatta, kendisinden iki bayram gecelerinde namaz kılmanın müstehap olduğuna dair iki rivayet nakledilmiştir. Zira o (bir rivayette) namazı cemaatle kılmayı tavsiye etmemiştir. Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den ve ashabından nakledilmemiştir. Ve bunu (bir

rivayette) tavsiye etti. Çünkü Abdurrahman b. Yezîd b. Esved bunu yaptı ve o da tâbilerdendi. Şabanın ortasındaki gece yapılan kıyam da böyledir. Ne Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den, ne de ashabından bu konuda hiçbir şey sabit olarak nakledilmemiştir. Ancak bu, Şam halkının önde gelen fakihlerinden olan bir grup tâbiden sabit olmuştur.

Hâfız İbn Recep -rahimehullah-'ın sözlerinin kastedilen anlamı sona ermiştir. Açıkça belirtmektedir ki, şaban ayının ortasındaki gecede (yapılacak özel bir ibadet) hakkında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den ve ashabın -radiyallahu anhum-'dan hiçbir şey sabit olmamıştır.

Evzâî -rahimehullah-'ın geceyi tek başına ihya edenler için kılınmasının müstehap olup olmadığı hususunda yaptığı tercih ve Hâfız İbn Recep'in bu ifadeyi seçmesi ise garip ve zayıftır. Zira şerî delillerle mubah kılınmamış olan her şeyi ister tek başına yapsın, ister cemaatle, ister gizlice, ister aleni olarak yapsın, bir Müslümanın yeni bir ibadeti Allah'ın dinine sokması caiz değildir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sözünün geneli kapsayan ifadesine göre o şöyle buyurmuştur:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

«Kim bizim dinimizde olmayan bir şey yaparsa o merduttur, makbul değildir. » Ve bidatleri inkâr eden ve onlardan sakındıran diğer deliller.

İmam Ebû Bekir Turtûşî -rahimehullah- «el-Havâdis ve'l-Bida'» adlı eserinde şöyle buyurmuştur:

İbn Vaddâh'ın Zeyd b. Eslem'den rivayet ettiğine göre; kendi dönemlerine yetiştiğimiz hocalarımızdan ve fakihlerimizden şaban ayının ortasına önem veren, Mekhûl'un hadisini dikkate alan ve o geceyi diğer gecelerden üstün gören hiç kimseyi görmedik.

İbn Ebî Müleyke'ye denildi ki: Ziyâd en-Numeyrî şöyle diyor: Şabanın orta gecesinin sevabı, Kadir Gecesi'nin sevabı gibidir. Eğer onu duysaydım ve elimde bir sopa olsaydı, ona bu sopayla vururdum. Ziyâd bir kıssa anlatan biriydi, söylenmek istenilen budur.

Büyük âlim Şevkânî -rahimehullah- «El-Fevâid'ül-Mecmûa» adlı kitabında şöyle demiştir:

Hadis: "Ey Ali, her kim şaban ayının orta gecesinde yüz rekât namaz kılsa, her rekâtinde Fâtiha'yı ve Kul Hüvellahu Ehad'ı onar defa okursa; Allah onun bütün ihtiyaçlarını giderir." vs. Bu (mevzudur) uydurmadır ve yapanın alacağı

mükâfat hakkındaki açık ifadeleri, ayırt edebilen hiç kimsenin uydurma olduğundan şüphe etmeyeceği şekildedir. Ravileri bilinmemektedir. İkinci ve üçüncü bir rivayet zinciriyle rivayet edilmiştir, bunların hepsi uydurmadır ve ravileri bilinmemektedir. «el-Muhtasar» isimli eserinde şöyle demiştir: Şaban ayının ortasındaki namazla ilgili hadis batıldır. İbn Hibbân'ın Ali -radiyallahu anh-'tan rivayet ettiği bir hadis vardır: "Şaban ayının ortasındaki günün gecesi olduğunda, geceyi namazla, gündüzü oruçla geçirin." Bu zayıftır. el-Le'âli'l-Masnû'a fi'l-Ahbâri (ehâdîssi)'l-Mevzû'a": "Şabanın ortasında on İhlâs okuyarak yüz rekât" demiştir. Deylemî ve diğerlerine göre bu, büyük fazileti olmasına rağmen uydurmadır. Hadisin rivayet edildiği üç senette de ravilerin çoğu meçhul ve zayıftır. Dedi ki: "Otuz defa İhlas okuyarak on iki rekât." Uydurmadır, "On dört rekât" Uydurmadır.

Bir grup fıkıh âlimi bu hadisle aldandı. (İhya') yazarı ve diğerleri gibi, bazı müfessirler bu gecenin -yani şaban ayının ortasındaki gecenin- namazı da çeşitli şekillerde rivayet edilmiştir ki, bunların hepsi batıl ve uydurmadır. Bu, Tirmizî'nin Âişe -radiyallahu anhâ-'dan rivayet ettiği Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Bakî' Kabristanlığı'na gidişi ve Rabbinin şaban ayının yarısındaki gecede dünya semasına inişi ve Kelb Kabilesi'nin

koyunlarının kıllarının sayısından fazlasının bağışlanması hakkındaki rivayetine aykırı değildir. Zira söylenilen sözler sadece bu gecede uydurulan namaz hakkındadır. Ancak Âişe -radiyallahu anhâ-'nın bu hadisi zayıf ve munkatı' bir hadistir. Tıpkı daha önce zikredilen Ali -radiyallahu anh-'ın gece namazıyla ilgili hadisinin zayıflığına rağmen, bu namazın uydurma olduğu gerçeğini çürütmez. Alıntı sona ermiştir.

Hâfız el-İrâkî şöyle demiştir: "Şaban ayının ortasındaki gecede namaz kılınması hadisi uydurmadır ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e atılan bir iftiradır. İmam Nevevî (el-Mecmû') kitabında şöyle demiştir: Regâib namazı olarak bilinen ve Recep ayının ilk Cuma gecesi akşam ile yatsı arasında on iki rekât olarak kılınan namaz ile Şaban ayının ortasındaki gecede kılınan yüz rekât namaz, bu iki namaz münker olan iki bidattir. Bunların (Kût'ül-Kulûb) ve (İhyâ'u Ulûmid'-din) kitabında zikredilmesine ve bunlarda zikredilen hadislerle aldanmamalıdır. Zira bunların hepsi batıldır. Bu iki namazın hükmü konusunda kafası karışan ve bu namazları kılmanın müstehap olup olmadığı hakkında yazılar yazan bazı âlimlere aldanmamalıdır. Zira o âlim, bu konuda yanılmıştır.

Şeyh İmam Ebû Muhammed Abdurrahman b. İsmail el-Makdisî, o iki namazın batıl olduğunu

gösteren değerli bir kitap yazdı ve bunu iyi bir şekilde yaptı. Âlimlerin bu konudaki çok sayıda sözleri vardır. Bu konuda gördüğümüz tüm sözleri alıntılایacak olsaydık, sözlerimiz çok uzun olurdu. Belki de bahsettiklerimiz, hakikati arayanlar için yeterli ve ikna edicidir.

Yukarıda geçen ayetler, hadisler ve âlimlerin sözleri vasıtasıyla, şaban ayının ortasındaki geceyi namazla veya başka şeylerle kutlamanın, gündüzünü de oruçla geçirmenin çoğu âlime göre bu, kınanması gereken bir bidattir. Saf ve katkısız şeriatta hiçbir temeli yoktur. Aksine, sahabe - radiyallahu anhum- döneminden sonra İslam'da meydana gelen bir şeydir. Bu ve diğer konularda hakikati arayanlar için Allah -Celle Celâluh-'un şu sözü yeterlidir:

(...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...)

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim [Mâide: 3. Ayet] Bu manada gelen ayetlerden ve Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu sözünden anlaşılan şudur:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

«Her kim bizim şu işimizde ondan olmayan bir şeyi ihdas ederse o merduttur. » Bu anlama gelen hadisler.

Sahih-i Müslim 'de Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَهَا بِالصَّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ بِصَوْمِهِ أَحَدُكُمْ».

«Cuma gecesini namaz kılmak için diğer gecelerden ayırarak özel kılmayın, oruç tutmak için de o günü diğer günlerden ayırarak özel kılmayın. Ancak birinizin tutmakta olduğu oruç gününe rastlamışsa o başka.» Eğer belli bir geceyi ibadete ayırmak caiz olsaydı, o zaman Cuma gecesi diğer gecelerden daha öncelikli olurdu. Zira Cuma günü, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet edilen sahih hadislere göre Güneş'in doğduğu en hayırlı gündür. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bu gecelerden birinin namaz kılmak için tek başına özel kılınması konusunda uyardığında, bu diğer gecelerin özel kılınmama hususunda daha da öncelikli olduğunu gösterir. Bu gecelerden herhangi birini herhangi bir ibadet için özel kılmayı gösteren sahih bir delil olmadığı sürece bu geceleri özel kılmak caiz değildir.

Madem Kadir Gecesi ve Ramazan geceleri kıyam ve ibadette çaba harcamanın meşru kılındığı gecelerdir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- buna dikkat çekmiş ve ümmetini ibadete teşvik

etmiştir. Kendisi de bunu yapmıştır. Nitekim Sahihey'n'de Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den rivayet edilen hadiste o şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

«Kim iman ederek ve mükâfatını da (Allah'tan) bekleyerek Ramazan ayında oruç tutarsa, o kimsenin geçmiş günahları bağışlanır. Kim iman ederek ve mükâfatını da (Allah'tan) bekleyerek Kadir Gecesi namaz kılsa, o kimsenin geçmiş günahları bağışlanır. »

Eğer Şaban ayının ortasındaki gece, Recep ayının ilk Cuma gecesi veya İsrâ ve Miraç Gecesi kutlama veya bir ibadet şekli için belirlenmiş olsaydı, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ümmetini buna yönlendirirdi veya kendisi yapardı. Eğer böyle bir şey olsaydı, sahabe -radiyallahu anhum- bunu ümmete iletirdi ve onlardan gizlemezdi ve onlar Peygamberler -aleyhimessalatu vesselâm-'dan sonra insanların en hayırlısı ve en samimi insanlardır. Yüce Allah, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sahabesinden razı olsun ve onlardan razı oldu da.

bulunuyorsunuz ki, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den ve ashabından -radiyallahu anhum-Recep ayının ilk Cuma gecesinin ve Şaban ayının ortasındaki gecenin fazileti hakkında hiçbir şey sabit olmamıştır. Dolayısıyla, o geceleri kutlamanın İslam'a sokulmuş bir bidat olduğu ve dolayısıyla onları bir ibadet şekli için ayırmanın kınanacak bir bidat olduğu bilinmektedir. Aynı şekilde, bazı kimselerin İsrâ ve Miraç gecesi olduğuna inandıkları Recep ayının yirmi yedinci gecesi, herhangi bir ibadete tahsis edilemez ve kutlanması da caiz değildir. Önceki delillere göre, eğer o gece biliniyorsa bu nasıl olur? Doğru olan âlimlerin sözlerine göre o gecenin kesin olarak bilinmiyor olmasıdır. Recebin yirmi yedinci gecesidir" diyenlerin bu sözü, sahih hadislerde hiçbir dayanağı olmayan batıl bir sözdür ve şöyle diyen çok güzel demiştir:

En hayırlı şeyler, hidayete dayalı olanlardır... En kötü şeyler ise yeni ve sonradan çıkarılanlardır.

Bizi ve tüm Müslümanları sünnete sımsıkı tutunmamız, sünneti yaşamada kararlı olmamız ve sünnetle çelişen şeylerden sakınmamız için muvaffak kılması istenilen Allah'tır. O, cömert ve şefkatlidir.

Yüce Allah'ın salâtı, selamı Peygamber

Efendimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-
'in, ailesinin ve bütün ashabının üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sekizinci Risale:

Atfedilen vasiyetin yalan olması hakkında önemli bir uyarı

Harem bölge olan Mescid-i Nebevî'nin hadimi Şeyh Ahmed'e

Abdulaziz b. Abdullah b. Bâz'dan Müslümanlardan bunu okuyan herkese Allah onları İslam'la korusun, bizi ve onları cahil güruhun iftiralarının şerrinden korusun, Âmîn.

Selamun aleykum ve rahmetullahi ve berekatuh.

Bundan sonra: Mescid-i Nebevî'nin hadimi Şeyh Ahmed isimli birine atfedilen, "Bu, Mescid-i Nebevî'nin hadimi Şeyh Ahmed'in Medine'den gelen bir vasiyetidir" başlıklı bir yazı okudum. Bu yazıda şöyle diyordu:

Cuma gecesi geç vakte kadar uyumamıştım, Kur'an-ı Kerim okuyordum. Allah'ın güzel isimlerini okuduktan sonra uyumaya hazırlanıyordum ki, nurlu yüzlü Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i Kur'an ayetlerini ve yüce hükümlerini âlemlere rahmet olması için

getirdiğini Efendimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i gördüm ve o şöyle buyurdu: Ey Şeyh Ahmed! Ben de şöyle dedim: Ey Allah'ın Rasûlü! Ey Allah'ın yarattıklarının en şerefli! Buyur senin hizmetindeyim. Bana dedi ki: İnsanların çirkin amellerinden utanıyorum, Rabbimle ve meleklerle görüşemedim. Çünkü bir cumadan diğerine, yüz altmış bin kişi İslam dininde olmadan öldü. Sonra insanların düştüğü bazı günahlardan bahsetti. Sonra şöyle buyurdu: Bu vasiyet insanlara, mutlak güç sahibi ve mutlak hakim olan Allah'ın bir rahmetidir. Sonra kıyamet alametlerinden bazılarını zikrederek şöyle dedi: - Ey Şeyh Ahmed! Onlara bu vasiyetten bahset. Zira o, kader kalemıyla Levh-i Mahfûz'dan nakledilmektedir. Kim onu yazar ve bir ülkeden başka bir ülkeye, bir yerden başka bir yere gönderirse, Cennet'te onun için bir saray yapılır. Kim de onu yazmaz ve göndermezse, kıyamet günü şefaattimden mahrum kalır. Bunu yazan kimse fakir ise Allah onu zengin eder, borcu varsa Allah borcunu öder, günahı varsa Allah bu vasiyetin bereketiyle hem onun hem de anne ve babasının günahlarını affeder. Allah'ın kulları arasında kim bunu yazmazsa, onun yüzü dünya ve ahirette kararır. Dedi ki: Üç defa Allah adına yemin etti ki bu doğrudur. Eğer ben yalan söylüyorsam, bu dünyadan gayrimüslim olarak gideceğim. Buna inanan Cehennem azabından kurtulur ve bunu

inkâr eden ise kâfir olur.

İşte bu Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalan uydurularak atfedilen vasiyetin kısaltılmış halidir. Bu yalan atılarak uydurulan vasiyeti yıllar boyunca birçok kez duyduk, zaman zaman insanlar arasında yayılıyor ve avamdan olan insanların çoğu arasında teşvik ediliyor. Lafızlarında ihtilaflar da vardır. Bu vasiyeti uyduran yalancı Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i rüyasında gördüğünü ve ona bu vasiyeti verdiğini söylemektedir. Sevgili okuyucu, size bahsettiğimiz bu son beyanda, iftiracı, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i uyumaya hazırlanırken gördüğünü iddia etti, yani anlamı şudur: Onu uyanırken gördü!

Bu iftiracı vasiyetinde birçok iddiada bulunmuştur; en bariz yalanlardan biri ve en açık sahtekârlıktır. Yakın bir vakitte sizi bu konuda dikkatli olmanız hususunda hatırlatmada bulunacağım Allah'ın izniyle. Geçtiğimiz yıllarda bu konuda sizin dikkatli olmanızı tavsiye etmiştim. İnsanlara bunun en bariz yalanlardan biri ve en açık sahtekârlık olduğunu açıklamıştım. Bu son yazıyı okuduğumda bu mektubun bariz bir şekilde batıl olduğu ve onu uyduran kişinin yalan söylemedeki büyük küstahlığı yüzünden bu mektup hakkında bir şeyler yazma hususunda çekincem oldu. Bu batıl mektubun en ufak basireti olan veya selim bir fitrat

sahibi herhangi biri tarafından kabul edileceğini düşünmemiştim. Fakat kardeşlerimizin birçoğu bana bunun birçok insan arasında yayıldığını, bunu kendi aralarında yaydıklarını ve içlerinden bazılarının buna inandığını anlattılar. Dolayısıyla benim gibi insanların bunu yazıp, batıl olduğunu ortaya koyması ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e atılan iftirayı çürütmesi gerektiğini gördüm ki, hiç kimse buna aldanmasın. Ve o mektubu, ilim ve iman sahipleri veya selim fitrat ve selim akıl sahipleri arasından kim düşünerek okursa, birçok yönden yalan ve iftira olduğunu bilir.

Bu iftiranın atfedildiği Şeyh Ahmed'in akrabalarından bazılarına bu vasiyet hakkında soru sordum ve bana şöyle cevap verdiler: Bu, Şeyh Ahmed'e atfedilen bir yalandır ve kendisi böyle bir şey söylememiştir. Yukarıda adı geçen Şeyh Ahmed çoktan vefat etmiştir. Yukarıda adı geçen Şeyh Ahmed'in veya ondan daha yaşlı birinin, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i rüyasında veya uyanırken gördüğünü ve ona bu tavsiyeyi verdiğini iddia ettiğini varsayarsak, onun yalan söylediğini veya bunu ona söyleyenin Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i değil, Şeytan olduğunu kesin olarak biliriz. Bunun birçok nedeni vardır:

Birincisi: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- vefatından sonra uyanırken görülmez. Cahil

Sufiler'den her kim, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i uyanikken gördüğünü veya mevlit kutlamasında hazır bulunduğunu veya buna benzer bir şey iddia ederse; en büyük hatayı yapmış olur. Son derece kafası karışmış, büyük bir hata yapmış; kitaba, sünnete ve ilim ehlinin icma ettiğine aykırı davranmıştır. Çünkü ölümler ancak Kıyamet Günü kabirlerinden çıkacaklardır, bu dünyada değil. Aksini söyleyen kişi açık bir şekilde yalan söylemiştir veya yanlışlık yapmış, aldatılmış biridir. O kimse Selef-i Salihin'in, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ashabının ve onlara ihsan ile tabi olanların bildiği hakikati bilmez. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

(ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾)

Sonra siz, bunun arkasından elbette öleceksiniz.

Sonra şüphesiz sizler, kıyamet günü yeniden diriltileceksiniz.) 16 [Mü'minûn Suresi: 15-16. Ayetler] Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

«Kıyamet günü kabri ilk yarılacak olan benim, ilk şefaathçi ve şefaati ilk kabul edilecek olan da benim. » Bu anlamda daha pek çok ayetler ve

hadisler vardır.

İkincisi: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ne hayatta iken ne de vefatından sonra hakka aykırı bir şey söylememiştir. Bu, onun şeriatına açıkça aykırıdır. Birçok yönden aykırıdır -aşağıda geleceği gibi- ve o -sallallahu aleyhi ve sellem- rüyada görülebilir. Onu şerefli suretinde rüyasında gören kimse onu görmüş sayılır. Zira Şeytan, sahih hadiste bildirildiği gibi kendi suretinde görünmez. Bilakis bütün mesele onu görenin imanında, o kimsenin doğruluğunda, adaletinde, düzgün olmasında, dininde, emanetindedir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'i kendi suretinde mi yoksa başka bir surette mi gördüğünde değildir.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sağlığında, güvenilir, sahih ve sağlam raviler aracılığıyla aktarılmayan bir hadis rivayet edilmişse, ona itibar edilmez ve delil olarak kullanılmaz. Yahut güvenilir, sağlam raviler aracılığıyla rivayet edilmişse, ancak hıfzı kendisinden daha sağlam ve daha güvenilir bir ravinin naklinin diğeriyle uzlaştırılmasını imkânsız kılacak şekilde aykırı düşünüyorsa, bunlardan birincisi nesh edilmiştir ve onunla amel edilmez. İkincisi: Şartlarıyla mümkün olduğu takdirde nesh edicidir ve onunla amel edilir. Uzlaştırmak veya nesh etmek mümkün değilse, hıfzı daha az ve

adaleti daha düşük derecede olan birinin rivayeti reddedilir. Çünkü o rivayet aykırı kabul edilir, onunla amel edilmez.

Peki, sahibinin Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den naklettiği bilinmeyen, adaleti ve güvenilirliği bilinmeyen bir kişinin hali ne olacak? Bu durumda, içinde şeriata aykırı hiçbir şey olmasa bile, doğru olan o vasiyetin atılması ve dikkate alınmaması gerektirir. Peki, vasiyet kendisinin batıl olduğunu gösteren birçok şey içeriyorsa, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e atfedilen bir yalansa ve Allah'ın izin vermediği bir dini anlayış içeriyorsa ne olacak?!

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

«Kim benim hakkımda söylemediğim bir şeyi söylerse; Cehennem'deki yerine hazırlansın.» Bu vasiyeti uyduran Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in söylemediğini söylemiş diyerek iftira atmıştır. Rasûlullah hakkında açıkça ve tehlikeli bir yalan söylemiştir. Eğer tövbe etmekte acele etmezse bu büyük tehdidi ne kadar da hak etmektedir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'hakkındaki bu vasiyetin yalan olduğunu insanlara yaymak için acele etmesi gerekir. Zira her kim

insanlar arasında yalan yayar ve onu dine mal ederse; tövbesini duyurup göstermedikçe tövbesi geçerli olmaz. Böylece insanlar onun yalanından geri döndüğünü ve kendi yalanlarını inkâr ettiğini bilirler. Allah -Celle Celâluh- şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾﴾

İndirdiğimiz apaçık delilleri ve dosdoğru yolu, kitapta insanlara açıkladıktan sonra gizleyenlere gelince, onlara Allah da lanet eder, bütün lanet ediciler de lanet ederler.

Ancak tövbe edip ıslah edenler ve gizlediklerini beyan edenler bundan müstesnadır. Çünkü ben onların tövbelerini kabul ederim. Zira ben tövbeleri çokça kabul edip pek çok merhamet ederim. [Bakara Suresi: 159, 160. Ayetler]

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- bu ayeti kerimde açıkça belirtmiştir ki: Kim haktan bir şeyi gizlerse o kimsenin tövbesi, kendini ıslah etmeden ve açıklama yapmadan geçerli olmaz. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- kulları için dini kemale erdirmiş ve elçisi Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i kendisine vahyettiği kâmil şeriat ile

göndererek kulları üzerlerine olan nimetini tamamlamıştır. Dinini kemâle erdirmeden ve açıklamadan önce Rasûlünü yanına almamıştır. Allah -Celle Celâluh- şöyle buyurmuştur:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ

الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak İslam'dan razı oldum. [Mâide Suresi: 3. Ayet]

Bu vasiyeti uyduran kişi, on dördüncü yüzyılda gelip, hükümlerine uyanların Cennet'e girmesini, uymayanların ise Cennet'ten mahrum kalmasını ve Cehennem'e girmesini öngören yeni bir dini insanlara dayatmak istiyordu. Uydurduğu bu vasiyeti, Kur'an'dan daha büyük ve daha hayırlı kılmak istiyor. Vasiyeti kim yazar ve onu ülkeden ülkeye veya bir yerden bir yere gönderirse; Cennet'te onun için bir saray yapılır. Kim bu vasiyeti yazıp göndermezse kıyamet günü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şefaatinde mahrum kalır. Bu, en çirkin yalanlardan biridir. Bu vasiyetin ne kadar yalan olduğunun, onu ortaya atanın ne kadar utanmaz olduğunun ve yalan söylemesindeki büyük

cüretkârlığının en açık göstergelerinden biridir. Zira Kur'an-ı Kerim'i kim yazdıysa ve onu bir ülkeden diğerine, yahut bir yerden bir yere gönderdiyse; Kur'an-ı Kerim'e göre amel etmeseydi bu fazilete ulaşamayacaktır. Peki bu iftirayı yazan ve onu bir ülkeden diğerine nakleden kişi bu fazilete nasıl ulaşacaktır. Kur'an-ı Kerim'i yazmayan ve onu bir ülkeden diğerine göndermeyen kimse, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e iman ettiği ve onun şeriatına uyduğu takdirde Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şefaatinde mahrum kalmaz. Bu vasiyetnamedeki tek bir iftira bile, onun geçersizliğini, onu yayımlayanın yalancılığını, utanmazlığını, ahmaklığını, aptallığını ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in getirdiği hidayeti bilmekten uzak olduğunu göstermeye yeter.

Bu vasiyette -zikredilenlerin dışında- başka hususlar da vardır ki, bunların hepsi onun geçersizliğine ve batıl olduğuna delalet eder. Onu uyduran kimse doğruyu söylediğini dile getirerek bin veya daha fazla yemin etse, hatta kendisi için en büyük azaba ve en şiddetli azaba çarptırılmayı istese bile doğru sözlü değildir. O vasiyet doğru değildir. Aksine, Allah adına yemin olsun, Allah adına yemin olsun ki, bu en büyük ve en çirkin yalandır. Biz Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'yı ve

şahitlik etmek için hazır bulunan melekleri şahit tutuyoruz ki, Müslümanlardan her kim bu yazıyı okursa -ki bu, Rabbimiz -Celle Celâluh-'a kavuşmamızı sağlayan bir şahitliktir- bu vasiyetin Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in üzerine atılan yalan ve iftira olduğunu anlar. Allah, bu konuda yalan söyleyeni rezil etsin ve ona hak ettiği muameleyle muamele etsin...

Yukarıda zikredilenlere ek olarak, metinde zikredilen birçok husus, bu vasiyetin sahte ve geçersiz olduğunu göstermektedir. Bunlardan bazıları şunlardır:

Birinci husus: Bu hadiste geçen: (Cumadan cumaya, yüz altmış bin kişi İslam dini üzere ölmedi) sözü; çünkü bu, gayb ilmindedir ve Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in vefatından sonra vahiy kesilmiştir. O, hayatta iken gaybı bilmiyordu, peki bu ölümünden sonra nasıl olur? Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyuruyor:

(قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ...)

De ki: “Ben size yanımda Allah’ın hazineleri vardır, demiyorum. Ben gaybı da bilmem... [En’âm Suresi: 50. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...﴾

De ki: Göklerde ve yerde Allah'tan başka hiç kimse gaybı bilemez... [Neml Suresi: 65. Ayet] Zira Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- sahih bir hadiste şöyle buyurmuştur:

«يُذَادُ رَجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقَالُ لِي: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدْتُمَا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: ﴿وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ [المائدة: ١١٧].»

«Kıyamet günü insanlar havuzumdan uzaklaştırılacaklar; ben de: Ey Rabbimiz! Ashabım, ashabım, diyeceğim. Bana şöyle denilir: Sen onların senden sonra ne tür bidatler çıkardıklarını bilmiyorsun. Ben de salih kulun dediği gibi diyorum: (Aralarında bulunduğum sürece onlara şahit (ve örnek) idim. Ama beni içlerinden aldığı anda, artık üzerlerine gözetleyici yalnız sen oldun. Sen, her şeye hakkıyla şahitsin.) [Mâide Suresi: 117. Ayet] »

İkinci husus: - Bu vasiyetin geçersizliğine ve yalan olduğuna işaret eden hususlardan biri de, vasiyette geçen: (Kim bunu yazarken fakir ise Allah onu zengin eder, borçlu ise Allah borcunu öder, günahı varsa Allah bu vasiyetin bereketiyle onu ve

ana-babasını affeder) vb. şeklindeki sözüdür. Bu, en büyük yalanlardan biri ve onu uyduran kişinin ne kadar sahtekâr olduğunun, Allah'a ve kullarına karşı ne kadar hayasız olduğunun en açık delilidir. Zira bu üç şey sadece Kur'an-ı Kerim'i yazmakla olmuyorsa, bu sahte vasiyeti yazan için nasıl olabilir?! Bu kötü adam sadece insanların kafasını karıştırmak ve onlara bunu inandırmak istiyor. Böylece onu yazsınlar ve bu iddia edilen fazilete sarılsınlar ve Allah'ın kulları için farz kıldığı ve onları zenginliğe, borçları ödemeye ve günahları bağışlamaya vesile kıldığı sebepleri terk etsinler. Bu yüzden başarısızlığın sebeplerinden, heveslere ve Şeytan'a uymaktan Allah'a sığınırız.

Üçüncü husus: - Bu vasiyetin geçersizliğine işaret eden hususlardan biri de, vasiyette geçen şu sözüdür: (Allah'ın kullarından kim bunu yazmazsa, dünya ve ahirette yüzü kararır). Bu da en çirkin yalanlardan biri ve bu vasiyetin geçersizliğinin ve onu uyduran kişinin yalanının en açık delillerinden biridir. On dördüncü yüzyılda bilinmeyen bir adamın getirdiği, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- adına uydurduğu ve bunu yazmayanın dünyada ve ahirette yüzünün kara olacağını, bunu yazanın ise fakirlikten zengin, borçtan kurtulmuş ve işlediği günahların bağışlanacağını iddia eden bu vasiyeti yazmak, akli başında bir kimsenin bu

vasiyeti yazması nasıl caiz olabilir!

Her türlü noksanlıklardan münezzeh olan Allah'ım! Bu çok büyük bir iftiradır! Deliller ve gerçekler bu iftiracının yalancılığına, Allah'a karşı büyük küstahlığına ve Allah'ın ve insanların önündeki cüretkârlığına tanıklık ediyor. O insanlar vasiyeti yazmamıştır. Bu yüzden yüzleri kararmamıştır. İşte sadece sayılarını Allah'ın bildiği büyük bir topluluk, onu defalarca yazmış, ancak borçları ödenmemiş ve fakirlikleri giderilmemiştir. Bu yüzden kalplerin sapmasından ve günahların pisliğinden Allah'a sığınırız. Bunlar, en iyi ve en büyük kitap olan Kur'an-ı Kerim'i yazan kişiye Şeriat-ı Şerif'in getirmediği nitelikler ve karşılıklardır. Peki, çeşitli yalan türlerini ve birçok küfür türünü içeren sahte bir vasiyet yazan kişiye nasıl verilebilir? Subhânallah (O'nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim)!! Allah adına yalan söylemeye cesaret eden birini hayal edemiyorum.

Dördüncü husus: - Bu vasiyetin yalanların en yalanı ve en apaçık yalan olduğuna işaret eden hususlardan biri de, onun şu sözüdür: (Kim ona inanırsa ateşin azabından kurtulur, kim de onu inkâr ederse kâfir olmuştur.) Bu -aynı zamanda- yalan söylemedeki en büyük cüretkârlıklardan biri ve en çirkin yalanlardandır. Bu iftiracı, tüm insanları yalanına inanmaya çağırıyor ve bunu

yaparak Cehennem azabından kurtulacağını ve bunu inkâr edenin kâfir olacağını iddia ediyor. Allah adına yemin ederim ki bu yalancı Allah'a büyük bir iftira atmış, Allah adına doğru olmayan bir şey söylemiştir. Buna inanmayan kişi değil, inanan kişi kâfir olmayı hak eden kişidir. Çünkü bu bir iftiradır, bir yalandır ve hakikatle hiçbir ilgisi olmayan bir yalandır. Biz Allah'ı şahit kılarız ki bu bir yalandır. Onu uyduran kişi, Allah'ın izin vermediği şeyleri insanlara din olarak dayatmaya çalışan ve dinlerine de olmayan şeyleri dine sokmak isteyen bir yalancıdır. Allah, bu iftiradan on dört asır önce bu millet için dini kemâle erdirmiş ve tamamlamıştır. Öyleyse, sevgili okuyucu ve kardeşlerim, bu tür uydurmalara inanmaktan ve onları aranızda yaymaktan sakının. Çünkü hakkın, arayan için şaşmaz bir nuru vardır. Öyleyse, gerçeği delilleriyle arayın ve sizin için anlaşılmayan şeyleri ilim ehline sorun ve yalancıların yeminlerine aldanmayın. Çünkü lanetlenmiş İblis, onlara karşı sizin ana-babanız Âdem ile Havva'yı kandırmak için yemin etti. O, hainlerin en büyüğü ve yalancıların en yalancısıydı. Tıpkı Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın o Şeytan hakkında şöyle buyurduğu gibi:

﴿وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَنِ النَّاصِحِينَ ۝﴾

Ve: “Şüphesiz ben size öğüt verenlerdenim.”

diye de onlara yemin etti. [A'râf Suresi: 21. Ayet]

O halde ondan ve ona tabi olan iftiracılar­ dan sakının! Çünkü o ve onlar, ne kadar çok yalan yeminler, hain vaatler ve süslü sözlerle onları ayartıp saptırıyorlar! Bu iftiracının kötülüklerinin ortaya çıkışıyla ilgili olarak söylediği şeye gelince; bu vuku bulan bir şeydir. Kur'an-ı Kerim, sa­ hih ve pak sünnet, bundan azami bir dikkatle sakındırmıştır. Kur'an'da ve sünnette hidayet ve yeterlilik vardır.

Kıyamet alametleri hakkında söylenenlere gelince, Nebevî hadisler olabilecek kıyamet alametlerini açıklamıştır. Kur'an-ı Kerim'de bunlardan bazılarını belirtmiştir. Bunları bilmek isteyen kişi, hadis kitaplarında, ilim ve iman ehlinin yazılarında bulacaktır. Böyle bir iftiracının, aldatmacasının ve onun doğruyu yanlışla karıştırmasının açıklanmasına insanların ihtiyacı yoktur. Yüce Allah, Şeytanlar'ın şerrinden, sapıklığa yönlendirenlerin fitnelerinden, sapıkların sapkınlıklarından, Allah'ın düşmanı olan batıl eh­ linden ki onlar Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek ve dinleri konusunda insanların akıllarını karıştırmak isteyen kimselerin kötülüklerinden beni, sizi ve Müslümanların hepsini korusun. Şeytanlar'dan olan Allah düşmanları ve onlara tabi olan kâfirler ve ateistler

nefret edip istemese bile Allah nurunu tamamlayacak ve dinini destekleyecektir. Müslümanların durumlarını düzeltmesini, onlara hakka uymayı, hakka bağlı kalmayı ve bütün günahlardan af dileyerek -Allah Subhânehû ve Teâlâ'ya- tövbe etmeyi nasip etmesini Yüce Allah'tan dileriz. Zira O, tövbeleri kabul eden, çok merhametli olan ve her şeye gücü yetendir. Allah bize yeter. O, ne güzel vekildir. Güç ve kuvvet, sadece yüce ve büyük olan Allah'ın yardımıyla elde edilir.

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Allah'ın salatı ve selamı, O'nun sadık ve güvenilir kulu ve elçisine, ailesine, ashabına ve kıyamete kadar takva yolunda olanların üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dokuzuncu Risale:

Büyü, Kâhinlik ve Bunlarla İlgili

Hususların Hükmü¹

Hamt yalnızca Allah'a mahsustur. Salat ve selam kendisinden sonra peygamber gelmeyecek olan (Muhammed) -sallallahu aleyhi ve sellem-'in üzerine olsun. Bunların ardından:

Son zamanlarda, kendilerine doktorluk iddiasında bulunan ve büyü veya kâhinlik yoluyla tedavi uygulayan şarlatanların sayısının artması, bunların bazı ülkelerde yaygınlaşması ve çoğunluğu cahil olan saf insanları istismar etmeleri karşısında, Allah'a ve kullarına bir nasihat olarak, bunun İslam ve Müslümanlar için ne kadar büyük bir tehlike arz ettiğini anlatmam gerektiğini düşündüm. Allah Teâlâ'dan başkasına bağlanmak, O'nun emrine ve Peygamberi -sallallahu aleyhi ve sellem-'in emrine karşı gelmek demektir.

Diyorum ki, Allah Teâlâ'dan yardım dileyerek

¹ Bu vasiyet, İlmi Araştırma, İfta, Davet ve İrşad Daireleri Genel Başkanlığı tarafından 1402 H. yılında 17 No'lu kitapçıkta yayımlanmıştır.

tedavi olmak caizdir. Bir Müslüman, hastalığını teşhis etmeleri ve tıp ilminde bilinen dine göre kullanılması caiz olan ilaçlarla tedavi olabilmek için dahiliye, cerrahi, nöroloji veya benzeri bir doktora gidebilir. Çünkü bu, normal olan sebeplere sarılmak babındandır. Allah'a tevekkül etmekle çelişmez. Allah -Subhânehû ve Teâlâ- hastalığı ve onunla birlikte şifasını da indirmiştir. Bunu bilenler bilir ve bundan habersiz olanlar da bilmezler. Ancak Allah -Subhânehû ve Teâlâ-, haram kıldığı şeylerde kullarının şifasını yaratmamıştır.

Bir hastanın, hastalığını öğrenmek için gaybı bildiklerini iddia eden kâhinlere gitmesi caiz olmadığı gibi, onların söylediklerine inanması da caiz değildir. Çünkü onlar istedikleri şeyin olması için cinlerden yardım isterler, gaybî kehanetlerde bulunurlar veya cinleri çağırırlar. Onların durumu gaybı bildiklerini iddia etmeleri sebebiyle küfür ve dalalettir.

Müslim Sahih'inde rivayet ettiğine göre: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا.»

«Kim bir medyuma gider ve ona bir şey sorarsa; kırk gün kıldığı namazı kabul olmaz. »

Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre Nebî -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Kim, kâhine ya da falcıya gidip söylediklerini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni inkâr etmiş olur. » Ebû Dâvûd'un rivayet ettiği, dört sünen kitabında yer alan ve Hâkim'in Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak rivayet ettiği hadisın lafzı şu şekildedir:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Kim, kâhine ya da falcıya gidip söylediklerini tasdik ederse, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni inkâr etmiş olur. »

İmrân b. Husayn -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطَيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكْهَنَ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Kim bir şeyde uğursuzluğa bakınır (bizzat arar) veya kendisi için uğursuzluk getirecek şeyi bulması için başkasına baktırırsa; kim kehanette bulunur veya kendisi hakkında kehanet dilerse ve

kim büyü yapar veya kendisine büyü yaptırırsa bizden değildir. Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e indirileni inkâr etmiş olur. » Bezzâr sahih bir isnatla rivayet etmiştir.

Bu hadis-i şeriflerde falcılara, kâhinlere, büyücülere ve benzeri kimselere gitmenin, onlara soru sormanın, onlara inanıp güvenmenin yasaklandığı ve böyle bir davranışta bulunan kimsenin azapla tehdit edildiği ifade edilmektedir.

Bazı hususlarda dürüst olmalarına, kendilerine gelen insanların çokluğuna aldanmak caiz değildir. Bunlar cahildir ve insanların bunlara aldanmamaları gerekir. Zira Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- büyük kötülüğü, büyük tehlikesi ve korkunç sonuçları nedeniyle onlara gitmeyi, onlara soru sormayı ve onlara inanmayı yasaklamıştır. Çünkü onlar facir olan yalancılardır.

Bu hadislerde de kâhin (falcı, müneccim) ve büyücünün küfrüne deliller vardır. Çünkü onlar gaybı bildiklerini iddia ediyorlar; bu küfürdür. Onlar, Allah yerine cinlere ibadet edip onlara kulluk etmedikçe hedeflerine ulaşamazlar. Bu da, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya inanmayarak ve O'na şirk koşarak olur. Onların gayb iddialarına inananlar, onlar gibidir. Bu işleri yapan birinden bunları alan (öğrenen) herkesten; Rasûlullah -sallallahu aleyhi

ve sellem- uzaktır, beridir.

Müslüman bir kimsenin şifa olduğunu iddia edilen şeye boyun eğmesi de caiz değildir. Tılsımları, kurşun dökmeleri ve yaptıkları diğer batıl inançlar gibi. Bu, insanların bir kehaneti ve aldatmacasıdır. Buna razı olan kişi, onların batıl ve küfürlerine yardım etmiş olur.

Hiçbir Müslümanın oğlunun veya yakınının kiminle evleneceğini, eşler ve aileleri arasındaki sevgi ve sadakati, düşmanlık ve ayrılığı ve benzeri şeyleri onlara sormak için onların yanına gitmesi de caiz değildir. Çünkü bu, ancak Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın bildiği gaybtır.

Yöneticilerin, iyiliği emreden kötülükten sakındıran kimselerin, güç ve otorite sahibi diğerlerinin görevi; falcılara, kâhinlere ve benzeri kimselere gitmeyi yasaklamak, çarşıda ve başka yerlerde bu tür şeyler yapanları engellemek, onları şiddetle kınamak ve onlara gidenleri de kınamaktır.

Büyü de böyledir: O, küfür olan haramlardan biridir. Allah -Azze ve Celle- iki melek hakkında şöyle buyurmuştur:

﴿...وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا

يَا ذُنِ اللّٰهَ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ
فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

O ikisi: Biz bir imtihan vesilesiyiz, sakın kâfir olma! demedikçe, hiç kimseye bir şey öğretmiyorlardı. O ikisinden karı ile kocanın arasını ayıracak şeyler öğreniyorlardı. Halbuki onlar, Allah'ın izni olmadıkça o sihirle hiç kimseye zarar veremezlerdi. Onlar kendilerine faydalı olanı değil zararlı olanı öğreniyorlardı. Andolsun onlar, o büyüü satın alanın ahirette bir nasibi olmadığını gayet iyi biliyorlardı. Kendilerini sattıkları şeyin ne kadar kötü olduğunu keşke anlasalardı! [Bakara Suresi: 102. Ayet].

Bu ayetler büyüünün küfür olduğunu ve sihirbazların kocayı karısından ayırdıklarını göstermektedir. Ayrıca büyüün kendi başına etkili olmadığını, faydalı veya zararlı olmasının bir önemi olmadığını, ancak Allah'ın kevnî ve takdiri izniyle etkili olduğunu belirtmiştir. Çünkü iyiliği ve kötülüğü yaratan Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'dır.

Ayrıca bu ayet-i kerime, büyü yapmayı öğrenenlerin yalnızca kendilerine zarar veren ve kendilerine fayda sağlamayan şeyleri öğrendiklerini ve Allah katında onlar için hiçbir

halâk, yani: (herhangi bir pay veya hisse) olmadığını belirtir. Bu, bu dünyadaki ve ahiretteki kayıplarının şiddetini ve kendilerini en ucuz fiyata sattıklarını gösteren büyük bir tehdittir. Bu nedenle Allah -Subhânehû ve Teâlâ- onları kınayarak şöyle buyurmuştur:

{...وَلَيْتَسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ}

Ne kadar kötü bir şeyle kendilerini sattıklarını keşke anlasalardı! [Bakara Suresi: 102. Ayet], Şirâ; satın almak, burada satmak demektir.

Zarar büyük olmuştur ve bu ilimleri Müşriklerden miras alan ve bunları zayıf fikirlileri şaşırtmak için kullanan bu iftiracılar için durum daha da vahim hale gelmiştir. Biz Allah'a aitiz ve O'na döneceğiz. Allah bize yeter ve O, işlerin en iyi vekilidir.

Büyücülerin, kâhinlerin ve diğer tüm şarlatanların kötülüğünden Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya sığınır O'ndan esenlik ve emniyet dileriz. Müslümanları onların kötülüklerinden korumasını, insanlar o kimselerin kötülüklerinden ve kötü işlerinden rahat etsinler diye Müslüman yöneticilerin onlara karşı dikkatli olmaları ve Allah'ın hükmünü onlar üzerinde uygulamaları için

yönlendirmesini Yüce Allah'tan dileriz. O; cömerttir, şefkatlidir.

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- büyü yapılmadan önce büyüünün şerrinden korunmak için kullarına neler yapmaları gerektiğini bildirdiği gibi, kullarına olan rahmetinden, onlara olan şefkatinden ve üzerlerindeki nimetini tamamlaması için büyü yapıldıktan sonra da nasıl tedavi olmaları gerektiğini açıklamıştır.

Aşağıda, büyü yapılmadan önce tehlikeden koruyan ve meydana geldikten sonra onu tedavi eden, İslam hukukuna göre caiz olan şeylerin bir açıklaması bulunmaktadır. Bunun açıklaması şöyledir:

Birincisi: Büyünün tehlikesinden önce onu ne korur? Bunlardan en önemlisi ve en faydalısı: Her farz namazdan sonra selamdan sonra -Kur'an-ı Kerim'deki en büyük ayet olan- Âyete-l Kürsî'yi okumak da dahil olmak üzere dualar, sahih olarak gelen sığınma duaları ve sahih dualarla insanın kendini korumasıdır. Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın şu ayetidir:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ

أَيَّدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴿٢٥٥﴾

Allah; O'ndan başka hakkıyla ibadete layık hiçbir hak ilâh olmayandır; Hayy'dır (diridir); Kayyûm'dur. (kendi zâtıyla kâimdir.) O'nu ne bir uyuklama, ne de bir uyku tutar. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmadan, O'nun yanında kim şefaât edebilir? Onların önünde ve arkasında olan her şeyi bilir. Onlar ise, O'nun dilediği kadarından başka ilminden hiçbir şey kavrayamazlar. O'nun Kürsü'sü gökleri ve yeri kaplamıştır. Onların her ikisini de görüp gözetmek O'na ağır gelmez. O, çok yücedir, çok büyüktür. [Bakara Suresi: 255] Ve ayrıca okunması gereken zamanlar: Uyumadan önce, sahih bir rivayete göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ، لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبُهُ شَيْطَانٌ
حَتَّى يُصْبِحَ».

«Kim geceleyin Âyete-l Kürsi'yi okursa Allah onu korur ve sabaha kadar ona Şeytan yaklaşamaz.»

Okuma örnek:

(قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾)

De ki: O Allah birdir.

﴿قُلْ أَغُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

De ki: Ben, sabahın Rabbine sığınırım.

﴿قُلْ أَغُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

De ki: İnsanların Rabbine sığınırım. [Nâs Suresi: 1. Ayet], Her farz namazın ardından, sabah namazından sonra günün başlangıcında ve akşam namazından sonra gecenin başlangıcında bu üç sureyi üçer defa okuyun.

Bunlara örnek: Gecenin başlangıcında Bakara Suresi'nin son iki ayetini okumak verilebilir. Bunlar Allah Teâlâ'nın şu buyruğudur:

﴿عَٰمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَٰمَنَ بِاللّٰهِ
وَمَلَٰئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾

Peygamber, Rabbinden kendisine indirilene iman etmiştir, Müminler de! Hepsi de Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve peygamberlerine iman etmiş ve Allah'ın peygamberlerinden hiçbirini (diğerinden) ayırmayız. İşittik ve itaat ettik, demişlerdir. Rabbimiz! Bağışlamayı dileriz, dönüş sanadır. [Bakara Suresi: 285]

Surenin sonuna Kadar...

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sahih olarak gelen bir hadiste o şöyle buyurmuştur:

«مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ».

«Her kim Bakara Suresi'nin son iki ayetini geceleyin okursa ona yeter. » En doğrusunu Allah bilir, anlamı şudur: Her türlü kötülüğe karşı ona yeter. Benzeri bir örnek olarak: Gece ve gündüz, bir binada veya çölde, havada veya denizde herhangi bir yere girerken Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sözüne binaen; «Yarattıklarının şerrinden Allah'ın eksiksiz kelimelerine sığınırım» duasını çokça okumaktır:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

«Her kim bir konaklama yerine iner de şu duayı okursa, oradan ayrılıncaya kadar kendisine hiçbir şey zarar veremez: Allah'ın yarattığı mahlukatın şerrinden, Allah'ın eksiksiz tam kelimelerine sığınırım. »

Bunlara başka bir örnek: Müslümanların günün başlangıcında ve gecenin başlangıcında üç defa yaptıkları bir dua:

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ

Ne yerde, ne gökte adının anılmasıyla hiçbir şeyin zarar veremeyeceği Allah'ın ismiyle ki, O Semî ve Alîm'dir.

Zira bu, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- tarafından sahih olarak tavsiye edilmiş ve her türlü zarardan emin olma sebebi olmuştur.

İkincisi: Büyü meydana geldikten sonra onu tedavi etmek için ne kullanılır? Bu da birkaç şeyle yapılabilir:

Birincisi: Allah'a çokça dua etmek, Allah - Subhânehû ve Teâlâ-'dan zararı gidermesini, sıkıntıyı yok etmesini istemek.

İkincisi: Büyünün bulunduğu arazide, dağda veya başka bir yerde ise yerini bulmaya çalışmakla olur. Büyü yapılan yer bulunursa olduğu yerden çıkarılır ve yok edilirse büyü bozulur. Bu büyü için en faydalı tedavilerden biridir.

Üçüncüsü: Çok sayıda olan meşru dua ve zikirlerle rukye yapmak. O dua ve zikirler çoktur, bazıları şöyledir:

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den sabit olarak gelen hadiste şöyle buyurmuştur:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَأْسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا بِشِفَاؤِكَ،

شِفَاءٌ لَا يُعَادِرُ سَقَمًا».

«Allah'ım! Sen insanların Rabbisin! Sıkıntıyı giderensin! Şifa ihsan et. Zira şifa veren sensin. Senden başka şifa verecek olan hiçbir kimse yoktur. Öyle bir şifa ver ki, hastalıktan eser kalmasın.» Bunu üç defa söyler,

Bunlar arasında: Cebrâîl -aleyhisselâm-'ın Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e okuduğu dua da vardır:

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ».

«Allah'ın adıyla sana eziyet veren her şeyden; her kötü nefsin, gözün veya hasetçinin gözünden dolayı sana Allah'ın adıyla okuyorum. Allah sana şifa versin. Allah'ın adıyla sana okuyorum.» Bunu üç defa tekrarlar.

Bunlardan biri de -ki bu, karısıyla cinsel ilişkiye girmekten alıkonulan bir erkek için faydalı bir tedavidir- yeşil sedir ağacının yedi yaprağını alıp, bir taşla veya benzeri bir şeyle ezmek, bir kaba koymak, üzerine yıkamak için yeterli miktarda su dökmek ve üzerine şu duayı okumaktır:

Âyetü'l-Kürsî, ve

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

De ki: Ey kâfirler! [Kâfirûn Suresi: 1. Ayet], ve

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

De ki: O Allah birdir. [İhlâs Suresi: 1. Ayet], ve

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

De ki: Ben, sabahın Rabbine sığınırım. [Felak Suresi: 1. Ayet] ve

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

De ki: İnsanların Rabbine sığınırım. [Nâs Suresi: 1. Ayet],

Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'nın kalamı olan Â'râf suresindeki büyü ayetleri:

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾^(۱۷) فَوَقَعَ
الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾ فَعْلَبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿۱۹﴾

Biz de Mûsâ 'ya asanı at diye vahyettik. Birdenbire asâ onların uydurduklarını yuttu.

(Böylece hak yerini buldu ve onların yapmış oldukları şeylerin hepsi boşa çıktı.) 118

(Orada mağlup oldular ve küçük düştüler.) 119 [A'râf Suresi: 117-119. Ayetler],

Yûnus Suresi'ndeki ayetler, Allah -Subhânehû ve

Teâlâ-'nın şu sözleridir:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٦﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٧٧﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٨﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾﴾

Firavun ise: "Bütün bilgin sihirbazları bana getirin!" dedi.

(Sihirbazlar gelince Mûsâ onlara: "Atacağınızı atın!" dedi.) 80

(Onlar, atınca Mûsâ: "Yaptığınız şeyler sihirdir. Şüphesiz Allah onları boşa çıkaracaktır. Allah fesat çıkaranların işlerini düzeltmez." dedi.) 81

(Mücrimler hoşlanmasa da Allah sözleriyle hakkı ortaya çıkaracaktır.) 82 [Yûnus Suresi: 79-82 Ayetler],

Tâhâ Suresi'ndeki ayetler:

﴿قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلَى أَلْقُوه فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾﴾

Sihirbazlar: “Ey Mûsâ! Ya önce sen at ya da ilk atan biz olalım.” dediler.

(Hayır! Siz atın!" dedi. Bunun üzerine ipleri ve değnekleri sihirlerinden ötürü kendisine sanki yürüyorlarmış gibi göründü.) 66

(Mûsâ, içten içe bir korkuya kapıldı.) 67

(Korkma! Şüphesiz sen daha üstünsün." dedik.) 68

(Sağ elindeki (âsânı) at!" Onların yaptığını yutsun. Onların yaptıkları ancak bir büyücü hilesidir. Büyücü nerede olursa olsun kesinlikle kurtuluşa eremez.) 69 [Tâ-Hâ Suresi: 65-69Ayetler.]

Zikredilenleri suya okuduktan sonra üç yudum içer, kalanıyla yıkanır, böylece hastalık Allah'ın izniyle geçer. İki veya daha fazla kullanmak gerekirse hastalık geçene kadar bir sakıncası yoktur.

Bu zikirler, dualar ve yöntemler, büyüünün ve diğer kötülüklerin şerrinden korunmanın en büyük yollarından biri olduğu gibi, büyü meydana geldikten sonra bu zikir ve dualara samimiyetle, imanla, Allah'a güvenerek, O'na dayanıp itimat ederek ve onun işaret ettiği şeylere gönül rahatlığıyla devam edenler için büyüüyü ortadan

kaldırmanın da en büyük silahıdır.

İşte büyüden korunmak ve büyüü tedavi etmek için kullanılan hususların açıklanması kolay kılınan bilgilerdir. Başarıyı ihsan eden Yüce Allah'tır.

Burada önemli bir konu karşımıza çıkıyor ki, o da büyücülerin yaptığı, cinlere kurban kesmek veya kurbanlar adamak suretiyle yaklaşımdır. Bu caiz değildir. Çünkü bu, Şeytan'ın işidir; öyle ki büyük şirk çeşitlerinden biridir. Aynı şekilde kâhinlere, falcılara, büyücülere (şarlatanlara) gidip onların söylediklerinden faydalanarak da tedavi yapılması caiz değildir. Çünkü onlar inanmazlar, onlar yalancı ve ahlaksız insanlardır, gaybı bildiklerini iddia ederler ve insanları aldatırlar. Bu risalenin başında da belirtildiği gibi Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara gidilmemesi, gayb ile ilgili soru sorulmaması ve onlara inanılmaması hususunda uyarıda bulunmuştur. Buna dikkat etmek gerekir. Sahih bir rivayete göre, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- büyü bozma hakkında soru sorulduğunda şöyle buyurmuştur:

«هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ».

«Bu Şeytanın işidir.» İmam Ahmed ve Ebû Dâvûd sahih bir isnatla rivayet etmişlerdir.

Nüşra: Büyü bozma demektir. Bir insana

yapılan büyü'nün bozulması anlamına gelir. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bu sözleriyle kastettiği şey; Cahiliye ehlinin uyguladığı bir yöntem: o yöntem büyücüye gidip büyüü bozmasını istemek veya başka bir büyücünün yaptığı büyüü benzer bir büyü ile bozması için büyücüye gitmek.

Çözümünün rukye, meşru dualar ve helal olan ilaçlarla yapılmasında ise yukarıda belirtildiği gibi bir sakınca yoktur. Bunu Allâme İbn Kayyim ve Şeyh Abdurrahman b. Hasan Fethu'l-Mecid'de - Allah'ın rahmeti onların üzerine olsun- söylemişlerdir. Onlardan başka âlimler de bunu söylemişlerdir.

Her türlü kötülükten uzak, dinlerini yaşayarak, dinlerini anlamalarını nasip etmesini ve Allah'ın şeriatına aykırı olan her türlü şeyden uzak olmaları hususunda Müslümanları muvaffak kılmasını Yüce Allah'tan isteriz.

Yüce Allah'ın salâtı, selamı Peygamber Efendimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ailesinin ve bütün ashabının üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Onuncu Risale:

Kabirlerin Üzerine Cami Yapılmasının Sakıncaları

Allah'ın adıyla başlarım. Hamt, Allah'a mahsustur. Salat ve selam, Rasûlullah'ın üzerine olsun.

Bundan sonra: Râbitatü'l-Ulûm el-İslamiyye dergisinin üçüncü sayısının (Bir Ayda Müslümanlar Hakkında Haberler) bölümünde yayımlananları okudum: Ürdün Haşimi Krallığı'ndaki İslami İlimler Derneği, yakın zamanda er-Racîb köyünde keşfedilen ve Kur'an-ı Kerim'de adı geçen Ashab-ı Kehf'in uyuduğu söylenen mağaranın üzerine bir cami inşa etmeyi planlıyor. Alıntı burada son buldu.

Allah'a ve kullarına nasihat etme görevi verilmiştir. Aynı dergide Ürdün Haşimi Krallığı'ndaki Râbitatü'l-Ulûmi el-İslâmiyye (İslami İlimler Derneği'ne) de bir yazı yazmayı düşündüm. İçeriği: Derneğin, söz konusu mağaraya cami inşa etme konusunda yapmayı planladığı çalışmanın hayata geçirilmesine ilişkin tavsiyeleri. Zira peygamberlerin ve salih kimselerin kabirleri ve

onların bıraktıkları izler üzerine mescit inşa etmek, kâmil İslam şeriatının haram kıldığı, sakındırdığı ve bunu yapanı lanetlediği bir şeydir. Çünkü peygamberlere ve salih kimselere aşırı sevgi duymak şirk koşmaya sebep olur. Yaşananlar, şeriatın getirdiğinin doğruluğuna delildir. Dinin Allah -Celle Celâluh- katından olduğuna dair bir kanıttır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Allah'tan getirdiği ve ümmete tebliğ ettiği şeylerde doğruluğuna dair açık bir hüccet ve kesin bir delildir. İslam dünyasının içinde bulunduğu durumu ve insanların içine düştüğü şirk ve aşırılığı düşünen herkes; mescitlerin türbeler üzerine inşa edilmesi, onların tazim edilmesi, döşenmesi, güzelleştirilmesi ve onlara bekçiler tayin edilmesi sebebiyle bunların şirkin vesilelerinden olduğu kesin olarak bilinmektedir. Bunların üzerlerine bina inşa edilmelerinin yasaklanması da İslam dininin güzelliklerindendir.

Bu konuda rivayet edilenler arasında, iki hadis âlimi Buhârî ve Müslim'in -Allah'ın rahmeti onların üzerine olsun- Âişe -radiyallahu anhâ-'dan rivayet ettiği hadiste o şöyle demiştir: Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: يُحَدِّثُ مَا صَنَعُوا، قَالَتْ: وَلَوْلَا ذَلِكَ لَأُبْرِزَ قَبْرُهُ، غَيْرَ أَنَّهُ خُشِيَ أَنْ يُتَّخَذَ مَسْجِدًا».

«Allah Yahudi ve Hristiyanlara lanet etsin. Onlar, peygamberlerinin kabirlerini mescitler edindiler.» Âişe -radiyallahu anhâ- şöyle demiştir: Onların yaptıklarının aynısını yapmaktan sakındırıyordu. Âişe -radiyallahu anhâ- şöyle demiştir: Böyle olmasaydı kabri belirgin olurdu. Ancak onun kabrinin mescit edinilmesinden korkuldu.» Sahîheyn'de, «Ümmü Seleme ve Ümmü Habîbe -radiyallahu anhumâ- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e Habeşistan topraklarında gördükleri bir kiliseden ve içindeki heykellerden bahsettiler. Bunun üzerine, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«أُولَئِكَ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ؛ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّورَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ.»

«Onlar öyle bir topluluktur ki, içlerinden salih bir kul ya da salih bir adam öldüğünde onun kabrinin üzerine mescit bina etmişler, içine de resimler yapmışlardır. Onlar, Allah katında yaratılmışların en şerlileridirler.»»

Sahih-i Müslim'de Cündüb b. Abdullah -radiyallahu anh-'tan rivayet edildiğine göre o şöyle demiştir: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i vefatından beş gün önce şöyle buyururken işittim:

«إِنِّي أَنَبَرُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا، كَمَا

اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا، لَا تَتَّخِذُتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا،
أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَاحِبِهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا
تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنُهَاكُم عَنْ ذَلِكَ».

«Aranızda kardeşlerim ve arkadaşlarım vardı ve aranızdan benim için bir halil bulunmadığını Allah'ın huzurunda bildiriyorum. Çünkü yüce Allah İbrahim'i halil edindiği gibi, beni de halil edindi ve eğer ben ümmetimden bir halil edinecek olsaydım, hiç şüphesiz Ebu Bekir'i halil edinirdim. Şunu bilin ki sizden öncekiler nebilerinin ve aralarındaki salih kimselerin kabirlerini mescit edindiler. Dikkat edin sakın! Kabirleri mescit edinmeyin! Ben sizlere bunu yasaklıyorum!» Bu bölümde pek çok hadisler vardır.

Dört mezhebin imamları ve diğerleri, kabirler üzerine mescit inşa etmenin haram olduğunu beyan etmişler ve bundan sakındırmışlardır. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in sünnetine uygun olarak, ümmete bir nasihat ve kendisinden öncekilerin, Yahudilerin ve Hristiyanların aşırı gidenlerinin ve bu ümmetten onlara benzeyen hak yoldan çıkmış olanların düştüğü duruma düşmemeleri hususunda da bir sakındırmadır.

Ürdün'deki İslami İlimler Derneği'nin ve diğer Müslümanların yapmaları gereken sünneti

benimsemek, imamların yolunu takip etmek, Allah ve Rasûlünün uyardığı şeylerden sakınmaktır. İşte kulların dünya ve ahiretteki hayırları, mutlulukları ve kurtuluşları buradadır. Bazı insanlar bu konuya, Allah -Celle Celâluh-'un Ashabı Kehf kıssasında buyurduğu gibi sarılmışlardır:

﴿...قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا﴾

Fakat onların işine galip gelenler ise, “Mutlaka onların üstüne bir Mescid edineceğiz” dediler. [Kehf Suresi 21. Ayet]

Bunun cevabı: Denilebilir ki, Allah -Subhânehû ve Teâlâ- o dönemdeki yöneticiler ve iktidar sahipleri hakkında bize bunu bildirmiş, onlar bu sözü söylemişler, onların bu sözlerini tasvip etme ve onaylama anlamında değildir. Bilakis onları kınamak, yermek ve yaptıkları işleri kötülemek anlamındadır. Bu ayetin indirildiği ve onun tefsirini insanların içerisinde en iyi bilen Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- olması gerçeğine işarettir. Ümmetine, kabirlerin üzerine mescit inşa etmeyi yasaklamıştır. Onları buna karşı uyarmış, bunu yapanları lanetlemiş ve kınamıştır.

Eğer bu caiz olsaydı, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bu konuda bu kadar katı olmazdı. Bunu yapanı lanetleyecek ve Allah -Azze ve Celle- katında

onun yarattıklarının en kötüsü olduğunu bildirecek kadar aşırıya kaçmazdı. Bu, hakikati arayan için yeterli ve ikna edicidir. Bizden öncekilerin kabirler üzerine mescit yapmalarının caiz olduğunu varsaysak bile; bu konuda onları örnek alarak onların yaptığını yapmamıza izin verilmiyor. Çünkü bizim şeriatımız, kendisinden önceki şeriatı nesh etmiştir. Rasûlümüz -sallallahu aleyhi ve sellem-elçilerin sonuncusudur. Onun şeriatı tam ve geneldir. Kabirler üzerine mescit inşa etmemizi yasaklamıştır. Ona isyan etmek bizim için caiz değildir. Ona tabi olmak, onun getirdiğine uymak, eski şeriatlara ve onları uygulayanların onayladığı, bizim dini kurallarımıza ters olan örf ve adetleri terk etmek gerekir. Çünkü Allah'ın kanunundan daha mükemmel bir kanun olmadığı gibi, Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in hidayet yolundan daha güzel bir hidayet yolu da yoktur.

Yüce Allah'tan bize ve bütün Müslümanlara, Allah -Celle Celâluh-'a kavuşuncaya kadar sözlerde ve fiillerde, zahirde ve batında ve her türlü işte O'nun dinine ve Rasûlü Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şeriatına uymada başarı bahşetmesini dileriz. Çünkü O; her şeyi hakkıyla işitendir, her şeye yakın olandır.

Salat ve selam, kıyamet gününe kadar Allah Teâlâ'nın kulu ve elçisi Peygamberimiz Muhammed

-sallallahu aleyhi ve sellem-'e, ailesine, ashabına ve en güzel bir şekilde ona tâbi olanların üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

On Birinci Risale:

Ölülerin Camilere Defnedilmesi

Allah'ın adıyla başlarım. Hamt, Allah'a mahsustur. Salat ve selam, Rasûlullah'ın, ailesinin ve onun yoluna uyanların üzerine olsun. Bunların ardından:

17/04/1415 H. tarihinde çıkan “El-Hartûm” gazetesini okudum. İçinde Muhammed el-Hasan el-İdrisî beyefendinin Ümmü Durmân (Omdurman) şehrindeki camilerinde babasının yanına defnedilmesiyle ilgili bir açıklama buldum... vb.

Çünkü Yüce Allah, Müslümanlara nasihat etmeyi ve onları kötülükten sakındırmayı gerekli kılmıştır. Camilerin içine, vefat edenlerin defin işleminin yapılmasının caiz olmadığını, bilakis bunun şirke sebep olan şeylerden biri olduğunu, Yahudi ve Hristiyanların yaptıkları bu amellere karşı Allah tarafından yerildikleri, Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in onları lanetlediği şeyler üzere tembihte bulunmayı uygun gördüm. Sahiheyne'de yer alan Âişe -radiyallahu anhâ-'nın rivayet ettiği hadiste Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ».

«Allah, Yahudi ve Hristiyanlara lanet etsin. Onlar, peygamberlerinin kabirlerini mescitler edindiler.»» Sahih-i Müslim'de ise Cûndûp b. Abdullah -radiyallahu anh-'tan rivayetle Peygamber Efendimiz -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ؛ فَإِنِّي أَنْهَاكُم عَنْ ذَلِكَ».

«Dikkat edin! Sizden önceki ümmetler peygamberlerinin ve salih kimselerin kabirlerini mescit ediniyorlardı. Dikkat edin! Kabirleri mescit edinmeyin. Şüphesiz bunu size yasaklıyorum.» Bu anlamda çok sayıda hadis bulunmaktadır.

Müslümanların her yerde -hükümetler ve halklar- Allah'tan korkmaları, O'nun yasakladıklarından sakınmaları ve ölülerini camilerin dışına gömmeleri gerekmektedir. Tıpkı Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-, ashabı -radiyallahu anhum- ve ihsan ile onlara tabi olanlarında vefat eden kimseleri camilerin dışına defnettikleri gibi aynısı yapılmalıdır.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ve iki sahabesi Ebû Bekir ile Ömer -radiyallahu anhumâ-'nın kabirlerinin Peygamber -sallallahu aleyhi ve

sellem-'in mescidinde bulunmasına gelince; bu, vefat eden kimselerin camiye gömülmesi için bir gerekçe değildir. Çünkü Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kendi evine, Âişe -radiyallahu anhâ-'nın evine defnedildi. Sonra iki sahabesi de onunla birlikte defnedildi. Velîd b. Abdülmelik Mescid-i Nebevî'yi genişlettiğinde, hicretin birinci yüzyılının başında odayı da (Âişe -radiyallahu anhâ-'nın evini) Mescid-i Nebevî'nin içine dahil etti. Âlimler onu bu genişletmeden dolayı kınadılar. Ancak o bunun genişlemeyi engellemediğini ve meselenin açık olduğunu ve belirsiz olmadığı görüşündeydi.

Böylece her Müslümanın malumu haline gelmiştir ki, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ve iki sahabesi -radiyallahu anhumâ- mescide defnedilmediler. Genişleme sebebiyle mescide dahil olmaları da mescidin içine defin işleminin caiz olduğuna delil değildir. Çünkü onlar mescitte değil, Peygamber -aleyhissalâtu vesselâm-'ın evindedirler. Velîd'in yapmış olduğu bu iş hiç kimse için delil olmaya uygun değildir. Bilakis deliller kitapta, sünnette ve ümmetin seleflerinin -radiyallahu anhum-'un icma etmesindedir. Yüce Allah bizi ihsan ile onların yolunu takip edenlerden eylesin.

Nasihat etmek ve üzerimdeki mesuliyeti

kaldırmak için: Hicri 14/05/1415 tarihinde kaleme alınmıştır.

Tevfik Allah'tandır. Allah'ın salatı ve selamı Peygamberimiz Muhammed'in, ailesinin, ashabının ve iyilikle onlara tabi olanların üzerine olsun.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

On İkinci Risale:

Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Şeriatından Sapmanın Bir Kimseye Helal Olduğunu İddia Eden Küfür ve Sapıklık İçinde Olur

Hamt, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur. Salat ve selam, peygamber ve rasullerin sonuncusu Peygamber Efendimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, ailesinin ve bütün ashabının üzerine olsun.

Bundan sonra: Şarku'l-Evsat Gazetesi'nin 5/6/1415 H. tarihli (5824) sayılı nüshasında, kendisini Abdulfettah el-Hâyik olarak tanıtan birisinin, (el-Fehmü'l Hâtı') Hatalı Anlayış başlığı altında yayımlanmış yazısını okudum.

Makalenin Özeti: İslam dini hakkında zorunluluk, nas ve icma ile bilinenleri inkâr etmesi; Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in tüm insanlara olan mesajının genelliği ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'i takip etmeyen ve ona itaat etmeyen, Yahudi veya Hristiyan olarak kalanın

hak din üzere olduğu iddiasıdır. Sonra, kâfirlere ve isyankârlara işkence etmedeki hikmetine dil uzatarak âlemlerin Rabbi olan Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'ya karşı arsızlık yapmış ve bunu (Allah'ın Yahudi ve Hristiyanlara azap etmesini) abes ile iştigal etmek olarak görmüştür.

Dini metinleri tahrif etmiş, onları kendi yerlerinden başka yerlere koymuş ve kendi hevasına göre yorumlamıştır. Cahillerin; onun sözlerine aldanması, Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mesajının evrenselliğini gösteren dini delilleri ve açık metinleri, Peygamber -aleyhisselam-'ı duyup da ona uymayanların küfre gireceğı ve Allah'ın İslam'dan başka hiçbir dini kabul etmeyeceğı gibi hususlara ve diğer açık metinlere yüz çevirmiştir. Bu yaptığıın apaçık küfür, İslam'dan dönmek, Allah -Subhânehû ve Teâlâ-'yı ve Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'i inkâr etmek olduğunu, yazıyı okuyan ilim ve iman ehli herkes bilir.

Yöneticinin üzerine düşen görev; tövbe etmesini istemek ve halis şeriatın gerektirdiğı şekilde cezalandırması için onu mahkemeye sevk etmektir.

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mesajının evrenselliğini ve tüm insanlık ve tüm ırklar için ona

tabi olmanın zorunluluğunu açıkça belirtmiştir. Bu, en az seviyede bilgisi olan bir Müslümanın bilemeyeceği bir şey değildir.

Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِىْ وَيُمِيتُ فَتَامِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ الَّذِى
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهِۦ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿١٥٨﴾﴾

De ki: “Ey insanlar! Şüphesiz ben göklerin ve yerin mülkü (ve hakimiyeti) kendisinin olan, kendisinden başka hiçbir (hak) ilah bulunmayan, hem diriltten, hem öldüren, Allah’ın size, hepinize gönderdiği peygamberiyim. O halde Allah’a ve O’nun sözlerine iman eden ümmî peygamber olan Rasûlüne iman edin ve ona uyun ki, doğru yolu bulmuş olabilirsiniz.” [A'râf Suresi: 158]. Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿...وَأَوْحِىْٓ إِلَىٰ هٰذَا الْقُرْءٰنِ لِأَنْذِرْكُمْ بِهِۦٓ وَمَنْ بَلَغَ...﴾

İşte bu Kur'an bana, onunla sizi ve eriştiği herkesi uyarayım diye vahyolundu. [En'âm Suresi: 19. Ayet] Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ إِن كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِىْ يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ

وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

De ki: Allah'ı seviyorsanız, bana tabi olun ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir. [Âl-i İmrân Suresi: 31. Ayet]. Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٨٥)

Kim İslam'dan başka bir din ararsa, (bu) ondan asla kabul edilmeyecektir. O, ahirette de hüsrana uğrayanlardandır. [Âl-i İmrân Suresi: 85]. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

(وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا...)

Biz, seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik... [Sebe' Suresi: 28]
Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

(وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾)

(Ey Muhammed!) Seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik. [Enbiyâ Suresi: 107]
Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ؕ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ

Kendilerine kitap verilenlere ve ümmilere de de ki: 'Siz de teslim oldunuz mu?' Eğer teslim oldularsa doğru yolu bulmuşlar demektir. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca tebliğdir. Allah kullarını görmektedir. [Âl-i İmrân Suresi: 20. Ayet] Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾

Âlemlere bir uyarıcı olsun diye kuluna Furkân'ı indiren Allah ne yücedir. [Furkân Suresi: 1. Ayet]

Buhârî ve Müslim'in Câbir -radiyallahu anh-'tan rivayet ettiklerine göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَظَهْرًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ، فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِي الْغَنَائِمُ، وَلَمْ تَحُلْ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».

«Benden önceki Peygamberlerden hiç birisine verilmeyen beş şey bana verildi: Bir aylık yol kadar yerden (düşmanımın kalbine) korku (salmak) ile yardım olundum (desteklendim). Yer(yüzü) bana

mescit (namazgâh) ve temiz kılındı. Dolayısıyla her kime namaz vakti gelirse bulunduğu yerde namazını kılsın. Bana ganimetler helal kılındı. Halbuki benden önce hiçbir (peygambere) helal kılınmamıştı. Bana şefa'at etme yetkisi verildi. Daha önce her peygamber özellikle kendi kavmine gönderiliyordu. Ben ise bütün insanlara gönderildim.»

Bu, Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mesajının tüm insanlığa yönelik evrenselliğini ve kapsamlılığını, önceki bütün şeriatları nesh ettiğini (hükümünü ortadan kaldırdığını) ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'e uymayan, ona itaat etmeyen herkesin; Allah'ın cezalandırmasını hak eden kâfir bir günahkâr olduğunu gösteren apaçık bir beyandır. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَالنَّارُ مَوْعِدُهُ...﴾

﴿...Hangi topluluk onu inkâr ederse vadedilen yeri ateştir...﴾ [Hûd Suresi: 17. Ayet]
Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

Bu sebeple, onun emrine aykırı davrananlar,

başlarına bir bela gelmesinden veya kendilerine çok elemli bir azap isabet etmesinden sakınsınlar. [Nûr Suresi: 63. Ayet]
Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ (١٤)

Kim de Allah'a ve Rasûlüne isyan eder ve O'nun koyduğu sınırları aşarsa, Allah onu ebedî kalacağı Cehennem ateşine sokar. Onun için alçaltıcı bir azap vardır. [Nisâ Suresi: 14. Ayet]
Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿...وَمَنْ يَتَّبِدْ أَلْكُفْرَ بِالْإِيمَنِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

Kim imanı, küfür ile değiştirirse doğru yoldan sapmış olur. [Bakara Suresi: 108. Ayet] Bu anlamda daha pek çok ayet vardır.

Allah -Subhânehû ve Teâlâ- Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e itaat etmeyi kendisine itaatle bağdaştırmış ve İslam'dan başka bir şeye inananın kaybeden olacağını; ondan hiçbir tövbe, nafile ibadet ve farz ibadetin kabul edilmeyeceğini açıkça belirtmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٨٥)

Kim İslam'dan başka bir din ararsa, (bu) ondan asla kabul edilmeyecektir. O, ahirette de hüsrana uğrayanlardandır. [Âl-i İmrân Suresi: 85]. Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾

Kim, peygambere itaat ederse, şüphesiz Allah'a itaat etmiş olur. [Nisâ Suresi: 80. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا...﴾

De ki: 'Allah'a itaat edin ve Peygamber'e itaat edin. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki ona yüklenen sorumluluğu ancak ona ait; size yüklenen görevin sorumluluğu da yalnızca size aittir. Eğer ona itaat ederseniz, hidayete erersiniz.' [Nûr Suresi: 54. Ayet] Allah Teâlâ yine şöyle buyurmuştur:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۖ﴾

Hiç şüphesiz kitap ehlinde ve müşriklerden küfre sapanlar, içinde sürekli kalıcılar olarak cehennem ateşindedirler. İşte onlar, yaratılmışların en kötüleridir. [Beyyine Suresi: 6.

Ayet].

Müslim'in Sahih'inde rivayet ettiğine göre Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يَسْمَعُ فِي أَحَدٍ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ».

«Muhammed'in canı elinde olan zata yemin olsun ki; bu ümmetten Yahudi veya Hristiyan herhangi bir kimse beni duyar da, sonra benimle gönderilen dine iman etmeden ölürse, mutlaka Cehennem ashabından olur!»

Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- İslam dinine girmeyenlerin dininin geçersizliğini, eylemleri ve sözleriyle gösterdi. Yahudiler ve Hristiyanlarla da savaştı ve kendisine cizye verenlerden cizye aldı. Böylece davetin diğerlerine ulaşmasını engellemesinler ve içlerinden her kim İslam'a girmek isterse, halkının onu geri çevirmesinden, engellemesinden veya öldürmesinden korkmadan İslam'a girebilmeleri için diğer kâfirlerle de savaştı.

Buhârî ve Müslim, Ebû Hureyre -radiyallahu anh-'tan rivayetle şöyle demiştir: Biz mescitte bulunduğumuz sırada Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- dışarı çıktı ve şöyle buyurdu:

«انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرَجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمَدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ،
فَنَادَاهُمْ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ
لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ
لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّالِثَةَ...».

«Haydin Yahudilerin yurduna yürüyün!» buyurdu. Bizler onunla birlikte yola çıktık. Nihayet Yahudilerin içinde alimlerinin Tevrat okudukları Beytül-Midrâs'a vardık. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ayakta dikilip, onlara seslenerek: «Ey Yahudi topluluğu! İslam dinine girin ki selamette olun!» buyurdu. Bunun üzerine Yahudiler: "Sen tebliğ ettin ya Ebe'l Kâsım" dediler. Ravi dedi ki: Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara: «Ben ancak bunu istiyorum, İslam dinine girin ki selamette olun! » dedi. Yahudiler yine: "Sen tebliğ ettin ya Ebe'l-Kasım!" dediler. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- onlara tekrar: «Ben ancak bunu istiyorum. » dedi. Sonra bu sözünü üçüncü kez yine söyledi. » Hadis.

Anlatılmak istenen şudur ki, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Yahudi dinine mensup olanların dinlerini öğrendikleri Beytül-Midrâs'a gitmiş, onları İslam'a çağırmış ve onlara: «Ey Yahudi topluluğu! İslam dinine girin ki selamette olun!» demiştir. Bunu onlara tekrar tekrar söylemiştir.

Aynı şekilde: Herakliyas'a onu İslam'a davet eden mektubunu gönderdi ve eğer reddederse, reddetmesi nedeniyle İslam'ı reddedenlerin günahını üstleneceğini bildirdi. Buhârî ve Müslim, Sahih'lerinde Herakliyas'un Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in mektubunu getirmelerini istediğini, onu okuduğunu ve içinde şöyle yazdığını rivayet ettiler:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى
مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمَ تَسْلَمَ، وَأَسْلِمَ يُؤْتِكَ
اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِن تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ

«Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Allah'ın elçisi Muhammed'den Rum'un büyüğü Herakliyas'a. Selam hidayete tabi olanlara olsun. Bundan sonra... Seni İslam'a davet ediyorum. İslam'a gir, selameti bul! Allah da ecrini iki kat versin. Yüz çevirirsen, bütün tebaanın günahı üzerine olsun. »

﴿يَتَأَهَّلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ
وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا
فَقُولُوا أَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١٠﴾﴾

Ey kitap ehli! Bizimle sizin aranızda ortak bir söze gelin: Yalnız Allah'a ibadet edelim. O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Allah'ı bırakıp da

kimimiz kimimizi ilâh edinmesin.” Eğer onlar yine yüz çevirirlerse, deyin ki: “Şahit olun, biz Müslümanlarız.” [Âl-i İmrân Suresi: 64. Ayet]

Sonra yüz çevirdiler ve İslam'a girmekten kaçındılar. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- ashabıyla birlikte onlarla savaştı ve onlara cizye uyguladı.

Onların yoldan çıkmış olduklarını ve Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in dini ile onların dinlerinin nesh edilmesinden sonra bâtil bir dine tabi olduklarını teyit etmek için; Allah, Müslümana her gün, her namazda ve her rekâta Allah'tan kendisini dosdoğru ve kabul edilebilir yola, yani İslam'a yönlendirmesini istemesini, Kendisini gazaba uğrayanların, yani Yahudilerin ve onlar gibi olup, bâtil üzerinde olduklarını bilip de bâtilde ısrar edenlerin yolundan uzak tutmasını Allah'tan istemesini emretmiştir. Kendisini, sapıklığa düşmüş ve bilgisizce ibadet eden ve kendilerinin hidayet yolunda olduklarını iddia eden, halbuki onlar sapıklık yolunda olanların yolundan uzak tutar. Bunlar; Hristiyanlar ve onlar gibi sapıklık ve cehalet yüzünden ibadet eden diğer milletlerden olanlardır. Bütün bunlar, Müslümanın kesin olarak bilmesi içindir ki, İslam'dan başka her din batıldır ve İslam'dan başka bir şekilde Allah'a ibadet eden herkes sapıktır ve buna inanmayan

kimse Müslüman değildir. Bu konuda Kur'an ve sünnetten pek çok delil vardır.

Makalenin yazarı -Abdulfettâh-'ın içtenlikle tövbe etme ve tövbesini duyuran bir makale yazma inisiyatifini alması gerekir. Kim samimi tövbeyle Allah'a tövbe ederse; Allah onu affeder. Allah - Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyuruyor:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

Ey Müminler! Kurtuluşa ermek için hep birden Allah'a tevbe edin! [Nûr Suresi: 31. Ayet]
Allah -Subhânehû ve Teâlâ- şöyle buyurmuştur:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا ءَاخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضْعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝﴾

Onlar ki, Allah ile birlikte başka bir ilâha dua/ibadet etmezler. Hak ile olması dışında, Allah'ın öldürülmesini haram kıldığı nefsi de öldürmezler. Zina da etmezler. Kim bunları işlerse cezaları ile karşılaşır.

Kıyamet günü onun azabı kat kat artırılır ve horlanmış olarak orada ebedî kalır.

Ancak tevbe edip iman eden ve salih amel işleyenler, Allah bunların günahlarını sevaba/iyiliğe çevirir. Allah, çok bağışlayan ve çok merhamet edendir. [Furkân Suresi: 68-70. Ayetler] Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurmuştur:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

«İslam kendinden önceki günahları siler ve tövbe de kendinden önceki günahları siler.»
Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in şu sözü:

«التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ».

«Günahından tövbe eden, günahı olmayan kimse gibidir.»

Bu anlamda daha pek çok ayetler ve hadisler vardır.

Yüce Allah'tan, bize hakkı hak olarak göstermesini ve ona uymayı nasip etmesini, batılı da batıl olarak göstermesini ve ondan uzak durmayı nasip etmesini, bize yazar Abdul Fettah'a ve bütün Müslümanlara samimi tövbe nasip etmesini, bizi saptırıcı vesveselerden, heva ve Şeytan'a uymaktan korumasını dilerim. Zira O, bunların sahibi ve bunlara kadir olandır.

Allah'ın salat ve selamı Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in,

ailesinin, ashabının ve kıyamete kadar en güzel şekilde onlara uyanların üzerine olsun.

Fihrist

Birinci Risale.....	2
Doğru İnanç ve Ona Aykırı Olan Şeyler	2
Birinci Esas: Allah Teâlâ'ya iman.	6
İkinci Esas: Meleklerle iman etmek,.....	22
Üçüncü Esas: Kitaplara iman etmek. İki şeyi kapsar:	24
Dördüncü Esas: Rasûllere iman etmek.....	26
Beşinci Esas: Ahiret gününe iman etmek	28
Altıncı Esas: Kadere iman etmek.....	29
Doğru Akideye Zıt Olan İnançlar	36
İkinci Risale: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- 'den Yardım İstemenin Hükümü	46
Üçüncü Risale.....	66
Cinlerden ve Şeytanlardan Yardım İstemenin ve Onlara Adak Adamanın Hükümü	66
Dördüncü Risale:.....	90
Bidat ve Şirk İçeren Zikirlerle İbadet Etmenin Hükümü	90
Beşinci Risale:	119
Peygamberimizin Doğum Gününü ve Diğer Doğum Günlerini Kutlamanın Hükümü	119
Altıncı Risale:.....	132
İsra ve Miraç Gecesi'ni Kutlamanın Hükümü	132
Yedinci Risale:	140
Şaban Ayının Ortasındaki Geceyi Kutlamanın Hükümü	140

Sekizinci Risale:.....	156
Atfedilen vasiyetin yalan olması hakkında önemli bir uyarı	156
Harem bölge olan Mescid-i Nebevî'nin hadimi Şeyh Ahmed'e.....	156
Dokuzuncu Risale: Büyü, Kâhinlik ve Bunlarla İlgili Hususların Hükmü	173
Onuncu Risale: Kabirlerin Üzerine Cami Yapılmasının Sakıncaları	192
On Birinci Risale: Ölülerin Camilere Defnedilmesi	199
On İkinci Risale: Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Şeriatından Sapmanın Bir Kimseye Helal Olduğunu İddia Eden Küfür ve Dalalet İçinde Olur ...	203

رسالة الحرمين

Haremeyn'in mesajı

Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevi'yi ziyaret edenler için farklı dillerde rehber niteliğinde içerikler.

978-603-517-120-5